

ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ : ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ, ΙΣΤΟΡΙΑ,
ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

Διπλωματική Εργασία

ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΑΘΛΗΤΩΝ ΒΟΛΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ
covid-19 ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Επιβλέπων καθηγητής: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΖΑΝΑΚΗΣ

Πάτρα, ΙΟΥΝΙΟΣ 2022

Η παρούσα εργασία αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία του φοιτητή («ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΣΤΑ») που την εκπόνησε. Στο πλαίσιο της πολιτικής ανοικτής πρόσβασης ο συγγραφέας/δημιουργός εκχωρεί στο ΕΑΠ, μη αποκλειστική άδεια χρήσης του δικαιώματος αναπαραγωγής, προσαρμογής, δημόσιου δανεισμού, παρουσίασης στο κοινό και ψηφιακής διάχυσής τους διεθνώς, σε ηλεκτρονική μορφή και σε οποιοδήποτε μέσο, για διδακτικούς και ερευνητικούς σκοπούς, άνευ ανταλλάγματος και για όλο το χρόνο διάρκειας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η ανοικτή πρόσβαση στο πλήρες κείμενο για μελέτη και ανάγνωση δεν σημαίνει καθ' οιονδήποτε τρόπο παραχώρηση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας του συγγραφέα/δημιουργού ούτε επιτρέπει την αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, εμπορική χρήση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, «μεταφόρτωση» (downloading), «ανάρτηση» (uploading), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά της εργασίας, χωρίς τη ρητή προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του συγγραφέα/δημιουργού. Ο συγγραφέας/δημιουργός διατηρεί το σύνολο των ηθικών και περιουσιακών του δικαιωμάτων.

ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΑΘΛΗΤΩΝ ΒΟΛΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ covid-19 ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ

Επιτροπή Επίβλεψης Διπλωματικής Εργασίας

Α' Επιβλέπων Καθηγητής:
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΖΑΝΑΚΗΣ,
ΣΕΠ ΕΑΠ - Αν. Καθηγητής
Παν. Κρήτης

Β' Επιβλέπων Καθηγήτρια:
ΜΑΡΙΑ ΣΜΥΡΝΑΚΗ
ΣΕΠ ΕΑΠ

Πάτρα, «Ιούνιος» «2022»

«Ευχαριστίες»

Θα ήθελα να εκφράσω θερμά τις ευχαριστίες μου ξεχωριστά στην οικογένεια μου, που με στήριζε για το χρονικό διάστημα των σπουδών μου . Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην Μαρία για τη σημαντική της βοήθεια στην εργασία μου. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή της διπλωματικής μου εργασίας κ. Μανόλη Τζανάκη για την ευκαιρία που μου προσέφερε να ασχοληθώ με το ενδιαφέρον αυτό θέμα, τις αντιλήψεις αθλητών βόλεϊ για την πανδημία και τα εμβόλια. Τέλος ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ στους αθλητές και στις αθλήτριες τους πρωταγωνιστές της ιστορίας της εργασίας μου, οι οποίοι με χαρά και προθυμία δέχτηκαν να μου δώσουν συνέντευξη.

Βόλος, Ιούνιος 2022

Νικόλαος Κώστας

Περίληψη

Η παρούσα έρευνα πραγματοποιήθηκε στον Βόλο και στοχεύει στην κατανόηση των αντιλήψεων των αθλητών του βόλεϊ για την πανδημία covid-19, τα εμβόλια και τον αθλητισμό. Στόχος είναι να αναλυθεί ο τρόπος που οι αθλητές βόλεϊ αντιλαμβάνονται την πανδημία και τα εμβόλια σε σχέση με τον αθλητισμό, δηλαδή πόσο επηρέασε η πανδημία την αθλητική τους καθημερινότητα. Ποιοι είναι οι παράγοντες που επηρεάζουν τον αθλητισμό σε σχέση με την πανδημία και ποια συναισθήματα βιώνουν οι αθλητές από τον αποκλεισμό ή μη στην περίοδο της πανδημίας; Πως το αντιλαμβάνονται και πως το αντιμετωπίζουν; Επιμέρους στόχος είναι επίσης η διερεύνηση των αντιλήψεων των ανεμβολίαστων αθλητών σε σχέση με το κοινωνικό σύνολο και των συναθλητών τους. Οι αντιλήψεις για την πανδημία προσεγγίστηκαν μέσω ημιδομημένων συνεντεύξεων βασισμένων σε οδηγό συνέντευξης που στόχο είχε να εκμαιεύσει τις σκέψεις και τα συναισθήματα αναφορικά με τη σχέση αθλητισμού και διαχείρισης της πανδημίας. Στην έρευνα συμμετείχαν έξι (6) αθλητές από το Βόλο. Οι αντιλήψεις για την πανδημία και τα εμβόλια περιγράφονται κατά βάση ως ένα δυσάρεστο περιστατικό στη ζωή τους. Τα εμβόλια κρίνονται απαραίτητα από τις κυβερνήσεις των κρατών για επαναφορά σε δραστηριότητες που είχαν προ πανδημία ωστόσο η σχέση εμβολιασμού και ενασχόλησης με τον αθλητισμό φαντάζει ως κάτι πιο περίπλοκο στις αντιλήψεις των αθλητών. Η κοινωνική πόλωση που δημιουργήθηκε από τον διαχωρισμό των ατόμων σε εμβολιασμένους και μη προβάλλεται ως βασικός παράγοντας αποτροπής του καθολικού εμβολιασμού του πληθυσμού. Τα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας δημιουργήσαν έντονη αντιπαράθεση μεταξύ εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων, ωστόσο στον αθλητισμό κυριάρχησε μια πιο συναινετική ατμόσφαιρα, η οποία διερευνάται.

Λέξεις – Κλειδιά

Πανδημία, βόλεϊ, εμβόλιο, αντιλήψεις αθλητών.

ATHLETES' PERCEPTIONS VACCINES AND SPORTS BENEFITS THE covid-19 PANDEMIC

«NIKOLAOS KOSTAS»

Abstract

The present research was carried out in Volos and aims to understand the perceptions of volleyball athletes about the covid-19 pandemic, obstacles and sport. The aim is to analyze the way athletes perceive the pandemic and the obstacles in relation to sports, i.e. how much the pandemic has affected their sporting daily life. What are the factors affecting sports in relation to the pandemic and what feelings do athletes experience from being banned or not in the pandemic period? How do they perceive it and how do they deal with it?_A partial goal is also to investigate the perceptions of unvaccinated athletes in relation to society and their fellow athletes. Perceptions of the pandemic were approached through semi-structured interviews based on an interview guide that aimed to elicit thoughts and feelings regarding the relationship between sport and pandemic management. Six (6) athletes from Volos participated in the research Perceptions of the pandemic and vaccines are mostly described as an unpleasant incident in their lives. Vaccines are deemed necessary by state governments to return to pre-pandemic activities, however the relationship between vaccination and sports appears to be more complicated in the athletes' perceptions. The social polarization created by the division of individuals into vaccinated and unvaccinated is projected as a key factor preventing universal vaccination of the population. The public health protection measures created a strong confrontation between the vaccinated and the unvaccinated, but a more consensual atmosphere prevailed in sports, which is being investigated.

Keywords

Pandemic, volleyball, vaccine, athletes' perceptions.

Περιεχόμενα

Περίληψη	5
Abstract	6
Περιεχόμενα	7
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
2. Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ	16
3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	18
3.1 Ερευνητικός σχεδιασμός	18
3.1.1. Τεχνικές έρευνας: η ημι-δομημένη συνέντευξη	19
3.1.2. Δειγματοληψία	19
3.1.3. Κριτήρια δειγματοληψίας	20
3.1.4. Συμμετέχοντες/ουσες στην έρευνα	20
3.1.5. Η διεξαγωγή των συνεντεύξεων	21
3.1.6. Η ανάλυση του εμπειρικού υλικού	22
3.2 Ζητήματα δεοντολογίας	25
4. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΖΩΗΣ	26
4.1 Αιτίες έναρξης αθλητισμού	26
4.1.2 Τα πρώτα βήματα στον αθλητισμό	27
4.1.3. Κριτήρια επιλογής του αθλήματος	30
4.1.4. Επιπτώσεις/αιτίες διακοπής του αθλητισμού	33
4.1.5. Κίνητρα/ενασχόληση με τον αθλητισμό	36
4.1.6. Διακρίσεις -επιτεύγματα	39
4.1.7. Δυσάρεστες / ευχάριστες εμπειρίες	41
4.2. Πανδημία	45
4.2.1. Επιπτώσεις του κορονοϊού.....	45
4.2.2. Επιρροές πανδημίας στον αθλητισμό.....	48
4.2.3. Επιρροές της πανδημίας στο άτομο	51
4.2.4. Κοινωνικές συνέπειες της πανδημίας.....	55
4.2.5. Συνέπειες στην ομάδα	57
4.2.6. Υγειονομικά μέτρα.....	59
4.2.7. «Προπαγάνδα» και ΜΜΕ.....	67
4.2.8. Ένα «κοινωνικό πείραμα»;	68
4.2.9. Διαφοροποίηση και εναλλακτικές	69
4.2.10 κορονοϊός.....	75
4.2.11 εμβολιασμένοι και ανεμβολίαστοι	76
4.3. Εμβόλιο.....	79
4.3.1 Επιπλοκές εμβολιασμού	79
4.3.2 λειτουργίες εμβολίου.....	79
4.3.3 κίνδυνοι εμβολιασμού	82
4.3.4 παρενέργειες εμβολίου	84
4.3.5 Επίκληση στην Αυθεντία/Αθλητικά πρότυπα	84
4.3.6 προετοιμασία για την επόμενη επαφή για τον ιό	86
4.3.7 Υποχρεωτικότητα.....	87
4.3.8 Ηλικιακή και υγειονομική διαφοροποίηση και αθλητικό υπόβαθρο	87
4.3.9 Μη χρήσιμο για αθλητές	90
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	92

Βιβλιογραφία.....	95
5. Παράρτημα: « ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ »	99

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σύμφωνα με τον Mauss το σώμα είναι βασικό εργαλείο για την λειτουργία της κοινωνίας, διασυνδεδεμένο με το ψυχολογικό και το κοινωνικό (Mauss, 2004). Έχουμε την βιολογική την ψυχολογική και την κοινωνιολογική. Ο αθλητισμός συνιστά ένα κλασικό κοινωνικό πεδίο ενσώματων πρακτικών (Bourdieu, 1994).

Η πανδημία της νόσου του κορονοϊού (COVID-19) αναδεικνύει την ευθραυστότητα της κοινωνίας, διαπερνά χώρες, ηπείρους και γενικά τα σύνορα (ΠΟΥ, 2020), και επαναπροσδιορίζει τη σχέση με το σώμα, επαναρυθμίζει τις σωματικές τεχνικές. Ελλείψει διαθεσιμότητας μη ειδικού φαρμάκου ή εμβολίου αρχικά, η παγκόσμια εξάπλωση έχει τη δυνατότητα να επιβαρύνει σε μεγάλο βαθμό τα συστήματα υγείας. Οι μαζικές συγκεντρώσεις είτε μουσικής, θρησκευτικής ή αθλητισμού συμβάλλουν στην εξάπλωση μολυσματικών ασθενειών (Memish et al., 2019). Ως εκ τούτου, σε αυτό το σενάριο, τα μη φαρμακευτικά μέτρα μετριασμού είναι πρωταρχικής σημασίας. Δεδομένης της δικτυωμένης φύσης της παγκόσμιας αθλητικής βιομηχανίας και του σχετικού προγράμματος εκδηλώσεων που συγκεντρώνει αθλητές, υπαλλήλους και οπαδούς, το μόνο που βοήθησε ήταν να ενισχύσει τη διαρκή παγκόσμια εξάπλωση στην αρχή της πανδημίας. Ενώ έχουν πραγματοποιηθεί αθλητικές μαζικές συγκεντρώσεις κατά τη διάρκεια πολλών επειγόντων περιστατικών δημόσιας υγείας διεθνούς ενδιαφέροντος (McCloskey et al., 2020), όπως οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες του Βανκούβερ 2010 και το Παγκόσμιο Κύπελλο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου (FIFA) 2010 στη Νότια Αφρική, κατά τη διάρκεια της πανδημίας γρίπης H1N1 και το Κύπελλο Εθνών Αφρικής 2015 (στην Ισημερινή Γουινέα) κατά τη διάρκεια της επιδημίας του ιού Έμπολα (McCloskey et al., 2014), ο COVID-19 συνδέθηκε με μια διαφορετική πρόκληση στις παγκόσμιες μαζικές συγκεντρώσεις και εκδηλώσεις. Καθώς μεγάλα αθλητικά γεγονότα έχουν ακυρωθεί και αναβληθεί ως απάντηση στον COVID-19, η ρητορική που αναδύεται από διεθνείς αθλητικούς οργανισμούς, όπως η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ), έχει τονίσει τη σημασία της προστασίας της υγείας των αθλητών (Engebretsen, Bahr, & Cook, 2014).

Οι αρνητικές συνέπειες για όλους τους αθλητές σε σχέση με την ακύρωση και την αναβολή τέτοιων αγώνων σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς πρέπει να ληφθούν επίσης σοβαρά υπόψη. Η τρέχουσα κρίση COVID-19 απαιτεί ένα αυστηρό σύστημα που διασφαλίζει μεγαλύτερη υπευθυνότητα από την πλευρά των διοργανωτών εκδηλώσεων,

διασφαλίζοντας παράλληλα ότι ακούγεται η φωνή των αθλητών (Mann, Clift, Boykoff, & Bekker, 2020).

Αλλά τα πράγματα είναι συχνά πολύ πιο πολύπλοκα. Τον Μάρτιο του 2020, ο παίκτης της Εθνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (NBA) Ρούντι Γκόμπερτ ήταν αντιτιθέμενος με τους κανόνες των μέτρων πρόληψης που θεσπίστηκαν από το NBA κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 πιάνοντας κάθε μικρόφωνο και μηχανήμα εγγραφής σκόπιμα κατά τη διάρκεια μιας εμφάνισης μέσω ενημέρωσης. Ένα γεγονός εκτός κάμερας του Gobert όπου αλλάζοντας πεντάδες με τους συμπαίκτες του και πιάνοντας τα προσωπικά τους αντικείμενα (Raskin, 2020). Το τρίτο περιστατικό ήταν όταν ο Gobert βρέθηκε θετικός στον ιό COVID-19 μέρες αργότερα, οδήγησε στην αναβολή των αγώνων του NBA σε όλο το πρωτάθλημα για το υπόλοιπο της σεζόν 2019/2020 (Aschburner, 2020). Στη συνέχεια, ο συμπαίκτης του, Ντόνοβαν Μίτσελ, μολύνθηκε με τον ιό επίσης. Οι ενέργειες του Gobert αντιμετωπίστηκαν με μανιασμένη κριτική. Ως επαγγελματίας αθλητής, ο Gobert αναμενόταν να είναι πιο υπεύθυνος και να λειτουργήσει ως πρότυπο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Αλλά προέβη στον ευτελισμό της πανδημίας, η συμπεριφορά του φάνηκε να εμψυχώνει τόσο τους θαυμαστές όσο και το ευρύ κοινό να αντιπαρέλθουν τα μέτρα μετριασμού για να αποτρέψουν την κλιμάκωση της επιδημίας.

Αυτό το περιστατικό εγείρει το ερώτημα εάν το κοινό-φίλαθλοι πρέπει να κρατά τους επαγγελματίες αθλητές σε υψηλότερα πρότυπα και να περιμένει από αυτούς να είναι πρότυπα. Οι αθλητές φαίνεται ότι διαθέτουν θετικά χαρακτηριστικά χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης της επιμονής και της πειθαρχίας (Teigen, Normann, Björkheim, & Helland, 2020). Μέσα από συνεχείς εμφανίσεις στα μέσα ενημέρωσης, έχουν γίνει και οικεία δημόσια πρόσωπα (Lines, 2002). Ως αποτέλεσμα, πολλοί νεαροί ενήλικες θεωρούν τους αθλητές ως πιθανά πρότυπα (Teigen et al., 2020). Έτσι, οι αθλητές επίκειται από το κοινό να συμπεριφέρονται κατάλληλα τόσο εντός όσο και εκτός γηπέδου, ώστε να μπορούν να αποτελέσουν πρότυπα για τους νέους.

Ενώ συνεχίζει να υπάρχει συζήτηση για το εάν οι επαγγελματίες αθλητές πρέπει να είναι αξιομίμητα, η πανδημία COVID-19 κατασκευάζει μια κατάσταση όπου οι αθλητές πρέπει να δίνουν καλά παραδείγματα στους θαυμαστές τους και να ενθαρρύνουν τις κατάλληλες διαγωγές. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα σε αυτήν την εποχή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης όπου τα στοιχεία για τον ιό μπορούν να μεταδοθούν ταχύτερα από τον ίδιο τον ιό (Deroux et al., 2020). Σήμερα, πολλοί άνθρωποι είναι μέλη ιστότοπων κοινωνικής δικτύωσης. Καθώς τα μέλη ενός ιστότοπου κοινωνικού δικτύου έχουν

σχέση μεταξύ τους σε μια πλασματική κοινότητα, είναι πιο πιθανό να εμπιστεύονται τις πληροφορίες που δημοσιεύονται και έτσι να τις μοιράζονται με άλλα μέλη (Phua & Ahn, 2016). Η φύση των ιστότοπων κοινωνικών δικτύων υποβοηθάει μια γρήγορη συναισθηματική απόκριση παρά μια παρατεταμένη, ηθελημένη και γνωστική απόκριση (Leng, 2019). Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορούν επίσης να μεταδώσουν θετικά μηνύματα και να εμπνεύσουν κατάλληλες συμπεριφορές κατά τη διάρκεια μιας πανδημίας (Kim, 2020). Μέσω της κοινωνικής επιρροής, οι διασημότητες μπορούν να κατευθύνουν τη συμπεριφορά μέσω κανονιστικής επιρροής. Αυτό συμβαίνει επειδή υπάρχει επιθυμία από άλλους να τους μιμηθούν (Deutsch & Gerard, 1955).

Ως εκ τούτου, οι διασημότητες μπορούν να μοιράζονται κατάλληλες συμπεριφορές και να ενθαρρύνουν το κοινό να ενεργεί υπεύθυνα μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Πολλοί αθλητές εκμεταλλεύονται ήδη τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να αλληλοεπιδράσουν με τους θαυμαστές τους. Αυτά περιλαμβάνουν το να μοιράζονται τα καθεστώτα εκπαίδευσής τους, τις δραστηριότητές τους με τις οικογένειες και τους φίλους τους και το φιλανθρωπικό τους έργο (Smith & Sanderson, 2015). Ως εκ τούτου, είναι εύκολο για τους αθλητές να αξιοποιήσουν αυτό το μέσο και να εμπνεύσουν τις κατάλληλες συμπεριφορές τόσο από τους θαυμαστές τους όσο και από το κοινό κατά τη διάρκεια αυτής της πανδημίας. Καθώς οι αθλητές θεωρούνται σε φόρμα και υγιείς, τα μηνύματα που δημοσιεύουν για θέματα που σχετίζονται με την υγεία θα λογίζονται πιο αξιόπιστα και πειστικά από τη μέση διασημότητα (Behnoosh, Naylor, & Dickson, 2017). Οι αθλητές μπορούν έτσι να κάνουν τη διαφορά σε αυτόν τον αγώνα κατά του COVID-19. Ως εκ τούτου, αξίζει μια σύντομη συζήτηση για το μέλλον των αθλητών ως πρότυπα κατά τη διάρκεια μιας πανδημίας. Η εργασία τελειώνει με τις απόψεις των αθλητών βόλεϊ για το εμβόλιο και την πανδημία. Συνέχιση των αθλημάτων μετά το lockdown. Η πανδημία του COVID-19 είχε, και θα έχει, βαθιές επιπτώσεις σε όλους. Τα μέτρα που υποστήριξε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) και τέθηκαν σε εφαρμογή από εθνικές κυβερνήσεις, επιχειρήσεις και ιδιώτες έσωσαν εκατομμύρια ζωές. Ωστόσο, οι περιορισμοί κίνησης μπορεί να έχουν αρνητικές επιδράσεις στους επαγγελματίες αθλητές. Ο επαγγελματικός αθλητισμός και η επανέναρξη του, αποτελεί δευτερεύον μέλημα στο πλαίσιο της πανδημίας COVID-19 παγκοσμίως. Ωστόσο, εξακολουθεί να έχει σημαντική σημασία. Απαιτείται ουσιαστικός σχεδιασμός και δουλειά για την επανέναρξη των αθλητικών εκδηλώσεων (Carmody, Murray, Borodino, Gouttebauge, & Massey, 2020).

Οι αθλητές συγκροτούν μέρος ενός μεγαλύτερου, πιο σύνθετου συστήματος - κοινότητες που περιλαμβάνουν άλλους αθλητές, τις διεπιστημονικές ομάδες υποστήριξής τους, οικογένειες και τοπικές, εθνικές και διεθνείς κοινωνίες. Η αναγνώριση, η διατήρηση χώρου και η διαπραγμάτευση των αθλητών ως κοινότητα - ως ανθρώπινα όντα που είναι μέρος αυτού του κόσμου και όχι απλώς ως εμπορεύματα - δεν ήταν ποτέ πιο σημαντική (Mann et al., 2020). Από τη φύση του, τα ελίτ αθλήματα δεν είναι δίκαια. Κάθε αθλητής έχει μια πορεία καριέρας που προϋποθέτει την πλοήγηση πολλών φραγμών και εμποδίων. Ωστόσο, στον απόηχο μιας μεταδοτικής πανδημίας, αυτές οι ανισότητες θα γίνουν πιο εμφανείς και θα εξαρτηθούν από διαφορετικές αντιδράσεις στη δημόσια υγεία. Οι έγκριτοι αθλητές θα οργανώσουν τα προπονητικά τους προγράμματα για μεγάλα αθλητικά γεγονότα. Συνεπώς, αυτό απαιτεί πρόσβαση σε εξειδικευμένες εγκαταστάσεις και διεπιστημονικές ομάδες υποστήριξης. Σε αυτήν την εποχή των social media, οι αθλητές έχουν να προβάλουν βασικό ρόλο. Οι ανακοινώσεις για ακατάλληλη συμπεριφορά μπορούν να εξαπλωθούν πολύ γρήγορα, ιδιαίτερα όταν η συμπεριφορά προκαλεί μια συναισθηματική απάντηση. Ωστόσο, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για τη διάδοση θετικών αγγελμάτων. Κατά τη διάρκεια αυτής της πανδημίας, οι αθλητές όπως και άλλες διασημότητες μπορούν να λειτουργήσουν ως πρότυπα. Μπορούν να ενθαρρύνουν αρμόζουσες διαγωγές, συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικής απόστασης για να βοηθήσουν στην καταστολή της εξάπλωσης του ιού μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Στην συνέχεια θα αναφερθούμε στις Δυσλειτουργικές επιδράσεις στην απόδοση των αθλητών κατά τη διάρκεια του COVID-19. Κατά τη διάρκεια αυτών των ταραγμένων περιόδων, τα υψηλά επίπεδα άγχους έχουν αρνητική επίδραση στην αίσθηση της ευημερίας μας (Weinberg & Cooper, 2012). Τα μέτρα μετριασμού της κοινωνικής απόστασης επιδεινώνουν περαιτέρω τις αρνητικές επιπτώσεις του στρες. Είναι καλά τεκμηριωμένο ότι μια συνολική έλλειψη κοινωνικής αλληλεπίδρασης με άλλους εμποδίζει τη γενική ευημερία (Segrin & Rynes, 2009). Δεδομένων των επίσημων επιπτώσεων στη συναισθηματική και σωματική εμπειρία του ατόμου (Weinberg & Cooper, 2012), ο αντίκτυπος αυτής της επίφοβης και αγχωτικής κατάστασης θα μπορούσε επίσης να επεκταθεί στις «συναισθηματικές εμπειρίες των αθλητών και στις ψυχοβιοκοινωνικές καταστάσεις που σχετίζονται με το συναίσθημα, ασκώντας λειτουργικό ή δυσλειτουργικό αντίκτυπο σε απόδοση» (Chen et al., 2020a).

Η απουσία οργανωμένης προπόνησης και αγώνων, η έλλειψη επαρκούς επικοινωνίας μεταξύ αθλητών και προπονητών, η αδυναμία ελεύθερης κυκλοφορίας και

οι ακατάλληλες συνθήκες προπόνησης είναι αρνητικές συνέπειες της κοινωνικής απομόνωσης ή καραντίνας (Chen et al., 2020a).

Γενικά όμως, η πανδημία και η διαχείρισή της άλλαξε τον τρόπο με τον οποίο ο αθλητισμός βιώθηκε από τους ίδιους τους αθλητές και τις αθλήτριες και σε αυτό θα δώσουμε έμφαση. Θα διερευνήσουμε μέσω συνεντεύξεων τα αντιληπτικά σχήματα των αθλητών και αθλητριών, το πώς βίωσαν τα μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας, τα υγειονομικά πρωτόκολλα, αλλά επίσης το πώς διαχειρίστηκαν τη σχέση με την αθλητική δραστηριότητα και τους άλλους, στο πεδίο του αθλητισμού.

Έτσι, στο δεύτερο κεφάλαιο αναφερόμαστε συνοπτικά στη σχέση αθλητισμού και πανδημίας, θέτοντας το ερώτημα του ποιες θα μπορούσαν να είναι οι επιπτώσεις από τα μέτρα αντιμετώπισης της τρέχουσας υγειονομικής κρίσης.

Στο τρίτο κεφάλαιο, αναφερόμαστε, επίσης συνοπτικά, στη μέθοδο που ακολουθήσαμε, στο γιατί η ποιοτική έρευνα και ιδιαίτερα η συνέντευξη κρίθηκε ως το πλέον κατάλληλο εργαλείο προκειμένου να απαντηθεί το μείζον ερευνητικό ερώτημα, η επίδραση της πανδημίας στην ζωή των αθλητών.

Στο τέταρτο, το κατεξοχήν ερευνητικό κεφάλαιο Αυτή η εργασία ξεκινά με την παρουσίαση των αθλούμενων και με ποια κριτήρια επέλεξαν να αθληθούν και πιο συγκεκριμένα με το άθλημα του βόλεϊ. Στη συνέχεια αναφέρουμε μια περιγραφή του τρόπου με τον οποίο επηρεάστηκαν οι αθλητές κατά τη διάρκεια της τρέχουσας πανδημίας COVID-19. Θα συζητηθεί επίσης ο ρόλος των αθλητών σε μια πανδημία.

Οι επιρροές της πανδημίας στον αθλητισμό ήταν κατεξοχήν να φτάσουν όλες οι αθλητικές δραστηριότητες στο μηδέν. Πολλοί αθλητές αναγκάστηκαν να σταματήσουν τον πρωταθλητισμό και τα όνειρα που είχαν. Επιπλέον αυτή η κατάσταση οδήγησε σε έναν φαύλο κύκλο όπου σταματώντας οι αθλητικές δραστηριότητες σταμάτησαν οι θεατές και με τη σειρά τους οι χορηγοί με τις χορηγίες γιατί δεν υπήρχαν θεατές για να μπορέσουν να διαφημίσουν το προϊόν τους. Με την μόνη θετική επιρροή να αναφέρεται από ένα άτομο λέγοντας ότι ήταν ευκαιρία να ξεκινήσουν πολλοί άνθρωποι το περπάτημα. οι επιρροές λοιπόν της πανδημίας στο άτομο ήταν κυρίως οι ψυχολογικοί και οικονομικοί λόγοι. Μη έχοντας να κάνουν κάτι μέσα στη μέρα τους τους οδηγούσε σε μια κατάσταση εντόνου άγχους. Υπάρχει όμως και η άποψη ότι η πανδημία τον επηρέασε περισσότερο θετικά. Μη έχοντας τα άτομα κάνει εμβόλιο αναφέρουν ότι ο αποκλεισμός τους από το κοινωνικό σύνολο έχει γίνει από άτομα τα οποία ήταν απλά γνωστά τους και όχι φίλους ή συγγενείς τους. Επιπλέον οι συμμετέχοντες στην έρευνα αναφέρουν ότι ο κοινωνικός τους περίγυρος συνήθως αποδέχεται την επιλογή τους να

μην εμβολιαστούν. Σε αντίθεση με άτομα στο απομακρυσμένο κοινωνικό περιβάλλον που συνήθως είναι και εμβολισμένα επικρίνουν αυτή τους τη στάση. Ένας από τους συνεντευξιαζόμενους θεωρεί ότι ήταν μία πολύ καλή ευκαιρία να διαχωριστούν οι αληθινοί φίλοι. Υπάρχουν επίσης αναφορές, όπου οι φίλοι των συνεντευξιαζόμενων επηρεάζουν αρκετά την απόφαση ενός ατόμου αφού βλέπουμε ότι είναι σχεδόν όλοι ανεμβολίαστοι.

Σύμφωνα με τους αφηγητές και τις αφηγήτριες, από την μεριά του προπονητή τα μέτρα που πήρε για να μπορέσει να συνεχίσουν οι προπονήσεις ήταν, οι ηλεκτρονικές προπονήσεις αλλά και τα ατομικά προγράμματα εκγύμνασης σε κάθε αθλητή. Τα ατομικά μέτρα προφύλαξης των ερωτηθέντων ήταν ο έλεγχος πριν από κάθε προπόνηση ή αγώνα ένα είναι θετικοί στον ιό η χρήση μάσκας σε χώρους πλην της προπόνησης η μη χρήση ιδίων αντικειμένων, το συχνό πλύσιμο των χεριών από άλλα άτομα και η χρήση αντισηπτικού αλλά όχι καθολικά από όλους. Τώρα όσο αναφορά για το εάν είναι επαρκή τα μέτρα οι περισσότεροι συγκλίνουν ότι τα μέτρα είναι αρκετά ως προς τους ανεμβολίαστους αλλά όχι και τόσο αρκετά για τους ήδη εμβολισμένους. Επίσης αναφέρουν ότι υπάρχει έντονη προπαγάνδα από τα ελληνικά ΜΜΕ δίνοντας βήμα μόνο σε εμβολιασμένους ανθρώπους και στην καλύτερων των περιπτώσεων σε έντονες φωνές ανεμβολίαστων χωρίς επιχειρήματα να παραθέτουν την άποψη τους. Υπάρχουν άτομα που έχουν επιλέξει η ενημέρωση τους να γίνεται από ξένο τύπο ενώ οι υπόλοιποι απλά δεν παρακολουθούν ειδήσεις. Αυτή η κατάσταση, υποστηρίζουν, τους έχει οδηγήσει να αρνιούνται πεισματικά να εμβολιαστούν, δημιουργώντας μια διαρκή ένταση μεταξύ ανεμβολίαστων και εμβολιασμένων. Από ορισμένους εκτιμάται ότι πρόκειται για ένα κοινωνικό πείραμα που σκοπό έχει να ελέγξει μια μεγάλη μάζα ανθρώπων τρομοκρατώντας τους. Έτσι ανέφεραν τους λόγους που έχουν επιλέξει να μην κάνουν το εμβόλιο κατά του κορονοϊού.

Αρκετοί αφηγητές εστίασαν την κριτική τους στάση, ενάντια στον εμβολιασμό στις ενδεχόμενες επιπλοκές. Χωρίς να αναφέρονται σε έρευνες που να δημοσιεύονται σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά, συχνά αναπτύσσεται μια ρητορική με ευθεία αναφορά στις υποτιθέμενες βλαβερές συνέπειες του εμβολιασμού. Όχι στις άμεσες παρενέργειες, αλλά στις μόνιμες βλάβες. Συχνά ορισμένοι αφηγητές ή αφηγήτριες αναφέρονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις του οικείου περιβάλλοντός τους. Εκτός όμως από τον κίνδυνο από τον εμβολιασμό των διαθέσιμων την περίοδο που διεξήχθησαν οι συνεντεύξεις εμβολίων συχνά στις αφηγήσεις αμφισβητείται και η αξιοπιστία τους. Το είδος των εμβολίων θεωρείται ότι συνιστά ένα επικίνδυνο «πείραμα» που επιφέρει

μόνιμες «βλάβες» στον οργανισμό. Γενικά κυριαρχεί η άποψη ενάντια στην υποχρεωτικότητα του εμβολίου, αναφέροντας, για παράδειγμα ότι οι αθλητές είναι σε πλεονεκτικότερη θέση διότι πληρούν συνήθως πολλά από τα προ απαιτούμενα που χρειάζεται κάποιος για να χαρακτηριστεί κάποιος ως υγής. Αυτά είναι η ηλικία τους που είναι συνήθως μικρή, ο τρόπος ζωής και διατροφής που συνήθως είναι καλός για να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις της προπόνησης . Ενώ τέλος η φυσική κατάσταση που διαθέτουν του δίνει το πλεονέκτημα της καλύτερης άμυνας απέναντι στους ιούς.

Στο πέμπτο συμπερασματικό κεφάλαιο, κωδικοποιούμε τα ευρήματα της θεματικής ανάλυσης των έξι συνεντεύξεων, στο οποίο βασίστηκε το ερευνητικό μέρος.

2. Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η καραντίνα λόγω της πανδημίας θεωρείται ότι μπορεί να έχει επιβλαβείς επιπτώσεις, όχι μόνο στο σώμα αλλά και στη ζωή των αθλητών. Αν και είναι δύσκολο να καταγράψουμε τις ακριβείς επιπτώσεις από την κρίση COVID-19, η μειωμένη σωματική δραστηριότητα των αθλητών μπορεί να δημιουργήσει πλήθος προβλημάτων στις σωματικές ικανότητες των αθλητών ενδεχομένως ανάλογες με καταστάσεις μετά από τραυματισμό ή περίοδο ξεκούρασης ή αποχής (Chen et al., 2020b; Boonyarom & Inui, 2006). Το βίωμα της ξαφνικής και μεγαλύτερης από το κανονικά μείωση της αθλητικής δραστηριότητας είναι σίγουρο ότι έχουν πολύ μεγάλες φυσιολογικές εκπτώσεις ή και να καθιστούν τους αθλητές πιο επιρρεπείς σε τραυματισμούς λόγω του περιορισμού στο σπίτι λόγω μέτρων προστασίας από τον COVID-19 (Kalkhoven, Watsford, & Impelizzer, 2020)

Επίσης αναμφισβήτητα υφίστανται ψυχολογικές επιπτώσεις και τίθενται πρωτόγνωρες συνθήκες όπου η ανάγκη καθοδήγησης και έκτακτης συνθήκης προπόνησης είναι υπό διερεύνηση, ανάλογου εύρους ενδεχομένως αναγκαστικών περιορισμών της σωματικής δραστηριότητας (Schinke et al., 2020). Επώδυνα συναισθήματα, όπως ψυχική εξουθένωση, αίσθηση απομάκρυνσης από τους άλλους θέτει σε κίνδυνο εκτός από την σωματική και την ψυχική υγεία. Ιδιαίτερα ίσως στην περίπτωση των αθλητών και αθλητριών που κινούνται σε ένα επίπεδο πρωταθλητισμού, όπου η επανέναρξη των δραστηριοτήτων υψηλών επιδόσεων χρίζει ιδιαίτερης προσοχής και φροντίδας (Corsini, Bisciotti, & Eirale, 2020). Η επανέναρξη των αθλητικών δραστηριοτήτων υψηλής έντασης ενέχουν στις περιπτώσεις αυτές ιδιαίτερα υψηλό ρίσκο. Ιδιαίτερα στην περίπτωση που κάποιος αθλητής ή αθλήτρια νοσήσει από τον COVID-19 αυτό δεν γνωρίζουμε ακόμα τι μακροχρόνιες επιπτώσεις έχει στην υγεία και πως μπορεί να επηρεάσει τη φυσιολογία και τις σωματικές ικανότητες αθλητών υψηλού επιπέδου. Μακροχρόνιες επιπλοκές σε όργανα όπως η καρδιά (Zheng, Ma, & Zhang, 2020), οι πνεύμονες (Chen et al., 2020b), το ήπαρ, τα νεφρά, το αίμα και το ανοσοποιητικό σύστημα ήδη φαίνεται να τεκμηριώνονται (Wang, Du, & Zhu, 2020).

Σε κάθε περίπτωση το νόημα του ίδιου του αθλητισμού επαναπροσδιορίζεται καθώς συσχετίζεται με ένα διαφορετικό τρόπο με τη δημόσια υγεία. Ειδικά όμως για τους αθλητές, το να εξαναγκαστούν σε κοινωνική αποστασιοποίηση και περιορισμό των σωματικών δραστηριοτήτων φαίνεται να τους αναγκάζει να ξανασκεφτούν μια σειρά από τεχνικές του σώματος και τη σχέση τους με τον ενσώματο και αθλούμενο εαυτό εν

γένει (Mann et al., 2020). Η τρέχουσα πανδημία τους θέτει προκλήσεις πρωτόγνωρες να αντιμετωπίσουν: τη σχέση με τους προπονητές και τις προπονήτριες και τους συναθλητές και τις συναθλήτριες, την επίγνωση του μη αέναου της αθλητικής ικανότητας, την ανάγκη να επινοήσουν μορφές προπόνησης και άθλησης, να αναζητήσουν νέες δεξιότητες (Schinke et al., 2020). Η παρούσα έρευνα επιχείρησε να καταγράψει τον τρόπο με τον οποίο η πανδημία επηρέασε την καθημερινότητα και διαπότισε τις αντιλήψεις των αθλητών, στην περίπτωση μας όσων ασχολούνται με το βόλεϊ, διερευνώντας αυτές τις νέες συνθήκες και τα ανάλογα σχήματα σκέψης που είτε ενεργοποίησε είτε δημιούργησε.

3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

3.1 Ερευνητικός σχεδιασμός

Στην συγκεκριμένη έρευνα κάνουμε μια προσπάθεια να ερευνήσουμε τις αντιλήψεις των αθλητών βόλεϊ σε σχέση με την πανδημία το εμβόλιο και τον αθλητισμό. Έτσι οδηγηθήκαμε στην ποιοτική κοινωνική έρευνα σε μια προσπάθεια ερμηνείας των σκέψεων, συναισθημάτων και απόψεων των αθλητών. Με γνώμονα να αποκτήσουμε πρόσβαση όσο το δυνατόν μεγαλύτερη στην εμπειρία τους χρησιμοποιήθηκαν εργαλεία καταγραφής της δράσης και του λόγου των κοινωνικών δρώντων όπως είναι η συνέντευξη (Gratton & Jones, 2004: 21-221, στο Σπύρος, 2017: 5). Επιλέξαμε την ποιοτική έρευνα διότι θεωρήθηκε η καταλληλότερη ως προς τη συλλογή στοιχείων και πληροφοριών της «καθημερινότητας» και των εμπειριών των αθλητών. Διεξήχθησαν συνεντεύξεις βασισμένες σε ημι-δομημένες συνεντεύξεις (Παρασκευοπούλου- Κόλλια, 2008).

Το θεωρητικό πλαίσιο κάθε έρευνας συνδέεται άμεσα με τις διάφορες μεθόδους κοινωνικής έρευνας οι οποίες επίσης συνδέονται με τις οντολογικές και επιστημολογικές απόψεις που συμμερίζεται ο εκάστοτε ερευνητής. Η ορθότητα της κάθε μίας μεθόδου είναι άμεσα συνδεδεμένη επίσης με τα εξειδικευμένα ερωτήματα που αυτός θέτει κάθε φορά (Σπύρος, 2007: 1). Μέσω του ερευνητικού σχεδιασμού θέλαμε να πετύχουμε την απάντηση των ερευνητικών ερωτημάτων χρησιμοποιήσαμε τις αφηγήσεις των υποκειμένων δίνοντας βάση τη σταδιακή συγκέντρωση του αντικειμένου της έρευνας και προσδιορίζοντας την πραγματικότητα όπως την αντιλαμβάνονται οι συνεντευξιαζόμενοι. Με αυτή την διαδικασία μπορέσαμε να συγκροτήσουμε ένα ερμηνευτικό πλαίσιο, λαμβάνοντας υπόψη τον κοινωνικό χώρο των αθλητών για την πανδημία και το εμβόλιο (Riessman, 1993, στο Παρασκευοπούλου- Κόλλια, 2008). Η μέθοδος αυτή μας βοήθησε να εμβαθύνουμε, στοχεύοντας στο τι σημαίνει εμβόλιο και πανδημία για τους ίδιους τους αθλητές. Κατόπιν κωδικοποιήσαμε το εμπειρικό υλικό και επιχειρήσαμε τη διασύνδεση με τη θεωρητική συζήτηση περί πανδημίας και εμβολίων (Einster, 1991: 36, 217, στο Παρασκευοπούλου- Κόλλια, 2008).

3.1.1. Τεχνικές έρευνας: η ημι-δομημένη συνέντευξη

Η συνέντευξη είναι μια ελαστική και αλληλεπιδραστική πρακτική έρευνας που έχει ως βάση της στη σχέση ερευνώμενου και ερευνητή και στην φυσική επικοινωνία με σκοπό στη διαμόρφωση πρωτογενούς ερευνητικού υλικού. Στην ποιοτική έρευνα και στην συλλογή πληροφοριών, η ερευνητική συνέντευξη είναι το πιο συνηθισμένο εργαλείο. Η μελέτη των προσωπικών πεποιθήσεων και απόψεων είναι ο σκοπός της και η σύνδεση τους με ευρύτερα γεγονότα και αθλητικά φαινόμενα. Η επιτυχημένη συνέντευξη εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως είναι η διαμόρφωση κλίματος σεβασμού και επικοινωνίας σε ένα πλαίσιο αμοιβαίας εμπιστοσύνης ανάμεσα στον ερευνητή και στον συνεντευξιζόμενο. Η ημι-δομημένη συνέντευξη στις κοινωνιολογικές έρευνες του αθλητισμού είναι πολύ συνηθισμένη πρακτική έχοντας μια ακολουθία τυποποιημένων συνεντεύξεων παρέχοντας τη δυνατότητα να προσθέσει ο ερευνητής ad hoc ερωτήσεις οι οποίες έχουν δημιουργηθεί στο περιβάλλον αλληλεπίδρασης της έρευνας.

Στην ημι-δομημένη συνέντευξη στην οποία δεν υπάρχουν προκαθορισμένες ερωτήσεις αλλά μια σειρά θεματικών προς διερεύνηση έχει μεγαλύτερη ευελιξία. Τα ερωτήματα καθορίζονται από την πορεία της συνέντευξης και η σειρά των ερωτημάτων δεν είναι προκαθορισμένη. Τα ερωτήματα προκύπτουν ελεύθερα από τον κατάλογο των θεμάτων δίνοντας σε ορισμένες περιπτώσεις τη δυνατότητα στο συνεντευξιαστή να ανοίξει νέα θέματα που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της συνέντευξης. Η μέθοδος αυτή εκτός από την συγκέντρωση πληροφοριών μπορεί να αποκαλύψει την ποικιλία των συναισθημάτων και των απόψεων μιας ομάδας και να προσεγγίσει μορφές επικοινωνίας και διαδικασίες αλληλεπίδρασης στο εσωτερικό της εκάστοτε ομάδας (Ζαϊμάκης, 2020: 14, 20, 26).

3.1.2. Δειγματοληψία

Η συγκεκριμένη έρευνα δεν έχει ως στόχο τα χαρακτηριστικά ενός μεγάλου αριθμού ατόμων, όπου δε θα μπορούσαμε να ερευνήσουμε με άμεσο τρόπο όλους αυτούς τους ανθρώπους. Σε αντιδιαστολή, με τις αρχές της ποιοτικής έρευνας, επιδιώκει την αύληση των αντιλήψεων αθλητών βόλεϊ, αναγκαστικά έναν αριθμού αθλητών, όσο το δυνατό πιο «τυπικού» και γενικού πληθυσμού (Giddens, 2009: 207).

3.1.3. Κριτήρια δειγματοληψίας

Επιλέχθηκαν συνολικά έξι (6) αθλητές βόλεϊ διαφόρων ηλικιών και τα δυο φύλα, άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι εκείνο το χρονικό διάστημα της έρευνας δεν ασχολούνταν αποκλειστικά με το βόλεϊ αλλά είχαν και μία δεύτερη ιδιότητα όπως του εργαζόμενου τόσο και της ιδιότητας του φοιτητή/τριας, τη στιγμή της συνέντευξης. Ο λόγος που εστιάσαμε σε αυτή την ομάδα και όχι σε άλλα άτομα είναι γιατί μας ενδιέφερε να διερευνήσουμε τις απόψεις ανεμβολίαστων αθλητών βόλεϊ που ήταν δύσκολο να εντοπίσουμε σε άλλες ομάδες. Θέλαμε επίσης να διερευνήσουμε το ρόλο που παίζει η εκπαίδευση και η εκπαιδευτική βαθμίδα στην διαμόρφωση των απόψεων του κάθε συνεντευξιζόμενου. Συμπερασματικά, η συστηματική και επαγγελματική ενασχόληση με το άθλημα του βόλεϊ, το φύλο, την δραστηριοποίηση στον υπό διερεύνηση τόπο (ΒΟΛΟ) και τη σχετική μακρόχρονη εμπειρία με το σπορ αυτό αποτέλεσαν τα βασικά κριτήρια δειγματοληψίας.

3.1.4. Συμμετέχοντες/ουσες στην έρευνα

Το προφίλ των συμμετεχόντων και τα βιογραφικά τους στοιχεία βασίζονται στα κριτήρια της δειγματοληψίας που προαναφέρθηκαν ενώ πρόκειται για ψευδώνυμα:

Ειρήνη

Η Ειρήνη, γύρω στα 28, γεννήθηκε στην Αθήνα και εργάζεται σε επιχείρηση σχετική με την υγεία. Με το άθλημα του βόλεϊ ασχολήθηκε σε ηλικία 10 χρονών. Έχει σπουδάσει φαρμακευτική.

Ελίνα

Η Ελίνα, γύρω στα 23, είναι φοιτήτρια στο τμήμα τεχνικών επιστημών και δεν εργάζεται. Με το άθλημα του βόλεϊ ασχολήθηκε σε ηλικία περίπου 12 χρονών, μετά από έναν τραυματισμό που είχε στον στίβο.

Κωσταντίνος

Ο Κωσταντίνος είναι 25 ετών και γεννήθηκε στον Βόλο και εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα. Με το άθλημα του βόλεϊ ασχολήθηκε σε ηλικία περίπου 5 χρονών, μετά από παρότρυνση των γονιών του.

Στέλιος

Ο Στέλιος είναι 25 ετών και γεννήθηκε στον Βόλο και εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα έχοντας τελειώσει ιδιωτική σχολή. Με το άθλημα του βόλεϊ ασχολήθηκε σε ηλικία περίπου 8 χρονών, μετά από παρότρυνση των γονιών του.

Μάνος

Ο Μάνος, περίπου 32 ετών, εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας. Ξεκίνησε το βόλεϊ σε μικρή ηλικία περίπου 10 ετών. Πέρασε από πολλά αθλήματα μέχρι να μείνει στο βόλεϊ.

Θεοδώρα

Η Θεοδώρα είναι η μικρότερη, μόλις 19 ετών και γεννήθηκε σε ένα χωριό κοντά στον Βόλο. Με το άθλημα του βόλεϊ ασχολήθηκε σε ηλικία περίπου 10 χρονών.

3.1.5. Η διεξαγωγή των συνεντεύξεων

Για την υλοποίηση των συνεντεύξεων προηγήθηκε τηλεφωνική επικοινωνία με όλους τους αθλητές, όπου πρόθυμα δέχθηκαν να μας μιλήσουν. Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν χωρίς κανένα πρόβλημα, σε ανοιχτούς εξωτερικούς χώρους κατά τη διάρκεια του μήνα Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 2021. Η συλλογή των πληροφοριών έγινε με μαγνητοφώνηση, μετά τη συγκατάθεση των συνεντευξιζόμενων, συνολικής διάρκειας περίπου 40' - 80' λεπτά η κάθε μία.

Χρησιμοποιήσαμε τη μέθοδο της ηχογράφησης για την πιο γρήγορη διαδικασία καταγραφής δεδομένων αλλά και την πιο πιστή καταγραφή των δεδομένων αυτών. Στη συνέχεια ακολούθησε το στάδιο της ψηφιοποίησης, αρχειοθέτησης και μετεγγραφής των δεδομένων επιτρέποντας την ανάλυση και κωδικοποίηση του σε μορφή γραπτού κειμένου (Ζαϊμάκης, 2020: 19).

Για τις συνεντεύξεις σχεδιάστηκε ένας οδηγός συνέντευξης (Παράρτημα 1), και βάσει αυτού θέσαμε τα ερωτήματα στους συμμετέχοντες, τα οποία αρχικά ήταν κοινά σε όλους. Στην πορεία των συνεντεύξεων και μετά την καθοδήγηση και αλληλεπίδραση μας με τους αθλητές προέκυψαν νέα ερωτήματα μέσα από τα λεγόμενα των αφηγητών όπου και αξιοποιήθηκαν για την περαιτέρω συλλογή πληροφοριών σε σχέση με το αντικείμενο της έρευνάς μας. Επικεντρωθήκαμε στη δημιουργία φιλικού κλίματος έτσι ώστε να μπορέσουν να εκφραστούν χωρίς κάποια δεύτερη σκέψη οι συνεντευξιζόμενοι. Σε αυτό το πλαίσιο

επιχειρήθηκαν όσο το δυνατό λιγότερες ερωτήσεις δίνοντας τη δυνατότητα στα υποκείμενα να αφηγηθούν και ελεύθεροι να μας καταθέσουν τα « πιστεύω » τους προσεγγίζοντας «τις συνεντεύξεις σε βάθος». Επιπλέον οι ερωτήσεις ανοιχτού τύπου βοήθησαν αρκετά έτσι ώστε να δοθεί στους ερωτώμενους/ες η ευκαιρία να εκφραστούν με δικά τους λόγια, χωρίς να δεσμεύονται, προκειμένου να μην περιορίσουν τις απαντήσεις τους σε ένα δυαδικό σύστημα του ναι και του όχι. Ο οδηγός συνέντευξης με απαντήσεις, πάνω στο οποίο βασιστήκαμε για τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων, μας παρείχε περισσότερες πληροφορίες από ότι ένα τυποποιημένο. Μπορέσαμε έτσι να ενώσουμε τα ερωτήματα στη συνέχεια και να εισχωρήσουμε βαθύτερα στη διερεύνηση των αντιλήψεων του εκάστοτε ερωτώμενου. Στη σύνθεση του οδηγού λάβαμε υπόψη μας τα χαρακτηριστικά εκείνων που απαντούν έτσι ώστε να καταλαβαίνουν με ευκολία τι εννοείται από μια συγκεκριμένη ερώτηση χρησιμοποιώντας γνωστούς όρους προς αυτούς. Παρόλα αυτά η έλλειψη τυποποίησης παρουσίασε κάποια μικρή δυσκολία, στη σύγκριση των απαντήσεων (Giddens, 2009: 701). Η διεξαγωγή της εκάστοτε συνέντευξης ξεκινούσε με προσωπική παρουσίαση για την ιδιότητα της καθώς και αναφορά στον σκοπό της εν λόγω έρευνας.

Στη συνέχεια μετά από άδεια του/της συνεντευξιζόμενου/ης ξεκινούσε η μαγνητοφώνηση με γενικές καταρχήν ερωτήσεις σχετικά με τα προσωπικά του στοιχεία σε ένα σε γενικές γραμμές φιλικό κλίμα.

3.1.6. Η ανάλυση του εμπειρικού υλικού

Οι συνεντεύξεις αφού καταγράφηκαν (ηχογραφήθηκαν) μετά το πέρας των διαδικασιών των συνεντεύξεων, οι ηχητικά καταγεγραμμένες συνομιλίες, μεταφέρθηκαν σε γραπτό κείμενο σύμφωνα με τη διαδικασία της «μετεγγραφής» (transcription) τηρώντας τους καθορισμένους κανόνες σημειογραφίας. Σύμφωνα με τους Braun και Clark η μετεγγραφή είναι το αποτέλεσμα μιας διάδρασης μεταξύ εκείνου που κάνει τη μετεγγραφή και της εγγραφής, ο οποίος πρώτος ακούοντας την εγγραφή επιλέγει πως θα αναπαραστήσει αυτό που ακούει και τι θα διατηρήσει (Τσιώλης 2018: 99).

Εμείς στοχεύσαμε στην πιστή αποτύπωση του λόγου, μεταφέροντας, στο γραπτό κείμενο, σε όσο μεγαλύτερο βαθμό μπορούσαμε τόσο το κλίμα της συνομιλίας όσο και τον τρόπο έκφρασης των αφηγητών/τριών. Το σχέδιο της έρευνας μας για τις αντιλήψεις των ανεμβολίαστων αθλητών βόλεϊ για την πανδημία το εμβόλιο και τον αθλητισμό, επιλέξαμε τη θεματική ανάλυση ως ευέλικτη μέθοδο. Εστιάσαμε σε συγκεκριμένα μοτίβα νοήματος,

σχετικά με το θέμα της έρευνας και ειδικά σε εκείνα που ήταν κατάλληλα για την απάντηση του πρωταρχικού σκοπού της εργασίας τα οποία στη συνέχεια λειτούργησαν ως οδηγός στη διαδικασία της ανάλυσης. Καθορίσαμε τις θεματικές κατηγορίες έχοντας στο μυαλό μας τα ερευνητικά ερωτήματα, την αναζήτηση οργανωμένων νοημάτων, μειώνοντας σταδιακά την απροσδιοριστία των δεδομένων και των θεωρητικών ιδεών που είχαμε σχηματίσει κατά τη διάρκεια της βιβλιογραφικής επισκόπησης και θεωρητικής ευαισθητοποίησης. Η διαδικασία αυτή προϋποθέτει τον ενεργό ρόλο του ερευνητή ο οποίος συγκροτεί και παράγει τα θέματα του μετά από μια διαλογική σχέση που έχει αναπτύξει με τα δεδομένα του παρά να τα ανακαλύπτει (Τσιώλης, 2018: 98-99).

Η ομαδοποίηση και η ταξινόμηση των κειμένων σε θεματικές ενότητες μας βοήθησε να εντοπίσουμε τα σημεία κορεσμού, τις ομοιότητες και διαφορές που εντοπίστηκαν σε κάθε θεματική ενότητα. Ανάλογα με τις νοηματοδοτήσεις, αντιλήψεις και κοσμοθεωρήσεις των υποκειμένων, καθεμία από τις θεματικές ενότητες διαρθρώθηκε με βάση λέξεις, κλειδιά αναπλάθοντας, σύμφωνα με το λόγο τους, τις βασικές αρχές, στις οποίες στηρίχθηκε αυτός ο λόγος. Στη συνέχεια επιλέχθηκε ένας τίτλος για κάθε κατηγορία που μπορεί να ήταν μια σημαντική σημασιολογικά φράση, συμπυκνώνοντας νοήματα σε σχέση με τον αφηγηματικό λόγο.

Οι ομοιότητες των λεγομένων των συνεντευξιζόμενων μπορούν να μας οδηγήσουν σε τελικά συμπεράσματα σχετικά με τις συλλογικές αναπαραστάσεις της ομάδας που εξετάζουμε σε κάθε θεματική κατηγορία ενώ οι διαφορές έχοντας και αυτές ξεχωριστό ενδιαφέρον να μας φανερώσουν διαφοροποιήσεις και αποκλίνουσες συμπεριφορές γύρω από διάφορα ζητήματα (Ζαϊμάκης, 2020: 42 - 44). Στη συνέχεια προσπαθήσαμε να ερμηνεύσουμε το υλικό με τη βοήθεια της σχετικής βιβλιογραφίας αλλά και να κατανοήσουμε το νόημα τους αποδίδοντας ένα εννοιολογικό προσδιορισμό. Με αυτή τη διαδικασία κωδικοποιήσαμε τις συνεντεύξεις ανάλογα με τους κωδικούς- εννοιολογικούς προσδιορισμούς που εκφράζουν το νόημα στο συγκεκριμένο τμήμα δεδομένων (Τσιώλης, 2018: 103). Οι κωδικοί ονοματίζουν και αποδίδουν μια μονάδα νοήματος (ένα χαρακτηριστικό) που αναγνωρίζουμε σε κάποιο σημείο των δεδομένων (πχ. στο μεταγραμμένο κείμενο μιας συνέντευξης ένα απόσπασμα) και ανάλογα με τα ερευνητικά ερωτήματα και την απάντηση τους δείχνει να είναι σημαντικό. Κατόπιν το συγκεκριμένο μαρκάρεται και αντιστοιχίζεται με τον αντίστοιχο κωδικό (εννοιολογικό προσδιορισμό). Η κωδικοποίηση πρέπει να είναι συστηματική και οι κωδικοί περιεκτικοί. Στη θεματική ανάλυση οι κατηγορίες που έχουν προκύψει από τη βιβλιογραφική ανασκόπηση λειτουργούν ευεργετικά καθώς καθοδηγούν και ευαισθητοποιούν τη ματιά του ερευνητή

και βοηθούν να σκεφτεί θεωρητικά συμβάλλοντας στην αποκωδικοποίηση του νοήματος των εμπειρικών δεδομένων και αναγνωρίζοντας έτσι πτυχές ενδιαφέρουσες του φαινομένου που εξετάζει. Δεν πρέπει όμως να περιορίζεται η δυνατότητα του ερευνητή να αναγνωρίσει στα δεδομένα που μελετά όψεις και πτυχές του φαινομένου που δεν έχουν αναδειχθεί επαρκώς ή εν μέρη στη βιβλιογραφία. Σύμφωνα με το Willing οι κωδικοί οι οποίοι περιέχουν περισσότερες από μια μονάδες νοήματος μπορεί να αποδοθούν στο ίδιο απόσπασμα. Επίσης σε αποσπάσματα που αναγνωρίζεται το ίδιο περιεχόμενο νοήματος μπορεί να αποδοθεί ο ίδιος κωδικός. Οι κωδικοί μπορεί να είναι περιγραφικού τύπου συνοψίζοντας και περιγράφοντας το περιεχόμενο μιας ενότητας ή ερμηνευτικού τύπου προκύπτοντας από την ερμηνεία ενός λανθάνοντος νοήματος ή την ερμηνεία μιας σημασίας (Τσιώλης, 2018: 157). Κάποιοι από τους κωδικούς που παράγει ο ερευνητής αντανακλούν ιδέες των πληροφορητών ή προέρχονται από τα λόγια τους, ενώ άλλοι κωδικοί προέρχονται από το θεωρητικό και εννοιολογικό πλαίσιο που υιοθετεί ο ερευνητής (Τσιώλης, 2018: 104). Στις αφηγήσεις έγινε προσπάθεια ανάλυσης του λόγου των υποκειμένων οι οποίοι απροσχεδίαστα μέσα από την εξιστόρηση των πιστεύω τους μας πληροφόρησαν για τις αντιλήψεις που έχουν πάνω στο εμβόλιο την πανδημία και τον αθλητισμό. Μέσα από αυτή την εξιστόρηση αφηγήθηκαν με δικό τους ύφος την ιστορία της ζωής τους Τα πρώτα τους βήματα στο άθλημα του βόλεϊ, στη συνέχεια εκφράζοντας τις απόψεις και τις αντιλήψεις πάνω στην πανδημία και κατά πόσο έχει ή όχι επηρεάσει τον αθλητισμό και τέλος την προσωπική τους άποψη για τα εμβόλια γενικά αλλά και για το συγκεκριμένο κατά της νόσου covid-19. Όπως αναφέραμε και παραπάνω μετά την καταγραφή των συνεντεύξεων με ηχογράφηση ακολούθησε η μετεγγραφή τους, μεταφορά τους σε γραπτό και ψηφιοποιημένο κείμενο. Στη συνέχεια ακολούθησε η κωδικοποίηση, η αναλυτική διαδικασία κατανόησης του νοήματος και απόδοσης των κωδικών, των εννοιολογικών προσδιορισμών η οποία βασίστηκε στη θεματική ανάλυση. Διερευνώντας τις απόψεις και αντιλήψεις των αθλητών βόλεϊ για τις αντιλήψεις που έχουν σε σχέση με την πανδημία το εμβόλιο και τον αθλητισμό, σε σχέση με το κοινωνικό τους περιβάλλον προέκυψαν οι εξής κεντρικές κατηγορίες:

(α) Αθλητισμός και Ιστορία ζωής

(β) Αθλητισμός και πανδημία

Από την κωδικοποίηση προέκυψαν πολλοί επιμέρους περιγραφικοί κωδικοί που σχετίζονται με το θεωρητικό πλαίσιο κοινωνιολογικής προσέγγισης των αντιλήψεων που προέρχονται

από τα λόγια των αθλητών βόλεϊ μετά την ολοκλήρωση των συνεντεύξεων.

3.2 Ζητήματα δεοντολογίας

Οι συνεντεύξεις πρέπει να διεξάγονται σύμφωνα με ένα σύνολο κανόνων κατά την επιστημονική δεοντολογία. Οι ερωτήσεις διατυπώνονται σε ένα καθορισμένο πλαίσιο σύμφωνα με αυτούς τους κανόνες και γενικότερα η επικοινωνία ερευνητή-υποκειμένου. Ο ερευνητής οφείλει να ακολουθήσει το πρόγραμμα του ερωτώμενου (Παρασκευοπούλου-Κόλλια, 2008). Έτσι οι συναντήσεις που πραγματοποιήσαμε καθορίστηκαν με την συγκατάθεση των ερωτώμενων στα μέρη και στις ώρες που τους διευκόλυναν. Στην αρχή κάθε συνέντευξης ενημερώναμε για τη χρονική διάρκεια της και προσπαθήσαμε να μην υπερβούμε το χρόνο αυτό. Στην έρευνα χρησιμοποιήσαμε ψευδώνυμα, τηρώντας την ανωνυμία των συμμετεχόντων σε μια προσπάθεια διαφύλαξης προσωπικών πληροφοριών ή προσδιοριστικών στοιχείων για την ταυτότητα τους. Δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στην ορθή χρήση και αποθήκευση σε ηλεκτρονική μορφή των δεδομένων που συλλέχθηκαν σύμφωνα με το ζήτημα δεοντολογίας και νομοθεσίας περί προστασίας προσωπικών δεδομένων.

4. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΖΩΗΣ

Στη συνέχεια παρατίθενται τα αποτελέσματα της έρευνας, τα αποτελέσματα της θεματικής ανάλυσης, και η κωδικοποιημένη παράθεση των αφηγήσεων. Ακολουθήσαμε μια βιογραφική μορφή καθώς και μια κατηγοριοποίηση σε σχέση με το κεντρικό ερώτημα, τη σχέση αθλητισμού και πανδημίας.

4.1 Αιτίες έναρξης αθλητισμού

Οι συνεντευξαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι αιτίες έναρξης αθλητισμού στη ζωή τους ήταν οι γονείς τους όπου μόνο η Ειρήνη και ο Στέλιος αναφέρουν ότι ο πατέρας τους είχε αθλητικό υπόβαθρο σε αντίθεση με τον Μάνο όπου αναφέρει χαρακτηριστικά ότι ξεκίνησε για να μπορεί να διοχετεύει την καθημερινή του ενέργεια.

Η Ειρήνη αναφέρει ότι οι αιτίες που ξεκίνησε τον αθλητισμό ήταν ο πατέρας της, ο οποίος ήταν θερμός υποστηρικτής του αθλητισμού και έμμεσα ο μεγαλύτερος αδελφός της ο οποίος έκανε πολεμικές τέχνες. Έτσι η διάκριση του στις πολεμικές τέχνες ήταν ένα κίνητρο για την ίδια για να ξεκινήσει και εκείνη τον αθλητισμό. Έπειτα πηγαίνοντας στο μπαλέτο λόγω του ότι φορούσαν ιδιαίτερα κορμάκια και η καλή σχέση με την δασκάλα ήταν ακόμη ένας λόγος να συνεχίσει να αθλείται:

«Ο πατέρας μου ήταν πολύ ένθερμος υποστηρικτής του αθλητισμού, όταν ηλικιακά μπόρεσα με ένταξε στον αθλητισμό. Τον αθλητισμό τον ξεκίνησα από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου. Δεν έχει περάσει χρονιά χωρίς να αθλούμαι. Ο πατέρας μου όταν με θεώρησε ικανή να ξεκινήσω κάποιο άθλημα το έκανα. Ξεκίνησα με το χορό ειδικότερα με μπαλέτο, αερόμπικ τα πρώτα χρόνια και μετά συνεχίσαμε πολεμικές τέχνες γιατί ο αδελφός μου που είναι ένα χρόνο μεγαλύτερος έκανε ήδη. Ένας δεύτερος παράγοντας ήταν η διάκριση που είχε πετύχει. Οι λόγοι που επέλεξα το μπαλέτο ήταν λόγω του πατέρα μου, το οποίο ο ίδιος το διάλεξε. Ένας ακόμη λόγος ήταν ότι είχαμε πολύ καλή δασκάλα, και τα κορμάκια που μας φορούσαν. Το αερόμπικ το επέλεξα γιατί μου άρεσε ο χορός, τα ακροβατικά και ήταν κοντά στο σπίτι μου.» (Ειρήνη)

Ο Στέλιος αναφέρει ότι ξεκίνησε σε πολύ μικρή ηλικία παρακινώντας τον ο πατέρας του που ήταν δάσκαλος καράτε. Έτσι λοιπόν παίρνοντας το έναυσμα από τον πατέρα του ξεκίνησε κι αυτός καράτε για να υπάρχει κάποια απασχόληση μέσα στη μέρα του:

«Η ηλικία που ξεκίνησα τον αθλητισμό ήταν στα 4. Γιατί ο πατέρας μου ήταν δάσκαλος καράτε και με ξεκίνησε από πολύ νωρίς στο συγκεκριμένο άθλημα.» (Στέλιος)

Ο Μάνος αναφέρει ότι ο λόγος που ξεκίνησε τον αθλητισμό ήταν να μπορέσει να εξαντλεί την ενέργεια του η οποία ήταν αρκετά αυξημένη , σε κάποιο άθλημα ώστε να μπορούν οι γονείς του να είναι πιο ήσυχοι και κατ' επέκταση και ο ίδιος.

«Ξεκίνησα τον αθλητισμό σε ηλικία 8 ετών και ο λόγος που τον ξεκίνησα ήταν γιατί οι γονείς μου θέλαν να ασχοληθώ με κάτι εκτός σπιτιού για να μπορούν να είναι και αυτοί πιο ήσυχοι και να μπορώ κι εγώ να διοχετεύω την ενεργητικότητα μου. Ήμουν πολύ ανήσυχο παιδί όταν ήμουν μικρός.» (Μάνος)

4.1.2 Τα πρώτα βήματα στον αθλητισμό

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι πρώτα βήματα στον αθλητισμό για τους συνεντευξιαζόμενους ποικίλουν, κι αυτό γιατί ο καθένας ακολούθησε μια επιλογή πολύ ξεχωριστή . Οι κύριες κατηγορίες επιλογής αθλημάτων και πρώτων βημάτων στον αθλητισμό ήταν τα στερεότυπα των γονέων που θέλανε να ακολουθήσουν το παράδειγμα μπαλέτο για τα κορίτσια και ποδόσφαιρο για τα αγόρια με παραδείγματα την Ειρήνη και τον Μάνο. Σε αντίθεση με την Ελίνα και τον Κωνσταντίνη που ήταν η μόνος που επέλεξαν τα αθλήματα που θα ήθελαν να κάνουν. Αλλά και τον Στέλιο όπου αναφέρει ότι τα μόνα αθλήματα που του κέντριζαν το ενδιαφέρον ήταν αυτά που περιείχαν την μπάλα. Παρακάτω θα δούμε ότι τα πρώτα βήματα στο κομμάτι αθλητισμό είχε να κάνει από τις ευκαιρίες που έδινε η γεωγραφική θέση της διαμονής αυτών των ατόμων όπου το παράδειγμα της θεοδώρας είναι χαρακτηριστικό.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι ξεκίνησε με μπαλέτο και αερόμπικ τα πρώτα της χρόνια γιατί ο πατέρας της την παρότρυνε να ασχοληθεί με κάτι πιο «γυναικείο» ενώ στη συνέχεια

που μεγάλωσε γράφτηκε στον ίδιο σύλλογο με τον αδελφό της για να μπορούν οι γονείς της να τους μετακινούν μαζί σε ένα δρομολόγιο:

«Ξεκίνησα με το χορό ειδικότερα με μπαλέτο, αερόμπικ τα πρώτα χρόνια και μετά συνέχισα με πολεμικές τέχνες γιατί ο αδελφός μου που είναι ένα χρόνο μεγαλύτερος έκανε ήδη και βόλεψε πολύ στην μετακίνηση.» (Ειρήνη)

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι έχει περάσει από πολλά αθλήματα όπως είναι στίβος, κολύμπι, ποδηλασία. Ξεκίνησε σε ηλικία δέκα χρονών και βλέπουμε ότι η επιλογή των αθλημάτων ήταν δική της απόφαση, όπως και η επιλογή να τα σταματήσει. Επίσης διακρίνουμε ότι είχε την οικονομική αλλά και την γεωγραφική δυνατότητα να επιλέγει αθλήματα που της άρεσαν.

«Ξεκίνησα στη έκτη δημοτικού τον αθλητισμό με διάφορα αθλήματα μέχρι να βρω κάποιο να μου αρέσει. Στην ηλικία των 10 ξεκίνησα το στίβο κάνοντας το συγκεκριμένο άθλημα για 2 χρόνια Ξεκίνησα κολύμπι για τρεις τέσσερις μήνες. Το οποίο το βαρέθηκα γρηγορά και ξεκίνησα ποδηλασία κάνοντας πάλι δυο τρεις μήνες αλλά ήταν ένα πολύ κουραστικό άθλημα και το σταμάτησα.» (Ελίνα)

Στην περίπτωση του Κωνσταντίνου ενώ δεν είχε ιδιαίτερη επιθυμία για κάποιο συγκεκριμένο άθλημα, προσπάθησε να περάσει από πολλά για να αναγνωρίσει ποιο ήταν αυτό που τον έκανε ευτυχισμένο. Αφήνει μια μικρή υποψία ότι κι οι γονείς του να ήθελαν να ξεκινήσει κάποιο άθλημα χωρίς να του το πουν ευθέως:

«Σε ηλικία 8 ετών είχα ξεκινήσει να κάνω πολλά αθλήματα για να μπορέσω να βρω σε ποιο περνάω πιο ωραία. Χωρίς να με έχει παρακινήσει κάποιος πάρα μόνο για να μπορώ να απασχολούμαι μέσα στη μέρα μου. «Ίσως και οι γονείς μου να θέλανε να ξεκινήσω κάποιο άθλημα για να μην είμαι όλη μέρα μέσα στο σπίτι.» (Κωνσταντίνος)

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι η επιθυμία του να παίζει συνεχώς με μια μπάλα τον καθοδήγησε μετέπειτα στην επιλογή αθλημάτων που χρησιμοποιούνταν η μπάλα.

«Έχω περάσει από πολλά αθλήματα όπως ποδόσφαιρο μπάσκετ, χάντμπολ, βόλεϊ. Διότι από πολύ μικρός ήμουν με μια μπάλα στα χέρια.» (Στέλιος)

Ο Μάνος αναφέρει ότι τα αθλήματα που διάλεγε ήταν κυρίως του υγρού στίβου μέχρι να γνωρίσει το βόλεϊ. Βλέπουμε επίσης ότι οι γονείς είχαν ενεργό ρόλο στην επιλογή αθλημάτων καθώς και ο προπονητής του βόλεϊ που έπαιξε καταλυτικό ρόλο στο να αγαπήσει το συγκεκριμένο άθλημα:

«Έχω περάσει από πολλά αθλήματα όπως είναι το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ η ιστιοπλοΐα και η κωπηλασία αλλά με κέρδισε το βόλεϊ. Την επιλογή των αθλημάτων την έκαναν οι γονείς μου γιατί εγώ δεν ήθελα και ιδιαίτερα να ασχοληθώ με κάποιο άθλημα γι' αυτό γύρισα και πολλά αθλήματα χωρίς να μπορούν αυτά να με κρατήσουν παρά μόνο το βόλεϊ και ο προπονητής που είχα στις ακαδημίες.» (Μάνος)

Η θεοδώρα επίσης ξεκίνησε από μικρή ηλικία τον αθλητισμό. Τον σημαντικότερο ρόλο είχαν οι έμμεσα οι γονείς της, οι οποίοι δεν την έστειλαν ποτέ σε κάποιο άθλημα. Αντίθετα πηγαίνοντας την στο κατηχητικό επηρεάστηκε από τις δραστηριότητες που έκαναν εκεί και έτσι ήταν η αρχή ώστε να ενταχθεί στον αθλητισμό. Αναφέρει ότι στο κατηχητικό γίνονταν κάποιοι αγώνες ποδοσφαίρου μεταξύ των κατηχητικών του Βόλου και συμμετέχοντας σε αυτούς ξεκίνησε τον αθλητισμό. Επίσης ένας άλλος λόγος που επέλεξε το συγκεκριμένο άθλημα ήταν ότι εκεί που κατοικούσε δεν υπήρχε κάποιος άλλος αθλητικός σύλλογος:

«Ξεκίνησα τον αθλητισμό από την παιδική μου ηλικία. Ήταν περίπου στα 8. Η αρχή έγινε από σπόντα αφού οι γονείς μου πηγαίνοντας με στο κατηχητικό ασχολήθηκα με αθλήματα γιατί διοργανώνονταν αγώνες μεταξύ των κατηχητικών και έτσι άρχισα να έχω την πρώτη μου επαφή με τον αθλητισμό. Ξεκίνησα από το ποδόσφαιρο γιατί έμενα σε χωριό και ήταν ο μόνος σύλλογος που υπήρχε και ψάχνοντας στη συνέχεια τι μου αρέσει κατέληξα

στο βόλεϊ.» (Θεοδώρα)

4.1.3. Κριτήρια επιλογής του αθλήματος

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι τα κριτήρια επιλογής του αθλήματος ήταν κυρίως οι φίλοι όπως ανέφεραν οι Ειρήνη η Θεοδώρα και ο Κωνσταντίνος . Το επόμενο είναι η ασφάλεια που ένοιωθαν λόγω ότι είναι ομαδικό άθλημα και στη συνέχεια ακολουθούν τα εσωτερικά κίνητρα όπως είναι τα προσωπικά οφέλη που μπορούν να αποκομίσουν από το συγκεκριμένο άθλημα για την υγεία τους την ψυχική τους ηρεμία και η διαφοροποίηση από το κοινωνικό τους περιβάλλον ως κάτι που θα τους ξεχώριζε , με την περίπτωση ης θεοδώρας να είναι η πιο χαρακτηριστική . Μόνο ο Μάνος ανέφερε τον προπονητή του ως κριτήριο επιλογής του αθλήματος. Η ειρήνη αναφέρει ότι ξεκίνησε το βόλεϊ με την παρακίνηση των φίλων της, συγκεκριμένα «μαζί με τις δυο κολλητές της» έψαξαν μια ομάδα ώστε να μπορούν να πηγαίνουν μαζί και να τις βολεύουν τα ωράρια. Παρόλο που οι φίλες της σταμάτησαν εκείνη δεν έχανε προπόνηση και συνεχίζει μέχρι και σήμερα. Επίσης εκτός από την καλή παρέα και τις φίλες της ένα ακόμη κριτήριο που επέλεξε το βόλεϊ ήταν ο προπονητής. Ξεχωρίζει το βόλεϊ από το τακ βον ντο λέγοντας ότι το βόλεϊ είναι ένα ομαδικό άθλημα και σε αντίθεση με το τικ βον ντο που είναι ατομικό και ένιωθε εκτεθειμένη, καθώς είχε όλη την προσοχή πάνω της. Στην περίπτωση του βόλεϊ αυτό αλλάζει και μπορεί να κρύβει τα λάθη της και να καλύπτει ή να καλύπτεται από τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας.

«Το βόλεϊ ήρθε στην ζωή μου στην τέταρτη δημοτικού κάνοντας προπονήσεις σε ανοιχτό γήπεδο σχολείου. Στην δευτέρα γυμνάσιου δυο κολλητές μου ήθελαν να ξεκινήσουν βόλεϊ και ψάξαμε όλες μαζί μια ομάδα να μας βολεύει και για όλη την χρονιά δεν έχανα προπόνηση. Μετά από δυο χρόνια οι φίλες μου σταμάτησαν εμένα όμως μου άρεσε τόσο πολύ που συνέχισα μέχρι και σήμερα. Το βασικό κριτήριο ήταν οι φίλες μου και η παρέα που κάναμε. Ένα ακόμη ήταν ότι έτυχα σε πολύ καλούς προπονητές. Ακόμη ένας παράγοντας ήταν ότι μου άρεσε πολύ που ήταν ομαδικό άθλημα. Σε σύγκριση με το τακ βον ντο που ήταν καθαρά ατομικό άθλημα ένιωθα πολύ άβολα και πολύ εκτεθειμένη που ήμουν μόνη μου. Μου αρέσει να κρύβω τα λάθη μου μέσα στα λάθη της ομάδας αλλά και να βοηθάω όταν κάποια άλλη κάνει λάθη.» (Ειρήνη)

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι όταν ξεκίνησε το βόλεϊ δεν της άρεσε λόγω της ομαδικότητας του αθλήματος. Είχε ξεκινήσει τον αθλητισμό με ατομικά αθλήματα. Το κριτήριο της για να επιλέξει το συγκεκριμένο άθλημα ήταν ότι μπορούσε να γυμνάζει όλο της το σώμα χωρίς να επιβαρύνει τα γόνατα της στα οποία είχε πρόβλημα. Ο τραυματισμός της στο στίβο την έκανε να διακόψει το συγκεκριμένο άθλημα και να βρει μια εναλλακτική ώστε να μπορεί να γυμνάζεται χωρίς όμως να επιβαρύνει τα γόνατα της. Ένας ακόμη λόγος που μας αναφέρει είναι ο προπονητής της, ο οποίος την έκανε να καταλάβει ότι το ομαδικό άθλημα της ταίριαζε περισσότερο. Προσθέτει σε αυτό ότι είχε και τα απαραίτητα προσόντα για το συγκεκριμένο άθλημα όπως είναι το ύψος της, που στο μέλλον θα μπορούσε να τις προσφέρει διακρίσεις. Ακόμη ένας λόγος ήταν ότι μπορούσε να γυμνάζεται χωρίς να νιώθει την κούραση και την εξάντληση, εκλαμβάνοντας την όλη διαδικασία σαν ψυχαγωγία. Τέλος αναφέρει ότι εκτός από την γυμναστική το συγκεκριμένο άθλημα της προσφέρει και κοινωνικοποίηση γεμίζοντας τη μέρα της ευχάριστα:

«Το επόμενο άθλημα που πέρασα ήταν το βόλεϊ αλλά στην αρχή δεν μου άρεσε διότι λόγω ότι ήταν ομαδικό άθλημα ένιωθα ότι δεν μου δίνουν τόσο σημασία γιατί τα προηγούμενα δυο αθλήματα που έκανα ήταν ατομικά. Στην πρώτη λυκείου ξεκίνησα το βόλεϊ σαν εναλλακτικός τρόπος άσκησης χωρίς να επιβαρύνονται τόσο πολύ τα γόνατα τα οποία είχαν το πρόβλημα. Γιατί γυμνάζει όλο το σώμα. Το κριτήριο που είχα για να επιλέξω το συγκεκριμένο άθλημα του βόλεϊ ήταν ο τραυματισμός μου στο άθλημα του στίβου και ως εναλλακτική λύση ξεκίνησα το άθλημα του βόλεϊ. Ένας επιπλέον λόγος ήταν ότι ο προπονητής μου ήταν πολύ καλός και μου έδωσε να καταλάβω ότι ένα ομαδικό άθλημα μου ταίριαζε περισσότερο. Ένα επιπλέον προσόν που είχα ήταν το ύψος μου που θα μου έδινε πλεονέκτημα σε αυτό το άθλημα με καλό μέλλον και διακρίσεις. Κυρίως κάνω αυτό το άθλημα για την γυμναστική που μου προσφέρει μέσω της ψυχαγωγίας χωρίς να αντιλαμβάνομαι ότι γυμνάζομαι. Μου προσφέρει κοινωνικοποίηση και έναν τρόπο να γεμίζω ευχάριστα τη μέρα μου ακόμα και εμπειρίες που τις παίρνω από τις προπονήσεις και τους αγώνες.» (Ελίνα)

Ο Κωνσταντίνος μας αναφέρει ότι ξεκίνησε με πολλά αθλήματα ομαδικά και ατομικά. Στα ομαδικά που ήταν το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ δεν συνέχισε λόγω της έντονης σωματικής

επαφής ενώ πέρασε και από κολύμβηση και στίβο χωρίς να συνεχίσει λόγω ότι ήταν ατομικά αθλήματα. Έτσι τονίζει ότι το βασικό κριτήριο της επιλογής του αθλήματος του βόλεϊ ήταν η ομαδικότητα του αθλήματος και οι συντροφικές στιγμές που του χάρισε. Ενώ ένα ακόμα βασικό κριτήριο ήταν ότι το συγκεκριμένο άθλημα το είχαν ξεκινήσει οι φίλοι του κάτι που τον τράβηξε και εκείνο ώστε να κάνει την αρχή:

«Εγώ ξεκίνησα στην πρώτη γυμνάσιου με το άθλημα του βόλεϊ και έχω περάσει από το άθλημα του ποδοσφαίρου και του μπάσκετ αλλά ο λόγος που δεν συνέχισα ήταν γιατί είχε έντονη σωματική επαφή. Έκανα και ατομικά αθλήματα όπως ήταν η κολύμβηση και τα αθλήματα του στίβου. Το βασικό κριτήριο μου για να επιλέξω το άθλημα του βόλεϊ ήταν η ομαδικότητα του και οι έντονες συντροφικές στιγμές που μου χάρισε. Το δεύτερο κριτήριο που επέλεξα το άθλημα του βόλεϊ ήταν οι φίλοι μου που είχαν ήδη ξεκινήσει.»
(Κωνσταντίνος)

Η επιλογή του Στέλιου στο συγκεκριμένο άθλημα ήταν η διαφορετικότητα του στο να το ακολουθήσει ένα αγόρι σύμφωνα με τα στερεότυπα. Τον έκανε να ξεχωρίζει από τα άλλα αγόρια. Στο συγκεκριμένο άθλημα νιώθει ο εαυτός του και μπορεί να εξωτερικεύσει τα συναισθήματα του κάτι που κάνει δύσκολα στην προσωπική του ζωή. Το βόλεϊ έχει διαμορφώσει την προσωπικότητα του, του προσφέρει ηρεμία και τον βοηθά στο να εκτονώνεται επίσης τον βοηθά στο να κοιμάται για να αποκτήσει αυτά που θέλει. Αναφέρει επίσης ότι εκτονώνει τα νεύρα του το βόλεϊ και αυτό τον βοηθά να μην ξεσπά σε άλλους ανθρώπους. Το βόλεϊ τον κάνει να διασκεδάσει και φαίνεται ότι προτιμά να είναι στην προπόνηση με τους φίλους του απ' ότι για ένα καφέ με τους φίλους του:

«Επέλεξα το συγκεκριμένο άθλημα γιατί δεν υπήρχε μαζικότητα. Ήταν κάτι διαφορετικό. Ακόμα ένα κριτήριο ήταν ότι με ξεχώριζε από τα άλλα αγόρια. Ένα ακόμη πράγμα που μου προσφέρει το βόλεϊ είναι να είμαι ο εαυτός μου και να εξωτερικεύω τα συναισθήματα όπου στην προσωπική μου ζωή είναι πιο δύσκολο να τα εκφράσω. Με έχει κάνει να είμαι πιο δραστήριος. Μου προσφέρει ηρεμία και εκτόνωση και ότι νεύρα έχω μέσα στην καθημερινότητα μου τα εκτονώνω στο βόλεϊ και όχι σε ανθρώπους. Επίσης μου προσφέρει και διασκέδαση, αντί να πάω για ένα καφέ με τους φίλους μου πηγαίνω προπόνηση με τους φίλους μου. Μου έχει μάθει ότι χωρίς δουλειά

δεν μπορείς να πετύχεις αυτά που θέλεις.» (Στέλιος)

Το βασικό κριτήριο στην περίπτωση του Μάνου ήταν ο προπονητής του, ο οποίος τον βοήθησε να αγαπήσει το άθλημα του βόλεϊ και ότι όπως στη ζωή έτσι και στο βόλεϊ πρέπει να προσπαθήσεις πολύ για να εκπληρώσεις τον στόχο σου:

«Το κριτήριο που επέλεξα το συγκεκριμένο άθλημα ήταν ο προπονητής μου, ήταν ο μέντορας μου ήταν αυτός που με βοήθησε να αγαπήσω το συγκεκριμένο άθλημα και να μπορέσω να καταλάβω ότι οι προπονήσεις παραλληλίζονται σαν τις μικρές προσπάθειες που πρέπει να κάνεις για να μπορέσεις να φτάσεις το στόχο σου.» (Μάνος)

Για την Θεοδώρα το κριτήριο επιλογής του βόλεϊ ήταν εκτός από της φίλες που την παρακίνησαν και μια διέξοδος ώστε να ξεφύγει από το χωριό ενώ στην πορεία κατάλαβε ότι αυτό την εξέφραζε περισσότερο. Βασικό κριτήριο είναι ότι αποσυμπιέζεται από την καθημερινότητα της. Επίσης την κάνει ιδιαίτερα χαρούμενη το ότι βρίσκεται σε μια ομάδα μπορεί να κοινωνικοποιηθεί με άλλα άτομα. Γνωρίζει άτομα με διαφορετικούς χαρακτήρες και τέλος είναι μια προσωπική ικανοποίηση ότι όχι μόνο ανήκει σε μια ομάδα αλλά προσφέρει και σε αυτή:

«Το βόλεϊ ήρθε στο γυμνάσιο όπου κάνοντας παρέα με άτομα του σχολείου και ξεφεύγοντας από τα πλαίσια του χωριού ανακάλυψα ότι με εξέφραζε περισσότερο. Μου προσφέρει εκτόνωση από την πίεση της καθημερινότητας. Ικανοποίηση του ότι ανήκεις σε μια ομάδα, προσφέρεις σε αυτή την ομάδα και η κοινωνικοποίηση μου με άτομα εκτός χωριού και διαφορετικού χαρακτήρα ατόμων.» (Θεοδώρα)

4.1.4. Επιπτώσεις/αιτίες διακοπής του αθλητισμού

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι Επιπτώσεις/αιτίες διακοπής του αθλητισμού θα είναι τόσο σωματικές όπως είναι να πάρουν παραπανίσια κιλά όσο και ψυχολογικές με έντονες διακυμάνσεις στη καθημερινή τους διάθεση. Μόνο ο Κωσταντίνος αναφέρει ως αιτία διακοπής του αθλητισμού το γεγονός να προκύψει μία καλή αμειβόμενη δουλειά.

Η Ειρήνη αναφέρει ότι λόγω ότι οι προπονήσεις γίνονταν σε ανοιχτό γήπεδο έχανε πολλές προπονήσεις και δεν ήταν καθόλου καλή στην χρήση της μπάλας σε σημείο που την κορόιδευαν οι συναθλήτριες της. Αυτά όμως δεν την πτόησαν και την πείσμωνε να συνεχίσει. Στη συνέχεια μας αναφέρει ότι συγκριτικά με εάν ατομικό άθλημα ένιωθε πιο ασφαλής στο βόλεϊ γιατί μπορούσες να κρύψεις τα λάθη της και να βοηθήσει στα λάθη των άλλων. Εδώ βλέπουμε ότι είναι εάν ατόμου με έντονο το αίσθημα της εν συναίσθησης.

Η κύρια αιτία διακοπής του αθλητισμού για την Ειρήνη ήταν τα αρνητικά σχόλια που δέχονταν από συμπαίκτριες της, που είχε ως συνέπεια να χάνει πολλές προπονήσεις βάζοντας ως πρόσχημα στον εαυτό της και στους γονείς της τον κακό καιρό. Το θετικό που είχε το άθλημα του βόλεϊ ήταν ότι μπορούσε να κρύβει τα λάθη της μέσα στα λάθη της ομάδας, πράγμα που δεν την άφηνε εκτεθειμένη και ολομόναχη όπως στο άθλημα του τακ βον ντο:

«Εκείνη τη χρονιά που ξεκίνησα έχανα πολλές προπονήσεις λόγω καιρού.

Δεν μπορούσα

ούτε τη μπάλα να ελέγξω και με κορόιδευαν. Εκείνη την μέρα στεναχωρήθηκα και δεν ξαναπήγα. Σε σύγκριση με το τακ βον ντο που ήταν καθαρά ατομικό άθλημα ένιωθα πολύ άβολα και πολύ εκτεθειμένη που ήμουν μόνη μου. Μου αρέσει να κρύβω τα λάθη μου μέσα στα λάθη της ομάδας αλλά και να βοηθάω όταν κάποια άλλη κάνει λάθη.»

Η Ελίνα μας αναφέρει τις αίτιες που την οδήγησαν στο βόλεϊ ήταν κυρίως οι τραυματισμοί που είχε στον στίβο αλλά και το πολύ κουραστικό άθλημα της ποδηλασίας. Το άθλημα του βόλεϊ ήταν λιγότερο επίπονο για τον τραυματισμό της αλλά και περισσότερο ευνοϊκό προς την σωματοδομή της. Τώρα οι επιπτώσεις μιας επικείμενη διακοπής του αθλητισμού θα ήταν να πάρει πολλά κιλά γιατί θα συνέχιζε να τρώει τις ίδιες ποσότητες φαγητού. Επίσης θα είχε έντονες διακυμάνσεις στην ψυχολογία της γιατί δεν θα διοχέτευε την ενέργεια της που θα είχε καθημερινό αποτέλεσμα να αλλοιωθεί ο χαρακτήρας της στο κοινωνικό της περιβάλλον. Η κύρια αιτία διακοπής του αθλήματος του στίβου ήταν ο τραυματισμός που είχε και η στροφή της προς το άθλημα του βόλεϊ ως λιγότερο επίπονο:

«[...] ξεκίνησα ποδηλασία κάνοντας πάλι δυο τρεις μήνες αλλά ήταν ένα πολύ κουραστικό

άθλημα και το σταμάτησα. Στην ηλικία των 10 ξεκίνησα το στίβο κάνοντας

το συγκεκριμένο άθλημα για 2 χρόνια αλλά λόγω του τραυματισμού που είχα. Θα στεναχωριόμουν. Θα είχα πάρει κιλά γιατί δεν θα άλλαζα τις ποσότητες του φαγητού που θα έτρωγα και δεν θα μπορούσα να έχω τις ανάλογες καύσεις για να μπορέσω να διατηρήσω το βάρος μου. Θα είχα έναν εκνευρισμό πολύ έντονο που θα με επηρέαζε σίγουρα στην καθημερινότητα μου και στις κοινωνικές μου συναναστροφές.» (Ελίνα)

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι έχει 2 αίτιες που θα τον οδηγούσαν να διακόψει το αθλητισμό , ένας τραυματισμός ή μια καλά αμειβομένη δουλειά. βλέπουμε ότι το βιοποριστικό κομμάτι είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τους ενήλικους αθλητές για να μπορέσουν να συνεχίσουν το άθλημα τους.. Στο παρελθόν είχε διακόψει τον αθλητισμό λόγω τραυματισμού και τον επηρέασε πάρα πολύ σωματικά και ψυχολογικά κι είχε ανυπομονησία να επιστρέψει όσο το δυνατόν πιο γρηγορά στην ενεργό δράση.

Οι δυο κύριες αιτίες που θα μπορούσαν να διακόψουν τη σταδιοδρομία στο άθλημα του βόλεϊ θα ήταν κάποιος τραυματισμός και η διακοπή του αθλήματος για μια καλά αμειβόμενη δουλειά:

«Αν χρειαζόταν να διακόψω τον αθλητισμό για κακή μου τύχη είχε χρειαστεί στο παρελθόν λόγω ενός τραυματισμού που είχα και με είχε απογοητεύσει πάρα πολύ, είχα πέσει πολύ ψυχολογικά και έσπρωχνα τις μέρες για να μπορέσω να επανέλθω στους αγωνιστικούς χορούς. Τώρα πιστεύω ότι είναι πιο ευκολά να διακόψω τον αθλητισμό για να μπορέσω να βρω μια πιο καλά αμειβομένη δουλειά. Ίσως να έχω μια καλύτερη προσωπική εξέλιξη και αυτό το ενδεχόμενο δεν το βλέπω τόσο αρνητικά πια.» (Κωνσταντίνος)

Η Θεοδώρα επικαλείται ως αιτία διακοπής του αθλήματος έναν εν δυνάμει τραυματισμό που μπορεί να έχει και τίποτα άλλο. Κάνει μια επίκληση στα θεία για να μπορέσει να δικαιολογήσει αυτή της την απόφαση. Θέλοντας να στοχεύσει ότι η απόφαση διακοπής του αθλήματος θα είναι από κάποιον εξωτερικό παράγοντα και όχι με την θέληση της. Στους εξωτερικούς παράγοντες βάζει την κυβέρνηση που με τα μετρά κατά του covid-19 την αναγκάσαν να τον σταματήσει και από την άλλη βάζει την θρησκεία και πιο συγκεκριμένα τον θεό που με κάποιον τραυματισμό (σημάδι) θα την ανάγκαζε να τον σταματήσει.

Η Θεοδώρα επικαλείται ως αιτία διακοπής του αθλήματος έναν εν δυνάμει τραυματισμό που μπορεί να έχει και τίποτα άλλο. Κάνει μια επίκληση στα θεία για να μπορέσει να

δικαιολογήσει αυτή της την απόφαση. Θέλοντας να στοχεύσει ότι η απόφαση διακοπής του αθλήματος θα είναι από κάποιον εξωτερικό παράγοντα και όχι με την θέληση της:

«Το πρώτο πράγμα θα ήταν να πέσω πολύ ψυχολογικά και θα προσπαθούσα να βρω μια διέξοδο για να γυμνάζομαι έστω και λίγο μόνη μου. Τώρα αν εννοείς αν μου συνέβαινε κάποιο ατύχημα και δεν μπορούσα να κάνω καθόλου αθλητισμό αυτό για εμένα θα ήταν θέλημα θεού όπου θα αποδεχόμουν την απόφαση Του. Αλλά επειδή μου είχε τύχει μέσα στην καραντίνα να διακόψω τον αθλητισμό με θέληση της κυβέρνησης λόγω της πανδημίας κατάλαβα ότι μόνο ο θεός είναι αυτός που μπορεί να με κάνει να το διακόψω.»

4.1.5. Κίνητρα/ενασχόληση με τον αθλητισμό

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι κίνητρα/ενασχόληση με τον αθλητισμό είναι η διατήρηση του βάρους και μιας καλής φυσικής κατάστασης, είναι επίσης η διοχέτευση της ενέργειας μέσα στην μέρα, αλλά και η ρύθμιση του άγχος λόγω του προγραμματισμού που είναι υποχρεωμένοι οι αθλητές να κάνουν για να μπορούν να τα συνδυάζουν όλα. Η έκφραση των συναισθημάτων είναι και αυτό ένα πολύ ξεχωριστό κομμάτι και κίνητρο για όλους. Μόνο η Θεοδώρα πρόσθεσε και τα οικονομικά οφέλη που έχει από την ομάδα ως ένα κίνητρο γι' αυτή να συνεχίσει να αθλείται..

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι τα κίνητρα ενασχόλησης με τον αθλητισμό είναι η διατήρηση του βάρους και μια καλή φυσική κατάσταση. Η καλή ψυχολογία και η διοχέτευση της ενέργειας της μέσα στην μέρα της με αποτέλεσμα να μπορεί να ρυθμίζει και το άγχος της. Το άγχος το ελέγχει με την μέθοδο το να ελαχιστοποιεί τις (ελεύθερες ώρες) που μπορεί να έχει μέσα στην μέρα της ως συνέπεια να είναι όλα προγραμματισμένα. Δεν θα παραλείψει να αναφέρει φυσικά εάν άτομο με έντονο το κομμάτι της εν συναίσθησης όπως έχουμε αναφέρει και παραπάνω τα συναισθήματα που γεννιούνται κατά την διάρκεια της ενασχόλησης της με τον αθλητισμό. Αυτά είναι της οικογενειακής θαλπωρής, το αίσθημα του ανήκει σε μια ομάδα, της φιλίας και της συντροφικότητας αλλά και της εμπιστοσύνης.

Τα κίνητρα ενασχόλησης με τον αθλητισμό που ανέφεραν οι συνεντευξιαζόμενοι ήταν τα ακόλουθα: διατήρηση του βάρους, καλή φυσική κατάσταση, εκτόνωση ενέργειας, αποβολή άγχους, οργάνωση καθημερινού προγράμματος, χαρά και κοινωνική επαφή,

σκληρή δουλειά για να πετύχουν τους στόχους:

«Μου αρέσει πολύ το φαγητό και με βοηθάει να διατηρώ το βάρος μου. Μου προσφέρει ακόμη μια καλή φυσική κατάσταση, εκτονώνω πολύ μεγάλη ενέργεια και ηρεμώ μετά από μια προπόνηση βόλεϊ. Αποβάλλω το άγχος και την ένταση της ημέρας, οργανώνω καλύτερα το πρόγραμμά μου γιατί ελαχιστοποιείται ο χρόνος που είναι διαθέσιμος μέσα στη μέρα. Γι' αυτό και γίνομαι πιο οργανωτική, βάζω στόχους, πεισμώνω. Επιπλέον μου γεννιούνται και συναισθήματα όπως είναι της οικογένειας, της φίλιας, της εμπιστοσύνης. Έχω αλλάξει πολλές ομάδες, έχω γνωρίσει πολλές φίλες που ήταν σε αυτές τις ομάδες και συνεχίζω να κρατάω επαφές. Μου δίνει χαρά και κοινωνική επαφή. Με βοηθά στον προγραμματισμό της ημέρας, με γυμνάζει και είμαι λάτρης γενικά των αθλημάτων όπως είναι οι πεζοπορίες, σκι, κολύμπι. Αγαπάω πολύ την γυμναστική και την άθληση.» (Ειρήνη)

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι τα κίνητρα ενασχόλησης με τον αθλητισμό είναι επίσης η διατήρηση του βάρους και μια καλή φυσική κατάσταση, η καλή ψυχολογία και η ισορροπημένη ψυχική υγεία. Αναφέρει τα συναισθήματα που της δημιουργούνται κυρίως οι έντονες συγκινήσεις. Εδώ βλέπουμε οπτοί η Ελίνα είναι εάν άτομο προσανατολισμένο στο εγώ και πιο ανταγωνιστική. Απάντηση της δεν σταμάτησε μονό στα θετικά αλλά και στα αντικίνητρα που έχει για τον αθλητισμό, αυτά είναι τα εξής. Βλέπει ότι ο αθλητισμός της παρακρατεί χρόνο απλό την εργασία της αλλά και τον περιορισμό που έχει σε κομμάτι εκδρομών τα σαββατοκύριακα όπου λόγου των αγώνων δεν μπορεί να τα αξιοποιήσει όπως η ίδια θα ήθελε:

«Ο αθλητισμός επηρεάζει θετικά και αρνητικά τη ζωή μου. Αρνητικά γιατί μου τρώει αρκετό χρόνο μέσα στη μέρα όπου θα μπορούσα να δουλεύω και να βγάζω χρήματα και να με περιορίζει τα σαββατοκύριακα μου μην μπορώντας να κάνω εξορμήσεις με την παρέα μου. Ο αθλητισμός επηρεάζει και θετικά τη ζωή μου διότι μου χαρίζει μια ψυχική ισορροπία, ένα υγιές σώμα. Τέλος μου προσφέρει κοινωνικοποίηση αλλά και έντονες συγκινήσεις στην προπόνηση αλλά και στους αγώνες.» (Ελίνα)

ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι τα κίνητρα ενασχόλησης με τον αθλητισμό είναι η

διατήρηση του βάρους και μια καλή φυσική κατάσταση και έναν καλό προγραμματισμό μέσα στη μέρα του.. Αναφέρει το αίσθημα της κοινωνικοποίησης αλλά και της διοχέτευσης της παραπανίσιας ενέργειας που έχει μέσα στη μέρα του κατά την διάρκεια των προπονήσεων:

«Ο αθλητισμός μου προσφέρει να βάζω την καθημερινότητα μου σε πρόγραμμα. Να μπορώ να ρυθμίζω την διατροφή μου ανάλογα με το πότε έχω προπονήσεις. Το τρίτο και πιο σημαντικό είναι το κομμάτι της υγείας που μου προσφέρει μια καλή φυσική κατάσταση. Με επηρεάζει πάρα πολύ στην προσωπική μου ζωή η ενασχόληση με τον αθλητισμό γιατί με βοηθάει να ξεδίνω. με βοηθάει να γίνομαι περισσότερο κοινωνικός.» (Κωνσταντίνος)

ο Στέλιος μας αναφέρει ότι τα κίνητρα ενασχόλησης με τον αθλητισμό είναι κυρίως η διοχέτευση της περισσευούμενης ενέργειας που διαθέτετε από μικρός . Τα συναισθήματα που του δημιουργούνται είναι της ελευθέριας και της ηρεμίας:

«Ο λόγος που τα επέλεγα ήταν γιατί μου άρεσε να παίζω με την μπάλα και οι γονείς μου με κατευθύνανε σε αυτά τα αθλήματα. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι ήμουν πολύ ατίθασος μικρός και με έγραφαν σε αθλήματα για να μην τους σπάω τα νεύρα. Ένας τελευταίος λόγος είναι ότι τα συγκεκριμένα αθλήματα ήταν δίπλα από το σπίτι μου. Η ενασχόληση μου με τον αθλητισμό μου προσφέρει να ξεχνιέμαι από την καθημερινότητα μου. Επίσης αισθάνομαι ελεύθερος και ήρεμος.» (Στέλιος)

ο Μάνος μας αναφέρει ότι τα κίνητρα ενασχόλησης με τον αθλητισμό είναι η διατήρηση του βάρους και μια καλή φυσική κατάσταση. Επιπλέον μας αναφέρει ότι του προσφέρει μια ταυτότητα αλλά και η νοοτροπία του δουλεύω σήμερα για να απολαύσω μελλοντικά. και μια πολλή καλή ρύθμιση του επιπέδου άγχους που μπορεί να έχει μέσα στην καθημερινότητα του διάμεσου του σωστού προγραμματισμού και του προγράμματος που έχει μέσα στην μέρα του. Ως αντικίνητρο μας αναφέρει το οικονομικό κομμάτι που δεν μπορεί να είναι τελείως ανεξάρτητος .

«Ο αθλητισμός εμένα μου προσφέρει μια καλή φυσική κατάσταση. Η εκτόνωση μου και η μείωση του άγχους είναι επιπλέον κάτι που μου

προσφέρει ο αθλητισμός. Τώρα πιο συγκεκριμένα μου προσφέρει την ευκαιρία ηγεσίας να μπορώ να συντονίζω μια ομάδα ανθρώπων προς ένα στόχο μου προσφέρει μια ταυτότητα. Την ταυτότητα του αθλητή βόλεϊ. Την καλύτερη διαχείριση του χρόνου μου να θυσιάζω τον τώρα για να αποκομίσω αύριο. Μου προσφέρει την κοινωνικοποίηση μου, το αίσθημα της διαφορετικότητας και της ομαδικότητας και τέλος τις σχέσεις μου με τους ενήλικους έχοντας μου πρότυπα. Η ενασχόληση με τον αθλητισμό επηρεάζει άμεσα τη ζωή μου διότι επενδύω παραγωγικές ώρες της ημέρας για να βελτιωθώ πάνω στο άθλημα μου. Δεν μου αφήνει πολύ χρόνο για να μπορέσω να εργαστώ όπως θα ήθελα για να μπορέσω να είμαι τελείως ανεξάρτητος.»

(Μάνος)

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι τα κίνητρα ενασχόλησης με τον αθλητισμό είναι το αίσθημα της εμπιστοσύνης στον εαυτό της αλλά και η μερική ανεξαρτητοποίηση της βγάζοντας κάποια λίγα χρήματα απλό κάτι της αρέσει να κάνει , που είναι να παίζει βόλεϊ:

«Με έκανε να πατάω στα πόδια μου. Να έχω εμπιστοσύνη στον εαυτό μου και να μην βασίζομαι σε κανένα. Να μπορώ να έχω τα πρώτα χρήματα έστω και λίγα. Να νιώθω ανεξάρτητη χωρίς να υποχρεώνομαι συνέχεια στους γονείς μου.» (Θεοδώρα)

4.1.6. Διακρίσεις -επιτεύγματα

Οι συνεντευξαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι διακρίσεις-επιτεύγματα τους ποικίλουν ανάλογα το άτομο. Έχουμε άτομο όπως ο Μάνος όπου έχει τις πιο πολλές διακρίσεις με την εθνική ομάδα αλλά και άτομα όπως η Θεοδώρα που έχουν κάποιες σχολικές συμμετοχές. Με τα κορίτσια Ερήνη και Ελίνα να κατατάσσονται σε ένα σκαλί διακρίσεων κάτω από το Μάνο λόγω των εθνικών διακρίσεων που έχουν, αλλά και τα αγόρια Κωσταντίνος και Στέλιος λόγω των τοπικών διακρίσεων τους αλλά και των συμμετοχών σε πανελλήνια πρωταθλήματα.

Οι διακρίσεις των αθλητών ποικίλουν ανάλογα με την ηλικία και τη φυσική κατάσταση του καθενός. Έχουμε αθλητή με πάρα πολλές διακρίσεις το ίδιο και αθλήτρια και από την άλλη έχουμε αρχάριους αθλητές αγόρια και κορίτσια.

Η Ειρήνη αναφέρει τις διακρίσεις τις διακρίσεις της όπου είναι αρκετές , έχει αλλάξει

αρκετές ομάδες . Αυτό οφείλεται και στην ηλικία που ξεκίνησε το βόλεϊ αλλά και στην βιολογική της ηλικία η οποία είναι 28:

«Έχω παίξει σε ομάδες που έχουν ανεβεί κατηγορίες. Με την πρώτη ομάδα να είναι ο αστέρας του αγίου Δημητρίου που έφτασε μέχρι την α1 και με την ομάδα της Αργυρούπολης ανεβήκαμε κατηγορία. Οι θέσεις μου είναι παράδοξος και λίμπερο και αυτό εξαρτάται με τις απαιτήσεις της ομάδας και τις ελλείψεις που έχουμε κάθε χρονιά. Ο προπονητής μου με ανέφερε ως τζόκεϊ γιατί μπορούσα να καλύψω όλες τις θέσεις που είχαμε ανάγκη. Αυτό ωφελείται στο ότι όταν ξεκίνησα στη δευτέρα γυμνάσιου. Οι προπονητές μας μάθαιναν τα πάντα μέχρι να δουν που θα χρειαστούμε και αυτό βοήθησε όλη την πορεία μου.» (Ειρήνη)

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι η πρόσκληση της στα κλιμάκια της εθνικής ήταν η μεγαλύτερη της διάκριση ενώ έχει άλλες δυο οπού είναι 4η θέση στην κεντρική Ελλάδα και η άνοδος της ομάδας που αγωνίζεται μέχρι και σήμερα:

«Δευτέρα λυκείου με κάλεσαν στα κλιμάκια της εθνικής ομάδας εντάσσοντας με στις 36 καλύτερες. Η δεύτερη μεγάλη μου διάκριση ήταν στο 1 ο έτος καταφέροντας να πάμε στο φαρίνα φορ της κεντρικής Ελλάδος. Η 3 η διάκριση ήταν να καταφέρω να ανεβώ κατηγορία.» (Ελίνα)

ο Κωσταντίνος αναφέρει ότι η διάκριση του ήταν η συμμετοχή του σε πανελλήνιο πρωτάθλημα:

«Οι διακρίσεις που έχω πετύχει σε αυτό το άθλημα είναι η συμμετοχή μου σε πανελλήνια Πρωταθλήματα.» (Κωνσταντίνος)

ο Στέλιος αναφέρει ότι έχει δυο συμμετοχές σε πανελλήνιο πρωτάθλημα και μια 3η θέση στο πρωτάθλημα Θεσσαλίας:

«Οι διακρίσεις μου είναι δυο συμμετοχές σε πανελλήνιο καταλαμβάνοντας την 6 η και την 8 η θέση αντίστοιχα. Και η πιο σημαντική μου διάκριση ήταν η 3 η θέση στο φαρίνα φορ Θεσσαλίας.» (Στέλιος)

Ο Μάνος έχει πολλές διακρίσεις , είναι ο μεγαλύτερος σε ηλικία 34 . Έχει μετάλλια σε βαλκανικά και πανελλήνια πρωταθλήματα και πολύ καλές θέσεις σε Ευρωπαϊκά πρωταθλήματα:

- «Οι διακρίσεις μου είναι πολλές
- 1η θέση Βαλκανικό K20 Αλβανία
- 3η θέση Βαλκανικό K20 Ελλάδα
- 1η θέση Πανελλήνιο K22 Ελλάδα
- 9η θέση Ευρωπαϊκό K20 Κύπρος
- 4η θέση Πρωτάθλημα αντρών Mather 2015
- 1η θέση Βαλκανικό K20 Ρουμανία
- 9η θέση Ευρωπαϊκό K22 Ελλάδα
- 4η θέση Βαλκανικό αντρών Ελλάδα
- 3η θέση Βαλκανικό K22 Σκόπια
- 2η θέση Πρωτάθλημα αντρών Mather 2016
- 1η θέση στην Πανελλήνια κατάταξη 2016» (Μάνος)

Η Θεοδώρα δεν έχει καταφέρει να διακριθεί ακόμη γιατί είναι και η μικρότερη σε ηλικία 19 ετών . Έχει στο ενεργητικό της μόνο μια συμμετοχή σε σχολικό πρωτάθλημα βόλεϊ:

- «Δεν έχω πέτυχει ακόμα κάποια διάκριση γιατί είμαι η πιο νέα στην ομάδα.
- Αλλά αν μπορούσα να πω προσωπική μου διάκριση θα έλεγα τη διάκριση μου στο σχολικό πρωτάθλημα καταλαμβάνοντας την 15 η θέση.» (Θεοδώρα)

4.1.7. Δυσάρεστες / ευχάριστες εμπειρίες

Οι συνεντευξιζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι δυσάρεστες εμπειρίες τους είναι οι ήττες αλλά οι τραυματισμοί των συμπαικτών τους. Μόνο ο Στέλιος και η Θεοδώρα αναφέρουν ένα γεγονός που τους είχε στεναχωρήσει εκ μέρους του παλιού προπονητή της ομάδας. Οι ευχάριστες εμπειρίες τους είναι κάποιοι πολύ ξεχωριστοί αγώνες που συμμετείχαν και τους χάρισαν έντονα συναισθήματα

Η ειρήνη μας αναφέρει ότι δεν μπορεί να ξεχωρίσει τις καταστάσεις. βλέπει την ομάδα της σαν οικογένεια και αυτό την χαροποιεί, έτσι το κατατάσσει στις ευχάριστες εμπειρίες που έχει, εννοώντας ότι υπάρχει μια αρμονία στην ομάδα. Επίσης αναφέρει ότι

πιο δυσάρεστες και στενάχωρες εμπειρίες δεν είναι οι ήττες αλλά οι τραυματισμοί των συμπαικτριών της, καθώς η ίδια δεν έχει τραυματιστεί. Το πιο δύσκολο είναι στο να μπορέσει το άτομο που τραυματίζεται να επανέλθει στο χώρο του γηπέδου κάτι που μπορεί να του πάρει αρκετό χρόνο.

Συγκεκριμένα αναφέρει τα άτομα τα οποία έχουν ως επάγγελμα τον αθλητισμό κάτι τέτοιο μπορεί να τους αποβεί μοιραίο καθώς θα χάσουν και το εισόδημα τους. Δυσάρεστο επίσης της φαίνεται το γεγονός ότι ένας αθλητής παρόλο που έχει την φυσική κατάσταση σε μια περίπτωση τραυματισμού θα πρέπει να πάρει κάποια αγωγή ακόμα και ενέσεις τονίζοντας βέβαια ότι είναι στο χέρι του κάθε ατόμου αν και όταν φτάσει σε αυτή την κατάσταση το πως θα το διαχειριστεί:

«Δεν μπορώ να ξεχωρίσω μια γιατί μου είναι δύσκολο να ξεχωρίσω μεμονωμένες καταστάσεις στην ζωή μου. Πολύ χαρά μου δίνει ότι αγωνίζομαι και ότι έχω μια δεύτερη οικογένεια λόγω των πολλών ωρών προπόνησης που έχουμε. Η πιο στενάχωρες εμπειρίες δεν είναι οι ήττες αλλά οι τραυματισμοί. Εγώ δεν είχα κάποιο σοβαρό τραυματισμό δόξα τω θεό αλλά οι συναθλήτριες μου τις οποίες τις έβλεπα να καταβάλουν μεγάλη προσπάθεια για να επανέλθουν όσο το δυνατόν συντομότερα στην ενεργό δράση. Οι κύριοι τραυματισμοί στο βόλεϊ είναι τα διαστρέμματα και οι χιαστοί, όπου μπορεί για έναν αθλητή να αποβεί μοιραίο για την μετέπειτα ενασχόληση του με το άθλημα. Κυρίως αυτό έχει πιο άμεσες επιπτώσεις σε αθλητές που βιοπορίζονται από το άθλημα. Η άλλη άσχημη εμπειρία είναι όταν οι αθλητές κάνουν ενέσεις ή παίρνουν φάρμακα για να καταπολεμήσουν τους πόνους. Είναι στο χέρι του αθλητή να επιλέξει εάν θα τα πάρει ή όχι για να μπορέσει να έχει το αποτέλεσμα που επιθυμεί.»

Η Ελίνα αναφέρει ως πιο χαρούμενη εμπειρία το ότι προκρίθηκε στα κλιμάκια της εθνικής και κάτι που την χαροποιεί ιδιαίτερα ήταν η συναναστροφή της με κορίτσια από όλη την ομάδα. Κάτι που προφανώς δεν είχε συναντήσει μέχρι στιγμής εφόσον έπαιζε σε μια τοπική ομάδα. Ενώ ως μια δεύτερη χαρούμενη εμπειρία αναφέρει το ότι προκρίθηκε η ομάδα της στην α2 κατηγορεί και συνεπώς και δικό της κατόρθωμα εφόσον είναι μέλος της ομάδας επισημαίνει ότι δεν πρόλαβε να χαρεί αυτή την εμπειρία λόγω ενός τραυματισμού της πολύ σοβαρού. Ενώ ήταν μια ευχάριστη εμπειρία η πρόκριση ήρθε ο τραυματισμός και την επισκίασε μετατρέποντας την σε δυσάρεστη. Τονίζοντας ότι μετά τον πρώτο αυτό

τραυματισμό που ήταν διάστρεμμα τρίτου βαθμού και σε χρονικό διάστημα ενός εξαμήνου ξανατραυματίζεται αυτή τη φορά στο άλλο πόδι με διάστρεμμα δευτέρου βαθμού στον αστράγαλο:

«Η πιο χαρούμενη εμπειρία μου ήταν όταν προκρίθηκα στο κλιμάκιο της εθνικής και κάναμε προπόνηση με κοπέλες από όλη την Ελλάδα δημιουργώντας πολύ καλές φιλίες. Στο 1ο έτος όταν προκριθήκαμε στη α2 κατηγορία δεν πρόλαβα να το χαρώ πολύ γιατί μέσα σε ένα μήνα τραυματίστηκα πρώτη φορά πολύ σοβαρά παθαίνοντας διάστρεμμα 3ου βαθμού και μέσα σε ένα εξάμηνο παθαίνω τον δεύτερο μεγάλο μου τραυματισμό διάστρεμμα 2ου βαθμού στον αστράγαλο του άλλου ποδιού.»

Ο Κωνσταντίνος αναφέρει ως την πιο ευχάριστη εμπειρία αυτή της συμμετοχής του στο διασυλλογικό πρωτάθλημα, αφού εκεί έλαβε και το πρώτο του μετάλλιο. Σαν δυσάρεστη εμπειρία αναφέρει αυτή του τραυματισμού των συμπλεκτών του, καθώς είναι κάτι που επηρεάζει ολόκληρη την ομάδα. Βέβαια ο ίδιος δεν έχει τραυματιστεί ποτέ:

«Έχω πολλές ευχάριστες εμπειρίες ήταν το πρώτο μου μετάλλιο σε διασυλλογικό Πρωτάθλημα. Η πιο στενάχωρη εμπειρία μου στον αθλητισμό είναι οι τραυματισμοί των συναθλητών μου. Ευτυχώς εγώ δεν έχω τραυματιστεί.»

Ο Στέλιος αναφέρει ότι μια από τις ευχάριστες εμπειρίες του στο άθλημα ήταν όταν κατάφερε ομάδα και πέρασε στο πανελλήνιο τονίζοντας ότι ήταν στόχος που κατέβαλαν επί τρία χρονιά. Αναφέρει επίσης ως ευχάριστη εμπειρία τον κάθε αγώνα. Χαίρεται τους αγώνες και ξεχωρίζει τις στιγμές που βρίσκεται στο γήπεδο με τους συναθλητές του. Απολαμβάνει την κάθε στιγμή, καθώς και το ίδιο το άθλημα. Αναφέρει βέβαια και μια δυσάρεστη εμπειρία που είχε με έναν προπονητή ο οποίος τότε επέρριπτε ευθύνες για κάθε ήττα της ομάδας. Τονίζει ότι ακόμα και πόντος που κέρδιζε ο ίδιος τον κατηγορούσε ότι δεν το έκανε με το σωστό τρόπο. Αναφέρει χαρακτηρίστηκε ότι ακόμα και το νερό που έπινε στη διακοπή του αγώνα γινόταν αίτια για να ενοχληθεί ο προπονητής. Το πιο δυσάρεστο είναι ότι έφτασε και σε σημείο να παρατήσει το άθλημα λόγω της παραπάνω συμπεριφοράς από τον προπονητή κάτι που τελικά δεν έκανε αφού είχε την στήριξη των συναθλητών του:

«Η πιο χαρούμενη εμπειρία ήταν όταν καταφέραμε και πήγαμε στο πανελλήνιο που ήταν στόχος τριών ετών. Αλλά πιο γενικά θα ανέφερα ως χαρούμενες στιγμές τις στιγμές εκείνες του αγώνα. “Δεν υπάρχει” το συγκεκριμένο άθλημα. Είναι ανεκτίμητες οι στιγμές που παίζω με τους συναθλητές μου. Η πιο στενάχωρη εμπειρία στο άθλημα μου ήταν ο προπονητής μου τον οποίο τον είχα δυο χρόνια και έριχνε πάντα τις ευθύνες σε εμένα μετά από κάθε ήττα. Ο προπονητής μου ήταν πρώην στρατιωτικός. Επίσης παρόλο που έφερνα πόντους μου έλεγε ότι τους έφερνα λάθος. Τον ενοχλούσε ακόμη που έπινα νερό όταν γινόταν ολιγόλεπτη διακοπή στο παιχνίδι. Φτάνοντας με σε σημείο να σταματήσω το άθλημα. Πράγμα που δεν έκανα. Με βοήθησε πολύ η στήριξη από τα παιδιά.»

Ο Μάνος αναφέρει ως πιο ευχάριστες εμπειρίες διακρίσεις που πετυχαίνει διακρίνοντας την ένατη θέση που κατέλαβε στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα κ20 στην Κύπρο αν και δεν έλαβαν κάποιο μετάλλιο ήταν μια μοναδική εμπειρία που τους βοήθησε μετέπειτα σαν ομάδα να κατακτήσουν το βαλκανικό πρωτάθλημα κ20 στη Ρουμανία. Ως δυσάρεστη εμπειρία δεν αναφέρει τις ήττες αλλά τον τραυματισμό που του είχε και μάλιστα σε μικρή ηλικία. Ήταν εν διάστρεμμα δευτέρου βαθμού που του στέρησε προπονήσεις αλλά και την παρέα που έκανε με τους συναθλητές του:

«Η πιο χαρούμενη εμπειρία στο άθλημα μου είναι πάντα η επόμενη διάκριση που καταφέρνω να πετύχω αλλά ξεχωρίζω την ένατη θέση στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα κ20 στην Κύπρο όπου μπορεί να μην πήραμε μετάλλιο ήταν όμως όλοι οι αγώνες πάρα πολύ υψηλού επιπέδου και μας χάρισαν πολύτιμη εμπειρία. Για την κατάκτηση της πρώτης θέσης στο βαλκανικό πρωτάθλημα κ20 στη Ρουμανία. Η πιο στενάχωρη εμπειρία στο άθλημα μου δεν θα πω κάποια ήττα γιατί πιστεύω ότι οι ήττες χρειάζονται για να βελτιωνόμαστε γι’ αυτό και θα αναφέρω τους τραυματισμούς που μπορεί να υπάρξουν σε οποιοδήποτε αθλητή είτε αυτός είναι συμπαίκτης ή αντίπαλος. Προσωπικά για εμένα είχα πάθει ένα διάστρεμμα δευτέρου βαθμού σε ηλικία Τρίτης γυμνασίου και θυμάμαι τον εαυτό μου να μην μπορεί να αντέξει μακριά από της προπονήσεις και χωρίς την παρέα των συναθλητών μου.»

Η Θεοδώρα αναφέρει ότι μια από τις πιο ευχάριστες εμπειρίες της ήταν ο πρώτος της

αγώνας, αφού ο προπονητής της παρόλο την λίγη της εμπειρία την έβαλε βασική. Αντίθετα σε αυτό αναφέρει πως ο δεύτερος αγώνας ήταν αιτία μια δυσάρεστης εμπειρίας αφού ο ίδιος ο προπονητής βάζοντας την και πάλι βασική και μη έχοντας εμπειρία δεν μπόρεσε να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις του αγώνα και πολύ γρηγορά την έβγαλε από το παιχνίδι. Αυτό που επισημαίνει είναι ότι το γεγονός ότι βγήκε από τον αγώνα δεν ήταν ο λογίως ώστε να είναι αυτή η δυσάρεστη εμπειρία της αλλά η συμπεριφορά του προπονητή μειώνοντας την μπροστά σε όλη την ομάδα και ενώ αυτή είχε νικήσει. ήταν λοιπόν το άδικο που την ενήγγε αφού δεν έφταιγε η ίδια εφόσον ο προπονητής ο ίδιος της είχε δώσει αυτή τη θέση και ξέροντας ότι δεν είχε την απαραίτητη εμπειρία. Τέλος το πιο σημαντικό που την κάνει να το αναφέρει ως δυσάρεστη εμπειρία ήταν η ντροπή που ένιωσε όταν την φώναξε μπροστά σε όλη την ομάδα, καθώς ήταν καινούργια σε αυτή:

«Η πιο χαρούμενη εμπειρία στο άθλημα μου ήταν ο πρώτος αγώνας που συμμετείχα στα 12 μου. Ήταν ένας πραγματικός αγώνας και δεν πίστευα ότι πρώτη φορά θα συμμετείχα σε κάτι τέτοιο. Επίσης ακόμη μια χαρούμενη εμπειρία ήταν όταν πήγα στον πρώτο αγώνα και ο προπονητής με έβαλε βασική. Ήταν κάτι που δεν μπορούσα να φανταστώ ότι μπορώ να το καταφέρω όμως με τη δύναμη του θεού κατάφερα να ανταπεξέλθω. Η πιο στενάχωρη εμπειρία ήταν στο δεύτερο αγώνα όπου ο προπονητής ενώ με έβαλε πάλι βασική στον αγώνα δεν μπόρεσα να ανταπεξέλθω στις απαιτήσεις και έτσι πολύ γρήγορα κάθισα στο πάγκο. Δεν με πείραξε ότι δεν έπαιξα στον αγώνα αλλά το γεγονός ότι αφού τέλειωσε ο αγώνας και παρόλο που η ομάδα νίκησε ο προπονητής δεν έχασε την ευκαιρία να με μειώσει μπροστά σε όλη την ομάδα και κάνοντας με να νιώθω πολύ άσχημα. Παρακαλούσα το θεό να είναι ένα ψέμα όλο αυτό. Αρχισε ένας κόμπος να με πνίγει μην μπορώντας να υπερασπιστώ τον εαυτό μου λέγοντας στο προπονητή ότι στην ουσία έχει άδικο αφού δεν μπορεί το παιχνίδι να καθορίζεται από έμενα όμως. Πόσο μάλλον από ένα άτομο που μόλις είχε μπει στην ομάδα.»

4.2. Πανδημία

4.2.1. Επιπτώσεις του κορονοϊού

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι η νόσηση από κορονοϊό ήταν σχετικά εύκολη

τόσο για τους ίδιους, όπως η Ειρήνη, όσο για τους περισσότερους από τους γνωστούς τους. Βέβαια υπάρχουν και εξαιρέσεις πιο βαριάς νόσησης όπως της Ειρήνης με τον φίλο της αλλά και του Κωσταντίνου και του Στέλιου με τον πατέρα του που κόλλησε μετά από γρίπη και ο οργανισμός του ήταν ήδη εξαντλημένος αλλά και της 2πλα εμβολιασμένης μητέρας του αντίστοιχα. Στο τέλος έχουμε αφήσει την θεοδώρα που ενώ όλοι παραδέχονται την ύπαρξη του ιού είναι η μόνη που δεν είναι σίγουρη ότι υπάρχει.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι έχει νοσήσει η ίδια και οι γνωστοί της ελαφριά από τον covid-19 τώρα στην ομάδα νόσησαν τρία άτομα τα οποία νόσησαν ήπια επίσης. Θα ξεχώριζε μόνο έναν φίλο της ο οποίος δεν ασχολούταν με αθλητισμό και ήταν υπέρβαρος ότι χρειάστηκε να μεταφερθεί σε ΜΕΘ. Με τα συμπτώματα να τον ακολουθούν και μετά το εισιτήριο του από το νοσοκομείο:

«Επίσης είμαι τυχερή διότι νόσησα πολύ ελαφριά. Οι πιο κοντινοί μου άνθρωποι που έχουν νοσήσει το έχουν περάσει πολύ ελαφριά ενώ δυο τρεις δυσκολεύτηκαν λίγο παραπάνω χωρίς να κινδυνέψει κανένας.»

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι νόσησαν άτομα από την ομάδα αλλά το πέρασαν ελαφριά εκτός από έναν φίλο της που αναγκάστηκε να εισαχθεί στην ΜΕΘ για να μπορέσει να ξεπεράσει την ασθένεια:

«Στην ομάδα νόσησαν τρεις αθλητές οι οποίοι νόσησαν πολύ ήπια. Παρά μόνο μια κούραση και έντονη καταπόνηση όταν χρειάστηκε να επανέλθουν σε αγωνιστικούς ρυθμούς. Μόνο σε ένα φίλο μου 43 χρονών υπέρβαρος που ήταν ο μόνος που χρειάστηκε η διακομιδή του σε νοσοκομείο και σε ΜΕΘ. Ένα μήνα μετά τη νόσηση συνεχίζει να έχει έντονη δύσπνοια»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι νόσησαν άτομα στο οικογενειακό της περιβάλλον και αυτοί πολύ ελαφριά. Μας αναφέρει επίσης ότι στην ομάδα πέρα από ανεμβολίαστα άτομα ξεκίνησαν να νοσούν και εμβολιασμένοι:

«Στο οικογενειακό μου περιβάλλον έχει νοσήσει μόνο ένα άτομο, το οποίο το πέρασε ως μια απλή γρίπη ανέβασε λίγο πυρετό έκανε δυο εβδομάδες καραντίνα και συνέχισε κανονικά την ζωή του χωρίς να έχει κάποιες παρενέργειες. Έχουν νοσήσει άτομα από την ομάδα, τα οποία το πέρασαν

πολύ ελαφριά και αυτά και το αντιμετώπισαν ως μια απλή γρίπη.»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι έχουν νοσήσει άτομα από το οικογενειακό του περιβάλλον και το ξεπέρασαν γρηγορά. Ξεχωριστή αναφορά κάνει στον π[αέρα του όπου κόλλησε μετά από γρίπη και γι' αυτό το πέρασε πιο βαριά. Τέλος μας αναφέρει ότι νοσήσαν άτομα της ομάδας και το πέρασαν ελαφριά:

«Νοσήσαν άνθρωποι στο οικογενειακό μου περιβάλλον. Νόσησε όλη η οικογένεια μου όπου όλοι το πέρασαν πάρα πολύ ελαφριά εκτός από τον πατέρα μου ο οποίος νόσησε με κορονοϊό στα καπάκια μετά από μια απλή ίωση. Νοσήσαν άτομα στην ομάδα ενώ μέχρι τον Οκτώβρη του 2021 είχαν νοσήσει δυο-τρεις ανεμβολίαστη από τα μέσα Οκτωβρίου και μετά άρχισαν να νοσούν και οι εμβολιασμένοι. Το πέρασαν όλοι πολύ ελαφριά.»

ο Στέλιος μας αναφέρει ότι η μητέρα του που ήταν 2πλα εμβολιασμένη ότι μόνο αυτή το πέρασε βαριά. Τέλος κάνει αναφορά στα άτομα που νόσησαν στην ομάδα οπου και αυτά το πέρασαν ελαφριά:

«Έχουν νοσήσει άτομα στο οικογενειακό μου περιβάλλον και το πέρασαν ως μια κοινή γρίπη. Εκτός από τη μητέρα μου που το πέρασε βαριά και ήταν και εμβολιασμένη διπλά. Νοσήσαν άτομα από την ομάδα αλλά και αυτά ελαφριά είχαν μόνο μια κούραση.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι η κοπέλα του η οποία ήταν αθλήτρια του στίβου νόσησε σχετικά ελαφριά με την παρενέργεια της γεύσης να της κρατάει ένα μηνά περίπου. τέλος κάνει αναφορά στα άτομα της ομάδας ότι πέρασαν την νόσο πολύ ελαφριά:

«Το πέρασε με όλες τις παρενέργειες, δεν μπορούσε να μυρίσει δεν μπορούσε να γευτεί είχε πυρετό αν και ήταν αθλήτρια του στίβου χρόνια. Ένα μήνα περίπου έκανε να επανέλθει η γεύση. Τα άτομα από την ομάδα το πέρασαν πολύ ελαφριά από όσο γνωρίζω και το αντιμετώπισαν ως μια κοινή γρίπη. Δηλαδή κάθισαν 14 μέρες στο σπίτι είτε είχαν πυρετό είτε όχι ξεκουράστηκαν , έτρωγαν καλά πίνανε φουλ χυμούς και έτσι κατάφεραν να τον αντιμετωπίσουν. Μόνο σε ένα άτομο από το οικογενειακό μου

περιβάλλον άφησε μια απώλεια γεύσης για ένα μήνα αλλά κατά τ 'άλλα τίποτα το σημαντικό.»

Η θεοδώρα αναφέρει ότι νόσησαν άτομα το οικογενειακό της περιβάλλον αλλά δεν πιστεύει ότι έχουν όντως νοσήσει απλό covid-19. αναφέρει ότι νόσησαν άτομα από την ομάδα και ότι το πέρασαν ελαφριά:

«Ναι νόσησαν ο θεός μου και ο ξάδελφος μου και το πέρασαν ελαφριά. Αν όντως είχαν κορονοϊό .Ειδικά ο θεός μου, ο οποίος πριν τρία χρόνια είχε περάσει ένα σοβαρό πρόβλημα με την υγεία του θα έπρεπε να μην μπορούσε να το ξεπεράσει. Αντ' αυτού ούτε πυρετό δεν έκανε. Νοσήσαν άτομα από την ομάδα όπου και αυτά το πέρασαν πολύ ελαφριά. Σε κανένα από τα άτομα που γνωρίζω δεν άφησε επιπλοκές αυτή η ίωση.»

4.2.2. Επιρροές πανδημίας στον αθλητισμό

Οι συνεντευξαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι Επιρροές πανδημίας στον αθλητισμό ήταν κατεξοχήν να φτάσουν όλες οι αθλητικές δραστηριότητες στο μηδέν. Πολλοί αθλητές αναγκάστηκαν να σταματήσουν τον πρωταθλητισμό και τα όνειρα που είχαν όπως μας αναφέρει ο Κωσταντίνος . Επιπλέον αυτή η κατάσταση οδήγησε σε έναν φαύλο κύκλο όπου σταματώντας οι αθλητικές δραστηριότητες σταμάτησαν οι θεατές και με τη σειρά τους οι χορηγοί με τις χορηγίες γιατί δεν υπήρχαν θεατές για να μπορέσουν να διαφημίσουν το προϊόν τους. Με την μόνη θετική επιρροή να αναφέρεται από τον Μάνο λέγοντας ότι ήταν ευκαιρία να ξεκινήσουν πολλοί άνθρωποι το περπάτημα.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι οι επιρροές τις πανδημίας στον αθλητισμό ήταν πάρα πολλές και σκληρές διότι ανάγκασαν να σταματήσει για εάν πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Επιπλέον αναφέρει τις εναλλακτικές λύσεις που έδινε ο προπονητής έτσι ώστε να μην χάσουν την φόρμα τους οι αθλητές. Αυτά ήταν το να δίνει πρόγραμμα φυσικής κατάστασης που θα το εκτελούσαν μόνοι τους οι αθλητές αλλά και προπονήσεις μέσω διαδικτύου όλοι μαζί:

«Με το που ήρθε η πανδημία ο αθλητισμός σταμάτησε , πανδημία-αθλητισμός 1-0. Την πρώτη χρονιά της πανδημίας σταμάτησε κάθε είδος αθλητικής δραστηριότητας. Όταν είχε κλείσει η πανδημία τον πρώτο χρόνο τον αθλητισμό κάναμε διαδικτυακές προπονήσεις με γνώμονα ότι θα

ανοίγαμε σε δυο εβδομάδες. Πράγμα που κράτησε περίπου 7 μήνες. Ο προπονητής επίσης μας έδινε πρόγραμμα για να διατηρήσουμε την φυσική μας κατάσταση ατομικά ο καθένας με τρέξιμο. Μέχρι τα Χριστούγεννα συμμετείχαμε σε αυτές τις διαδικτυακές προπονήσεις αλλά μετά πειστήκαμε ότι ο αθλητισμός δεν θα άνοιγε σύντομα.»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι οι επιρροές τις πανδημίας στον αθλητισμό τον έχει επηρεάσει πάρα πολύ. Αυτές οι επιρροές ήταν να μειωθεί πολύ ο αριθμός των καθούμενων στα γυμναστήρια αλλά και της απόδοσης των ενεργών αθλητών:

«Η πανδημία έχει επηρεάσει πάρα πολύ τον αθλητισμό. Ειδικά τον πρώτο χρόνο που ήταν όλα κλειστά. Επίσης η πανδημία λόγω της καραντίνας που επιβλήθηκε επηρέασε πάρα πολύ το αγωνιστικό κομμάτι του θεάματος των αγώνων διά μέσου της μείωσης της φυσικής κατάστασης των αθλητών είτε λόγω της μείωσης της προπόνησης είτε λόγω των τραυματισμών που δημιουργήθηκαν λόγω της αλλαγής του προπονητικού προγραμματισμού. Η πανδημία επηρέασε ακόμα και το κομμάτι των γυμναστηρίων μη επιτρέποντας τους ανεμβολίαστους να αθλούνται σε αυτό.»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι οι επιρροές τις πανδημίας στον αθλητισμό είναι καταρχάς πολλοί αθλητές να διακόψουν τον πρωταθλητισμό αλλά και τα μικρά παιδάκια τα όποια είναι πάντα εάν μετρήσιμο έσοδο για κάθε σύλλογο και με συνέπεια λίγοι θεατές να προσέρχονται στο γήπεδο. Εάν ακόμη κομμάτι που έχει επηρεαστεί είναι τα λιγοστά κομμένα εισιτήρια αρά κατά επέκταση την ελάττωση των χορηγιών. Επικεντρώνεται κυρίως σε οικονομικές συνέπειες που έφερε η πανδημία στα άτομα που ασχολούνται με τον αθλητισμό συνδέοντας το και με την δεκαετή οικονομική κρίση που υπήρχε στη χώρα μας τα προηγούμενα χρόνια. Τέλος αναφέρει και την μείωση της φυσικής κατάστασης των αθλητών ως απόρροια της καραντίνας που επιβλήθηκε για τον covid-19:

«Έχει επηρεάσει πάρα πολύ η πανδημία τον αθλητισμό. Γιατί τα σχεδόν δυο χρόνια που μείναμε εκτός μείναμε πάρα πολύ πίσω. Με πολλούς αθλητές να έχουν σταματήσει το άθλημα. Ως συνέπεια να έχουμε λιγότερο κόσμο στα γήπεδα, λιγότερα κομμένα εισιτήρια, λιγότερους χορηγούς γιατί δεν έχουν το κίνητρο της μεγάλης διαφήμισης συνεπώς λιγότερα έσοδα για τον

σύλλογο. Το ίδιο ισχύει και για τις ακαδημίες όπου φύγαν πολλά πιτσιρίκια αρά λιγότερες συνδρομές για το σύλλογο αρά πάλι λιγότερα έσοδα. Οπότε αυτός είναι ένας φαύλος κύκλος όπου επηρεάζει και τις μισθοδοσίες των αθλητών. Και αν συνυπολογίσουμε τη δεκαετή οικονομική κρίση που μας πέρασε τα πράγματα γίνονται πολύ δύσκολα για το μέλλον του αθλητισμού. Όταν έφτασε η στιγμή να επιστρέψουμε στην ενεργό δράση μετά την καραντίνα πολλοί αθλητές είχαν πάρει κιλά και είχαν χάσει την φυσική τους κατάσταση. Αυτός ήταν ο δεύτερος λόγος που τους παρακίνησε να σταματήσουν.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι οι επιρροές τις πανδημίας στον αθλητισμό ήταν πολύ καταστροφικές για τους ενεργούς αθλητές, τεκμηριώνοντας την άποψη του με εάν παράδειγμα ολυμπιονίκη αθλητή ο οποίος δεν κατάφερε να συνέχει για τους ολυμπιακούς αγώνες του Τόκιο 2020. Η χρήση της οθόνης και του Internet ήταν κάτι που δεν το είδε θετικά γιατί πιστεύει ότι πλέον θα είμαστε προσκολλημένοι σε μία οθόνη:

«Η πανδημία δεν έκανε καθόλου καλό στους αθλητές. Πολλοί άνθρωποι έθεταν στόχους όπου δεν μπόρεσαν να τους πιάσουν. Όπως είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ενός ολυμπιονίκη που δεν θυμάμαι το όνομα του ο οποίος δεν μπόρεσε να συνεχίσει άλλη μια χρονιά προπονήσεις για να πάει στους ολυμπιακούς αγώνες του Τόκιο. Ακόμη έχει επηρεάσει πολύ την ψυχαγωγία των αθλητών. Τρίτο και τελευταίο ήταν ότι όλοι ξέχασαν τι σημαίνει αθλητισμός. Και ήταν προσκολλημένοι σε μια οθόνη.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι οι επιρροές τις πανδημίας στον αθλητισμό διότι δεν μπορούσαν να αγωνιστούν ούτε και να κάνουν προπόνηση . Αναφέρει τις λύσεις που έδωσε ο προπονητής μέσω των προγραμμάτων προσωπικής εκγύμνασης αλλά και των τηλεπροπονήσεων για να καλυφθεί αυτός ο χαμένος χρόνος. Στη συνέχεια μας αναφέρει και μια θετική επιρροή που είχε ο εγκλεισμός στον ίδιο όπως ήταν να βγαίνει για περπάτημα. Αυτό το αναφέρει γιατί πιστεύει ότι η καραντίνα βοήθησε τον αθλητισμό και τα άτομα να ξεκινήσουν το περπάτημα μέσα στην καθημερινότητα του σε αντίθεση με τον πρωταθλητισμό που όλοι είχαν σταματήσει:

«Η πανδημία έχει επηρεάσει το αθλητισμό σε πολύ μεγάλο βαθμό διότι δεν

μπορούσαμε να κάνουμε προπόνηση ούτε να συμμετάσχουμε σε αγώνες. Σαν ομάδα προσπαθήσαμε να ξεπεράσουμε αυτό το εμπόδιο κάνοντας διαδικτυακές προπονήσεις. Για άτομα όμως τα οποία δεν έκαναν αθλητισμό πριν την πανδημία απέκτησαν ένα νέο χόμπι όπως ήταν το περπάτημα. Οπότε βλέπουμε ότι ο αθλητισμός έχει δυο όψεις η πρώτη όψη με τον πρωταθλητισμό που επηρεάστηκε πολύ και η δεύτερη με τον μαζικό αθλητισμό η οποία σε κάποιους βοήθησε να τον ξεκινήσουν.»

4.2.3. Επιρροές της πανδημίας στο άτομο

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι επιρροές πανδημίας στο άτομο ήταν κυρίως οι Ψυχολογικοί και οικονομικοί λόγοι . Μη έχοντας να κάνουν κάτι μέσα στη μέρα τους τους οδηγούσε σε μια κατάσταση εντόνου άγχους όπως της Ελίνας. Ο Μάνος αναφέρει ότι η πανδημία τον επηρέασε περισσότερο θετικά.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι η πανδημία την έχει επηρεάσει κύριος ψυχολογικά διότι η φύση της δουλειάς της (φαρμακοποιός) την αναγκάζει να ασχολείται με αυτό καθημερινά χωρίς να το έχει επιλέξει. Αξιοσημείωτο είναι ότι ενώ στην αρχή θεωρούσε πλεονέκτημα ότι δούλευε σε φαρμακείο και μπορούσε καθημερινά να ελέγχετε εάν έχει τον ιό πλέον την έχει πειράξει πολύ η συχνότητα των τσε που είναι αναγκασμένη να κάνει. Τέλος προσπαθεί να δει τα πράγματα από την θετική τους πλευρά και να ενημερώνεται από το ιντερνέτ και όχι από τα ελληνικά ΜΜΕ γιατί θεωρεί ότι τρομοκρατούν καθημερινά τον κόσμο:

«Η πανδημία με έχει επηρεάσει περισσότερο ψυχολογικά π.χ. πας για ένα καφέ και η μια στις δυο κουβέντες έχει να κάνει με τον κορονοϊό. Ειδικότερα λόγω της δουλειάς μου το 90% του χρόνου εργασίας μου ασχολούμαι με τον κορονοϊό αντί να βοηθάω ανθρώπους με την υγεία τους. Να κλείνουμε ραντεβού για εμβόλια, να κάνουμε σεφ τεστ γεμίζοντας το χρόνο μου με το κομμάτι πανδημία χωρίς να το έχω επιλέξει. Σταμάτησα κι εγώ να συμμετέχω στις τήλε-προπονήσεις και βρήκα ως διέξοδο τις πεζοπορίες. Επιπλέον με επηρέασε πάρα πολύ η συχνότητα των τεστ που έπρεπε να κάνω για να μπορώ να συνεχίσω να αθλούμαι. Αν και στην αρχή το είδα ότι ήταν βοηθητικό γιατί δουλεύω σε φαρμακείο και τσεκαρίζουν καθημερινά με γνώμονα το κοινό καλό, αλλά και για τις προπονήσεις. Δεν με έχει επηρεάσει κάπως αλλιώς γιατί επιλέγω την πληροφόρηση μου να την παίρνω από τον ίντερνετ και όχι από την τηλεόραση. Προσπαθώ να είμαι θετική και να μην έχω την αίσθηση

του φόβου διότι δόξα τω θεό δεν έχει νοσήσει κάποιος γνωστός τόσο βαριά ώστε να χαθεί.»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι η πανδημία την έχει επηρεάσει αρκετά , ενώ στην αρχή της άρεσε που μπορούσε να βρει χρόνο να χαλαρώσει από το πιεσμένο πρόγραμμα της στη συνέχεια άρχισε να γίνεται τουλάχιστον ενοχλητικό γι' αυτή που είχε τόσο ελεύθερο χρόνο ,μεριού έπεσε σε κατά κατάθλιψη. Αναφέρει ότι την πήγε πολύ πίσω απλό θέμα φυσικής κατάστασης και δεν είχε την ανάλογη παρακίνηση για να κάνει το πρόγραμμα που είχε στείλει ο προπονητής της μέσα στην καραντίνα. Τέλος αναφέρει ότι ο μονός λόγος που έμεινε στις τηλεπροπονήσεις είναι για να έχει μια κοινωνική συναναστροφή που τόσο της έλειπε εκείνες τις μέρες:

«Στην αρχή δεν με χάλαγε πολύ ξεκουράστηκα γιατί πίστευα ότι όντως θα είναι για δυο εβδομάδες αλλά μετά από ένα μήνα μη βλέποντας να αλλάζει η κατάσταση και συνεχιζόταν κανονικά η καραντίνα έπεσα σε μια μίνι κατάθλιψη γιατί είχα χάσει το στόχο μου και το μέλλον ήταν αβέβαιο. Ειδικά με τα νέα μέτρα που είχαν υποβληθεί. Με πήγε πίσω πάρα πολύ στη φυσική κατάσταση, όπου ήταν στο καπάκι μετά τους δυο τραυματισμούς μου. Παρόλα αυτά προσπαθώ να τα βλέπω θετικά τα πράγματα. Αν και ο προπονητής μας είχε δώσει ατομικό πρόγραμμα να ακολουθούμε κάνοντας τρέξιμο σε εξωτερικό περιβάλλον εγώ δεν μπορούσα να το ακολουθήσω γιατί δεν είχα την παρακίνηση των συναθλητριών μου. Παρακολουθούσα μόνο τις προπονήσεις μέσω του διαδικτύου και αυτό για να έχω μια κοινωνική συναναστροφή που μου έλειπε αυτές τις μέρες της καραντίνας. Παρόλα αυτά δεν θεωρώ ότι με επηρέασε πάρα πολύ»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι η πανδημία τον έχει επηρεάσει κύριος οικονομικά η όλη κατάσταση με την καραντίνα αλλά σε κομμάτι φυσικής κατάστασης και τεχνικής του αθλήματος που είχαν μειωθεί τις μέρες του εγκλεισμού:

«Η ζωή μου έχει επηρεαστεί λόγω της πανδημίας διότι τα λεφτά που έπαιρνα από τον σύλλογο έχουν μειωθεί. Επίσης με στεναχώρησε πάρα πολύ το κομμάτι όπου δεν επιτρεπόντουσαν οι προπονήσεις με τους συναθλητές μου και αυτό είχε ως συνέπεια να με ρίξει πολύ ψυχολογικά ενώ θα μπορούσα να

πω ότι η αγάπη που έχω στα ταξίδια διοχετευόταν εν μέρει στα ταξίδια που κάναμε εκτός έδρας για να αγωνιστούμε. Πράγμα που ούτε αυτό γινόταν πλέον. Στον αθλητισμό η πανδημία με επηρέασε πάρα πολύ γιατί έχασα ένα μεγάλο μέρος της φυσικής κατάστασης που είχα χτίσει. Το δεύτερο κομμάτι ήταν ότι το σώμα είχε ξεχάσει την τεχνική του αθλήματος.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι η πανδημία τον έχει επηρεάσει κύριος στο κοινωνικό κομμάτι οπου δεν μπορούσε να δει φίλους και συγγενείς. Ήταν από τα λίγα άτομα που δεν τον επηρέασε στο κομμάτι φυσικής κατάστασης η πανδημία γιατί ακολουθούσε πιστά το πρόγραμμα του προπονητή που τους είχε δώσει για τις μέρες που δεν θα μπορούσαν να κάνουν προπονήσεις δια ζώσης:

«Εμένα με έχει επηρεάσει προσωπικά η πανδημία διότι δεν μπορούσα να δω τους φίλους μου και την οικογένεια μου όπως την περίοδο των Χριστουγέννων. Εμένα προσωπικά στον αθλητισμό η πανδημία δεν με επηρέασε πάρα πολύ γιατί ακολουθούσα το προπονητικό πρόγραμμα του προπονητή και έκανα και δικές μου ασκήσεις για να κρατηθώ σε φόρμα.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι η πανδημία τον έχει επηρεάσει θετικά και είναι το μόνο άτομο από τους συνεντευξιαζόμενους που μας το είπε. Διότι μπόρεσε να βρει χρόνο για τον εαυτό του . Βάζοντας το ψυχολογικό κομμάτι πάνω απλό την αγωνιστική του κατάσταση. Δεν παύει να αναγνωρίζει ότι επηρεάστηκε στο τεχνικό κομμάτι του αθλήματος αλλά σε μια ζυγαριά όπως λέει και ίδιος επικράτησαν τα θετικά που του απέδωσε αυτή η χρονική περίοδος της καραντίνας:

«Εμένα προσωπικά η πανδημία μπορώ να πω ότι με ωφέλησε γιατί είχα περισσότερο χρόνο με τον εαυτό μου και να κάνω πράγματα για εμένα αντίθετα όσο αφορά τον αγωνιστικό μου επίπεδο προφανώς και μειώθηκε αλλά σε μια ζυγαριά των δυο εγίρα προς την θετική του πλευρά. Έτσι εγώ την καραντίνα την πέρασα σαν κάτι καλό και όχι σαν κάτι ψυχολογικά κακό. Νομίζω ότι μου χρειαζόταν προσωπικά ο χρόνος για να βρω αυτό που θέλω. εμένα προσωπικά στο κομμάτι του αθλητισμού με έχει επηρεάσει πάρα πολύ στα τεχνικά κομμάτια του αθλήματος διότι είχα χάσει την επαφή των ασκήσεων με μπάλα και είχα επικεντρωθεί μονάχα στην φυσική κατάσταση

με τα προγράμματα που μας είχε δώσει ο προπονητής αλλά και με τις τήλε-προπονήσεις. Οπότε θεωρώ ότι με έχει επηρεάσει στο 50% από αυτό που θα μπορούσε πραγματικά να με επηρεάσει και πιστεύω κατά τη γνώμη μου ότι μπόρεσα να ανταπεξέλθω αρκετά καλά αυτή τη συγκεκριμένη περίοδο.»

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι η πανδημία την έχει επηρεάσει οικονομικά και είναι η δεύτερη μετά τον Κωσταντίνο που το αναφέρει . Σταμάτησε να παίρνει χρήματα από τον σύλλογο αλλά και από τους γονείς της. Σε ψυχολογικά επίπεδο την έχει επηρεάσει η αβεβαιότητα για τον μέλλον αλλά και λόγω της ελλείπεις κοινωνικής που είχε αυτή την περίοδο . Αναφέρει ότι ακολουθήσε το πρόγραμμα του προπονητή και έκανε και παραπάνω προπόνηση για να κρατηθεί σε όσο το δυνατόν καλύτερη φυσική κατάσταση γινόταν. Όσο περνούσαν όμως οι μέρες ο στόχος που είχε θέσει άρχισε να ξεθωιάζει και το πρόγραμμα της να διαφοροποιείται γιατί δεν έβλεπε την λήξη και το άνοιγμα του αθλητισμού σύντομα:

«Προσωπικά η πανδημία εμένα με έχει επηρεάσει πάρα πολύ οικονομικά διότι κάποια λίγα χρήματα που έπαιρνα από το σύλλογο σταμάτησαν. Ένα μεγάλο μέρος χρήματων που έπαιρνα από τους γονείς μου μειώθηκε πολύ γιατί σταμάτησαν να εργάζονται και οι ίδιοι. Σε ψυχολογικό επίπεδο με έχει επηρεάσει πάρα πολύ γιατί μου έχει προκύψει πάρα πολύς ελεύθερος χρόνος που δεν μπορώ να τον διαχειριστώ. Με έχει βάλει σε πολλές σκέψεις για το μέλλον μου γιατί βλέπω ότι δεν μπορώ να υποστηρίξω οικονομικά τον εαυτό μου και με την πρώτη δυσκολία γύρισα στους γονείς μου. Με έχει επηρεάσει πάρα πολύ γιατί δεν μπορώ να κάνω τις προπονήσεις που πρέπει. Πιστεύω ότι έχει χαθεί και το δέσιμο με την ομάδα που είχαμε χαθεί με τα κορίτσια γιατί άλλο είναι τα λες από κοντά και άλλο από το τηλέφωνο. Το μόνο πλεονέκτημα μου είναι ότι στο χωριό δεν είχε πολύ αστυνόμευση και μπορούσα πιο εύκολα να βγω για μια βόλτα και να συναναστραφώ με συνομήλικούς μου. Προσπάθησα πάρα πολύ να κρατήσω την φυσική μου κατάσταση γιατί στην αρχή νόμιζα ότι όντως θα ήταν για δυο εβδομάδες η καραντίνα και το βρήκα σαν κίνητρο να κάνω μέχρι και δίπλες προπονήσεις έτσι ώστε να είμαι έτοιμη στο άνοιγμα. Όμως όταν η καραντίνα συνεχιζόταν πέρα του ενός μήνα άρχισα να χάνω το στόχο μου και να κουράζομαι χωρίς να γνωρίζω πότε θα έβλεπα τα αποτελέσματα σε πραγματικό αγώνα. Μετά από ένα μήνα τα ωράρια μου άρχιζαν να διαφοροποιούνται να κοιμάμαι αργά

να ξυπνάω αργά και να έχω χάσει την ενέργεια μου αλλά και το κίνητρο στο να επανέλθω στις απαιτήσεις της ομάδας. Το αντισηπτικό πριν και μετά τους αγώνες με έχει ερεθίσει στα χέρια και έχω σταματήσει να το χρησιμοποιώ γιατί μου έχει πει ο δερματολόγος να αποφεύγω τη χρήση του.»

4.2.4. Κοινωνικές συνέπειες της πανδημίας

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι ο αποκλεισμός τους από το κοινωνικό σύνολο έχει γίνει από άτομα τα οποία ήταν απλά γνωστά τους και όχι φίλοι ή συγγενείς τους. Επιπλέον αναφέρουν ότι ο κοινωνικός τους περίγυρος συνήθως αποδέχεται την επιλογή τους να μην εμβολιαστούν. Σε αντίθεση με άτομα στο απομακρυσμένο κοινωνικό περιβάλλον που συνήθως είναι και εμβολισμένα επικρίνουν αυτή τους τη στάση. Ο Μάνος θεωρεί ότι ήταν μία πολύ καλή ευκαιρία να διαχωριστούν οι αληθινοί φίλοι. Υπάρχουν αναφορές όπως της Θεοδώρας όπου οι φίλοι των συνεντευξιαζόμενων επηρεάζουν αρκετά την απόφαση ενός ατόμου αφού βλέπουμε ότι είναι σχεδόν όλοι ανεμβολίαστοι. Πέρα από το κοινωνικό σύνολο οι περισσότεροι άνθρωποι αισθάνονται αποκλεισμένοι από το ίδιο το κράτος γιατί αντιμετωπίζονται ως άτομα δεύτερης τάξης για την επιλογή που κάνανε να μην εμβολιαστούν.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι διαφωνεί με τον διαχωρισμό εμβολιασμένων και ανεμβολίαστοι αλλά κυρίως ότι ο καθένας έχει το δικαίωμα να σε ρωτάει για κάτι τόσο προσωπικό.

«Γενικά έχει υπάρξει πολύ μεγάλος διαχωρισμός μεταξύ εμβολιασμένων και ανεμβολίαστοι Διαφωνώ ότι ο καθένας έχει το δικαίωμα-υποχρέωση να σε ρωτήσει εάν έχεις κάνει το εμβόλιο ή όχι για την προσωπική του υγεία Έχει υπάρξει πολύ έντονος διχασμός ως προς το κοινωνικό σύνολο»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι υπάρχει ο κοινωνικός αποκλεισμός λόγω της επιλογής της να μην εμβολιαστεί και από την μεριά του κράτους όταν δεν την αφήνει να εισέρχεται σε μαγαζιά για να πιει έναν καφέ αλλά και από την ομάδα όταν ο ίδιος ο προπονητής της είχε κλείσει τραπέζι σε εσωτερικό μέρος μαγαζιού για να γιορτάσει την νίκη της ομάδας ενώ η ίδια γνώριζε ότι δε θα μπορούσα παραβρεθεί. Τέλος αναφέρει ότι οι φίλοι της είναι κυρίως ανεμβολίαστοι και γη αυτό μπορεί και έχει ακόμη καλές κοινωνικές σχέσεις.

«Ναι σίγουρα μπορεί να σε αποκλείσει και πιστεύω θα γίνει και χειρότερος

γιατί σου απαγορεύει την είσοδο σου σε κλειστούς χώρους εστίασης. Έτσι δεν μπορείς να κοινωνικοποιηθείς τουλάχιστον το χειμώνα που έχει κρύο και δεν μπορείς να καθίσεις κάπου έξω και θα φέρω και ένα παράδειγμα από την ομάδα όπου το προηγούμενο σκι μετά την νίκη της ομάδας πήγε όλη η ομάδα για φαγητό χωρίς να μπορώ να συμμετάσχω σε αυτό διότι ήταν σε εσωτερικό χώρο. Εγώ προσωπικά δεν αναφέρω ότι είμαι ανεμβολίαστη παρά μόνο εάν με ρωτήσει κάποιος. Σε αντίθεση στο κοινωνικό μου περιβάλλον δεν έχω δει κάποια διαφορετική αντιμετώπιση. Διότι οι πιο πολλοί φίλοι μου είναι ανεμβολίαστοι».

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι δεν έχει αποκλειστεί από το κοινωνικό του σύνολο με την απόφαση που πηρέ να μην εμβολιαστεί. Το αρνητικό είναι ότι έχει μια οικονομική επιβάρυνση σε σχέσεις με κάποιον που έχει κάνει το εμβόλιο γιατί πρέπει να κάνει σχεδόν κάθε 2 μέρες τεστ. Με το κομμάτι της εστίασης έχει συμβιβαστεί γιατί του αρέσει ο εξωτερικός χώρος και η φύση γενικότερα:

«Δεν θεωρώ ότι ο μη εμβολιασμός μου με έχει αποκλείσει από το κοινωνικό σύνολο γιατί κάνω τα ραπιντ τεστ κανονικά και με μόνο πρόβλημα την οικονομική μου επιβάρυνση. Επιπλέον επειδή είμαι ένας άνθρωπος που του αρέσει ο εξωτερικός χώρος για τις συναναστροφές μου δεν αντιμετωπίζω κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι ο μη εμβολιασμός μπορεί να σε αποκλείσει από το κοινωνικές σου συναναστροφές με παράδειγμα τον διαχωρισμό των ανθρώπων στις καφετέριες σε εξωτερικούς χώρους (ανεμβολίαστοι) και εσωτερικούς χώρους (εμβολιασμένοι):

«Πιστεύω ότι μπορεί να σε αποκλείσει από το κοινωνικό σου σύνολο π.χ. από το πιο απλό εάν θα κάτσεις μέσα ή έξω.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι ο μη εμβολιασμός του τον έχει αποκλείσει Κυρίως από γνωστούς του που είναι φανατικοί εμβολιαστές. Αυτή ήταν μια πολλή καλή ευκαιρία και για τον ίδιο να μπορέσει να δει ποιοι άνθρωποι αξίζουν να είναι κοντά του από θέμα συμπεριφοράς και όχι αναγκαστικά εάν συμφωνούν η διαφωνούν με το εμβόλιο:

«Θεωρώ ότι μπορεί να με αποκλείσει και έχει γίνει. Κυρίως από κάτι γνωστούς μου οι οποίοι είναι φανατικοί και δεν δέχονται την επιλογή μου . Έχω σταματήσει πλέον να κάνω παρέα με τα συγκεκριμένα άτομα γιατί η μόνη συζήτηση που κάνουν πλέον είναι για τον κορονοϊό και για τον εμβολιασμό. Νομίζω ότι ήταν ένα καλό ξεσκαρτάρισμα των ανθρώπων που έχω δίπλα μου και πόσο μπορώ να μιλήσω σοβαρά με αυτούς.»

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι δεν έχει δει διαφορά στην αντιμετώπιση της με την επιλογή που έκανε να μην κάνει το εμβόλιο. Αναφέρει ότι οι περισσότεροι φίλοι της είναι ανεμβολίαστοι οπότε δύσκολα θα έχει θέμα αποκλεισμού και αυτοί που έχουν απομακρυνθεί για αυτό και μόνο τον λόγο θεώρησε ότι έπρεπε να είχε γίνει και νωρίτερα απλά τώρα δόθηκε η αφορμή. Τέλος αναφέρει ότι και οι γονείς της είναι σύμφωνοι με την επιλογή της:

«Δεν θεωρώ ότι μπορεί να με αποκλείσει από το κοινωνικό μου σύνολο γιατί οι περισσότεροι φίλοι μου δεν το έχουν κάνει και για διαφορετικούς λόγους από εμένα. Δεν έχω δει διαφορές στο κοινωνικό μου περίγυρο κυρίως των γονιών μου όπου και αυτοί ενστερνίζονται τη ίδιας απόψεις με τους γονείς μου που είναι και αυτοί αντίθετοι με τον εμβολιασμό. Βέβαια με τις απόψεις μου αυτές ίσως έχουν απομακρυνθεί κάποια άτομα όπου με αυτά έτσι κι αλλιώς δεν είμασταν πολύ κοντά. Ίσως ήταν κάτι καλό για να ξεκαθαρίσω κι εγώ τις φιλίες μου.»

4.2.5. Συνέπειες στην ομάδα

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι συμπεριφορές αποκλεισμού στην ομάδα δεν υπάρχουν. Μόνη εξαίρεση αποτελεί η Ελίνα όπου μας αναφέρει ένα περιστατικό της αποκλεισμού από τον προπονητή της λόγω του μη εμβολιασμού της:

«Ο προπονητής στο άνοιγμα του αθλητισμού παρότρυνε τους αθλητές του να τηρούν τα μέτρα για τη μη μετάδοση του covid19 χωρίς να αναφέρει και να διαχωρίσει τους εμβολιασμένους με τους ανεμβολίαστους. Να μπορούν απρόσκοπτα να συνεχίζουν τις προπονήσεις και τους αγώνες τους»

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι ο προπονητής παρότρυνε από την αρχή τις αθλήτριες να τηρούν

τα μετρά για τη μη μετάδοση του ιού χωρίς να κάνει διαχωρισμό αναμεσά σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους:

«Στην ομάδα δεν υπάρχει καθόλου διαχωρισμός είναι ένα θέμα που το έχουμε αφήσει εκτός γηπέδου. Τα πάμε όλες μια χαρά. Υπάρχει μια άλλη μικρή πραγματικότητα όπου μέσα στο γήπεδο δεν υπάρχει κορονοϊός.»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι έχει δει συμπεριφορές διαχωρισμού από τον προπονητή αναμεσά σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους . Αναφέρει εάν βίωμα της όπου μετά από αγώνα που είχε η ομάδα σε άλλη πόλη της Ελλάδας πήγανε όλοι μαζί να φάνε σε κλειστό χώρο μη μπορώντας η ίδια να συμμετάσχει σε αυτό ως ανεμβολίαστη:

«Ένα παράδειγμα από την ομάδα όπου το προηγούμενο σκι μετα την νίκη της ομάδας πήγε όλη η ομάδα για φαγητό χωρίς να μπορώ να συμμετάσχω σε αυτό διότι ήταν σε εσωτερικό χώρο. Η μόνη διαφορά που έχω δει σε συμπεριφορά από άτομα της ομάδας είναι μόνο η συμπεριφορά του προπονητή με το γεγονός που με άφησε εκτός από το νικητήριο τραπέζι της ομάδας. Απλά θα προτιμούσα να έχει επιλέξει ένα μαγαζί στο οποίο θα μπορούσα κι εγώ να συμμετάσχω στο νικητήριο αυτό τραπέζι»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι δεν έχει δει καμία διαφοροποίηση στην συμπεριφορά του προπονητή και της ομάδας στο κομμάτι της επιλογής του κάθε αθλητή να κάνει η όχι το εμβόλιο:

«Δεν έχω δει διάφορες στην αντιμετώπιση από άτομα της ομάδας. Ούτε από τους προπονητές.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι δεν υπάρχουν μέσα στην ομάδα διάφορες ως προς την επιλογή του κάθε αθλητή να κάνει η όχι το εμβόλιο και ο μονός στόχος όλων είναι η βελτίωση τους για να μπορέσει η ομάδα να κάνει νίκες:

«Μέσα στην ομάδα δεν υπάρχουν διαφορές σε αυτό το ζήτημα. Σεβόμαστε ο ένας τον άλλον. Ο στόχος μας είναι να βελτιωθούμε πάνω στο άθλημα.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι δεν έχει δει διαφορές στη συμπεριφορά των συναθλητών του αλλά και του προπονητή. Ο στόχος της ομάδας είναι να μπορεί να γίνεται καλύτερη μέρα με την μέρα:

«Δεν έχω δει διαφορές από τα άτομα της ομάδας γιατί όλοι μας αποδεχόμαστε τις επιλογές των άλλων και δεν το συζητάμε καθόλου μέσα στον αγώνα ούτε στις προπονήσεις αλλά ούτε και έξω γιατί ξέρουμε ότι το μόνο που μπορεί να γίνει είναι να μας διχάσει και να χαλάσει την ομαδικότητα που έχουμε μην μπορώντας να αποδώσουμε τα μέγιστα σε κάθε προπόνηση ξεχωριστά αλλά κυρίως στον αγώνα. Μόνο ο προπονητής καμία φορά μας λέει να προσέχουμε για το καλό της ομάδας και να μην έχουμε πολλές συναναστροφές με άλλα άτομα για να προστατέψουμε τον εαυτό μας και τους γύρω μας.»

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι δεν έχει δει διαφορές στη συμπεριφορά των συναθλητών του αλλά και του προπονητή. Ο στόχος της ομάδας είναι να μπορεί να γίνεται καλύτερη μέρα με την μέρα:

«Δεν έχω δει διαφορές από τα άτομα της ομάδας γιατί όλοι μας κρατάμε τις απόψεις μας για τον εαυτό μας, αποδεχόμαστε τις επιλογές των άλλων . Μόνο ο προπονητής καμία φορά μας λέει να προσέχουμε για το καλό της ομάδας και να μην έχουμε πολλές συναναστροφές με άλλα άτομα για να προστατέψουμε τον εαυτό μας και τους γύρω μας.»

4.2.6. Υγειονομικά μέτρα

Οι συνεντευξιζόμενοι μας αναφέρουν ότι τα μέτρα που έχουν παρθεί για την αντιμετώπιση της πανδημίας από την μεριά της κυβέρνησης είναι η επιβολή καραντίνας, η επίδειξη του πιστοποιητικού εμβολιασμού αλλά και των τεστ αντισωμάτων. Από την μεριά του προπονητή τα μέτρα που πήρε για να μπορέσει να συνεχίσουν να συνεχίσουν οι προπονήσεις ήταν, οι ηλεκτρονικές προπονήσεις αλλά και τα ατομικά προγράμματα εκγύμνασης σε κάθε αθλητή. Τα ατομικά μέτρα προφύλαξης των ερωτηθέντων ήταν ο έλεγχος πριν από κάθε προπόνηση ή αγώνα ένα είναι θετικοί στον ιό η χρήση μάσκας σε χώρους πλην της προπόνησης η μη χρήση ιδίων αντικειμένων, το συχνό πλύσιμο των χεριών από άλλα άτομα και η χρήση αντισηπτικού αλλά όχι καθολικά από όλους. Τώρα όσο αναφορά για το εάν είναι επαρκή τα μέτρα οι περισσότεροι συγκλίνουν ότι τα μέτρα είναι

αρκετά ως προς τους ανεμβολίαστους αλλά όχι και τόσο αρκετά για τους ήδη εμβολισμένους. Εδώ βλέπουμε ότι σύμφωνα με την πρώτη κατηγορία της βιοπολιτικής έχουμε την προσπάθεια της επιβολή της εξουσίας και τον έλεγχο του πληθυσμού μέσω του υποχρεωτικού εμβολιασμού.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι σαν πρώτο μετρό που έχει τεθεί είναι η επίδειξη του πιστοποιητικού εμβολιασμού για να μπορέσει κάποιος να εισέλθει σε εσωτερικό χώρο, όπως και οι θεατές που πηγαίνουν στο γήπεδο για να παρακολουθήσουν έναν αγώνα. Εάν δεύτερο μετρό είναι ο υποχρεωτικός εμβολιασμός για τα επαγγέλματα υγείας αλλά και τα πολύ συχνά τεστ που επέβαλε η κυβέρνηση στα άτομα που δεν είχαν κάνει το εμβόλιο. Από την μεριά του ο προπονητής της πηρέ τα δικά του μετρά για να μπορέσει να τους κρατήσει σε μία καλή φυσική κατάσταση. Αυτά ήταν οι τηλεπροπονήσεις αλλά και τα ατομικά προγράμματα αθλήσεις. Τα ατομικά της μέτρα προφύλαξης είναι το τακτικό πλύσιμο των χεριών, την χρήση του αντισηπτικού, την χρήση μάσκας αλλά και η απουσία από προπονήσεις όταν υπάρχουν συμπτώματα:

«Ένας ακόμα παράγοντας που έχει επηρεαστεί από την πανδημία είναι οι θεατές, όπου δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τους αγώνες χωρίς πιστοποιητικό εμβολιασμού. Το Σεπτέμβρη ψηφίστηκε υποχρεωτικός εμβολιασμός για όλα τα επαγγέλματα που αφορούν την υγεία, εγώ δόξα τω θεό νόσησα αυτό το χρονικό διάστημα. . Να κλείνουμε ραντεβού για εμβόλια, να κάνουμε σεφ τεστ γεμίζοντας το χρόνο μου με το κομμάτι πανδημία χωρίς να το έχω επιλέξει. Όταν είχε κλείσει η πανδημία τον πρώτο χρόνο τον αθλητισμό κάναμε διαδικτυακές προπονήσεις με γνώμονα ότι θα ανοίγαμε σε δυο εβδομάδες. Πράγμα που κράτησε περίπου 7 μήνες. Ο προπονητής επίσης μας έδινε πρόγραμμα για να διατηρήσουμε την φυσική μας κατάσταση ατομικά ο καθένας με τρέξιμο. Μέχρι τα Χριστούγεννα συμμετείχαμε σε αυτές τις διαδικτυακές προπονήσεις αλλά μετά πειστήκαμε ότι ο αθλητισμός δεν θα άνοιγε σύντομα. Επιπλέον με επηρέασε πάρα πολύ η συχνότητα των τεστ που έπρεπε να κάνω για να μπορώ να συνεχίσω να αθλούμαι. Αν και στην αρχή το είδα ότι ήταν βοηθητικό γιατί δουλεύω σε φαρμακείο και τσεκαρίζονται καθημερινά με γνώμονα το κοινό καλό, αλλά και για τις προπονήσεις. Τα ατομικά μου μέτρα προφύλαξης είναι το τακτικό πλύσιμο των χεριών, αντισηπτικό πριν και μετά τον αγώνα , χρήση μάσκας εκτός γηπέδου. Δεν μπορώ να πω ότι παίρνουμε παραπάνω μέτρα. Απουσία

από προπονήσεις όταν υπάρχουν συμπτώματα. Δεν έχει υπάρξει διασπορά με τα μέτρα που έχουν παρθεί μέχρι στιγμής έτσι δεν υπάρχει λόγος να διακοπεί κάποιο άθλημα και θα πρέπει να συνεχίσουμε την ζωή μας με τον κόβιντ ως μια κοινή γρίπη.»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι το μέτρο της κυβέρνησής να επιβάλει καραντίνα στο σύνολο της Ελληνικής επικρατείας επηρέασε πάρα πολύ την φυσική κατάσταση των ατόμων που κάνανε κάποιο άθλημα αλλά και τον τραυματισμό που μπορεί να είχαν με την απότομη διαφοροποίηση του προπονητικού τους πλάνου. Επιπλέον επηρεαστήκαν οι καθούμενοι στα γυμναστήρια όπου θα έπρεπε απλό εδώ και πέρα να επιδεικνύουν και το πιστοποιητικό εμβολιασμού τους. Τα μετρά που τηρεί η ίδια είναι η χρήση του αντισηπτικού και της μάσκας. Δεν μοιράζονται το ίδιο μπουκάλι και στυλό αλλά και δεν δίνουν τα χέρια τους με τις αντίπαλες παίκτριες όπως συνήθιζαν προ πανδημίας. Αναφέρει επιπλέον ότι ως ανεμβολίαστη κάνει τεστ κάθε φορά που είναι να πάει στην προπόνηση-αγώνα. Θεωρεί το τα μέτρα είναι επαρκή γιατί και πρακτικά δεν μπορούν να επιβληθούν και παραπάνω:

«Επίσης η πανδημία λόγω της καραντίνας που επιβλήθηκε επηρέασε πάρα πολύ το αγωνιστικό κομμάτι του θεάματος των αγώνων διά μέσου της μείωσης της φυσικής κατάστασης των αθλητών είτε λόγω της μείωσης της προπόνησης είτε λόγω των τραυματισμών που δημιουργήθηκαν λόγω της αλλαγής του προπονητικού προγραμματισμού. Η πανδημία επηρέασε ακόμα και το κομμάτι των γυμναστηρίων μη επιτρέποντας τους ανεμβολίαστους να αθλούνται σε αυτό. Στην αρχή δεν με χάλαγε πολύ ξεκουράστηκα γιατί πίστευα ότι όντως θα είναι για δυο εβδομάδες αλλά μετά από ένα μήνα μη βλέποντας να αλλάζει η κατάσταση και συνεχιζόταν κανονικά η καραντίνα έπεσα σε μια μίνι κατάθλιψη γιατί είχα χάσει το στόχο μου και το μέλλον ήταν αβέβαιο. Ειδικά με τα νέα μέτρα που είχαν υποβληθεί. Δεν έχουμε κάποια ιδιαίτερα μέτρα προφύλαξης παρά μόνο η χρήση μάσκας-αντισηπτικό πριν τις προπονήσεις και αφού έχουμε τελειώσει από αυτές. Προσπαθούμε να μην πίνουμε από το ίδιο μπουκάλι νερό. Εγώ προσωπικά επειδή είμαι ανεμβολίαστη κάνω πριν από κάθε προπόνηση-αγώνα τεστ για να ελέγχομαι αν έχω τον ιό. Εγώ σαν αρχηγός στο τέλος κάθε αγώνα χρησιμοποιώ πάντα το δικό μου στυλό για να υπογράψω το φύλλο αγώνα. Ένα ακόμη μετρώ προφύλαξης είναι ότι στην αρχή κάθε αγώνα παλαιότερα δίναμε τα χέρια στις

αντίπαλες κοπέλες ενώ τώρα το έχουμε καταργήσει. Τα μέτρα νομίζω είναι επαρκή γιατί τι άλλο να κάνεις δεν μπορείς να μην δεν έχεις επαφή με την ομάδα σου να μην δεν κολλήσεις ένα χάρη φαΐ μετά από έναν πόντο. Δεν θεωρώ ότι έχουμε κάποια φοβερά μέτρα αλλά αυτά που έχουμε νομίζω ότι είναι αρκετά γιατί δεν γίνεται και πρακτικά να κάνεις κάτι παραπάνω. Διότι η μπάλα είναι μια και αλλάζει συνέχεια χέρια σύμφωνα με τους κανόνες του βόλεϊ. Εάν υπήρχαν και αλλά μέτρα για τη μη διάδοση του ιού θα έπρεπε να αλλάζουν και οι κανονισμοί στο άθλημα αυτό. Οπότε δεν θα μιλούσαμε για βόλεϊ αλλά για ένα νέο άθλημα.»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι τα ατομικά του μέτρα προφύλαξης είναι η χρήση του αντισηπτικού και της μάσκας , τα τεστ πριν απλό κάθε προπόνηση η αγώνα σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους . Πιστεύει ότι τα μέτρα είναι αρκετά αρκεί να τα τηρούν καθολικά και όλοι, γιατί αναφέρει ότι οι εμβολιασμένοι είναι οι πρώτοι που δεν τηρούν τα μέτρα κυρίως των αποστάσεων με ετοιμολογία ότι έχουν κάνει όλες τις δόσεις και δεν κολλάνε ούτε μπορούν να μεταφέρουν τον ιό. Αναφέρει όμως και τον παράγοντα τύχη όπου παίζει για τον ίδιο πλου μεγάλο ρόλο:

«Τα ατομικά μου μέτρα προφύλαξης είναι μάσκες πριν και μετά την προπόνηση. Ακόμη ένα μετρό προφύλαξης είναι σεφ τεστ που κάνουν όλοι είτε είναι εμβολιασμένοι είτε ανεμβολίαστοι. Η χρήση αντισηπτικού πριν και μετά τον αγώνα. Τα μέτρα προφύλαξης είναι επαρκή αρκεί να τηρούνται γιατί κατά τη γνώμη μου είχαμε ένα θε ματάκι από κάποια άτομα που δεν τηρούσαν τα μέτρα. Βέβαια ακόμα ένας παράγοντας ήταν η τύχη, η οποία ήταν με το μέρος μας. Όταν ένα άτομο έλειπε πολλές μέρες από την ομάδα τύχαινε να κολλήσει το ιό εκείνη την περίοδο και είχαμε καιρό να έρθουμε σε επαφή μαζί του. Πιστεύω πάρα πολύ στον παράγοντα τύχη και όχι αν τηρούνται τα μέτρα που έχουν ορίσει για τον αθλητισμό γιατί κάθε άνθρωπος έχει πολλούς ρόλους και πολλές διαφορετικές συναναστροφές που δεν μπορούν να τις ελέγξουν τα μέτρα προφύλαξης του αθλητισμού. Ένα ακόμη πρόβλημα είναι η έλλειψη μέτρων για εμβολιασμένους διότι γυρίζουν και σου λένε ότι έχω κάνει τρία εμβόλια τι άλλο θέλεις να κάνω.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι τα ατομικά του μέτρα προφύλαξης είναι η χρήση μάσκας , το

πλύσιμο των χεριών και τα τεστ πριν απλό κάθε αγώνα . Στη συνέχεια αναφέρει ότι είδη είναι ομαδικό άθλημα το βόλεϊ η επαφή δεν μπορεί να αποφευχθεί. Εάν τηρηθούν τα μέτρα πιστεύει ότι δεν θα υπάρξει άλλη διασπορά του ιού:

«Τα ατομικά μου μέτρα προφύλαξης η χρήση μάσκας πριν και μετά τον αγώνα. Το πλύσιμο των χεριών τα τεστ πριν από κάθε αγώνα και πιστεύω ότι δεν μπορώ να πάρω άλλα μέτρα γιατί είναι ομαδικό άθλημα και η επαφή δεν μπορεί να αποφευχθεί. Για μένα δεν είναι επαρκή ούτε στους εξωτερικούς χώρους. Αλλά για τους κλειστούς χώρους δεν θεωρώ ότι μπορεί να γίνουν πιο αυστηρά τα πράγματα. Θεωρώ ότι δεν θα υπάρξει διασπορά εάν τηρηθούν τα μέτρα.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι τα ατομικά του μέτρα προφύλαξης είναι η χρήση μάσκας και αντισηπτικού αν και το τελευταίο έχει σταματήσει να το χρησιμοποιεί. Έχει σταματήσει να χρησιμοποιεί τα ίδια αντικείμενα με τους συμπαίχτες του και προσπαθεί να τηρήσει τις αποστάσεις, πράγμα που τον δυσκολεύει αρκετά. Θεωρεί ότι τα μετρά δεν είναι επαρκή διότι οι ίδιοι οι κανόνες του βόλεϊ δεν έχουν δημιουργηθεί για να προφυλάσσουν τους παίκτες απλό ιούς αλλά για να αγωνίζονται. Μας αναφέρει ότι τα μόνα μέτρα που μπορούν και πρέπει να αλλάξουν είναι ο συχνότερος έλεγχος των εμβολιασμένων.

«Τα προσωπικά μου μέτρα προφύλαξης είναι η χρήση μάσκας πριν και μετά από προπονήσεις και αγώνες. Το αντισηπτικό πριν και μετά τους αγώνες έχω σταματήσει να χρησιμοποιώ τα ίδια αντικείμενα με τους συναθλητές μου π.χ. ίδιο μπουκάλι νερό ίδια όργανα γυμναστικής ίδια μπάλα. Προσπαθώ να τηρώ τις αποστάσεις. .Θεωρώ ότι τα μέτρα που έχουν παρθεί για την διασπορά του ιού στους αθλητικούς χώρους δεν είναι επαρκή και ούτε μπορούν να γίνουν διότι είναι ένα μοτίβο κινήσεων το οποίο αλληλοεπιδρά με άλλους ανθρώπους για να μπορέσουν να φέρουν ένα αποτέλεσμα. Με λίγα λόγια οι κανόνες των παιχνιδιών που υπάρχουν δεν έχουν φτιαχτεί για να προφυλάσσουν τους παίκτες από μια διασπορά ιού αλλά έχουν ως κύριο στόχο την επίτευξη ενός πόντου. Αλλά με τα μέτρα προφύλαξης σε εξωτερικούς χώρους τα οποία μπορούν να γίνουν πιο αυστηρά πολύ

παραπάνω όπως π.χ. το τεστάρισμα των εμβολιασμένων.»

Θεοδώρα μας αναφέρει ότι τα προσωπικά της μέτρα προφύλαξης είναι η χρήση μάσκας αν και διαφωνεί για την αποτελεσματικότητα της, η χρήση του αντισηπτικού το οποίο την έχει δημιουργήσει κάποια δερματικά προβλήματα και το έχει σταματήσει την χρήση του. Αναφέρει ότι προσπαθεί να τηρεί τις αποστάσεις και γι' αυτή είναι ο μονός ενδεδειγμένος τρόπος προφύλαξης για τους ιούς. Η άποψη της για τα μέτρα είναι ότι τα επιβάλει η κυβέρνηση για να αναγκάσει τον πληθυσμό να εμβολιαστεί παραθέτοντας και ένα επιχείρημα της για την μη χρήση καπέλων εντός της εκκλησίας αλλά αντίθετα να επιτρέπονται οι μάσκες. Συνεχίζει με το επιχείρημα ότι στην εκκλησία δεν μπορεί κάποιος να κολλήσει. Το επόμενο επιχείρημα της είναι η σύγκριση της ίωσης H1N1 αλλά και για το ηλεκτρονικό μας (φακέλωμα). Τέλος θεωρεί τα μετρά ότι δεν χρειάζονται παραμονή η τήρηση της απόστασης είναι αρκετή:

«Τον έχει επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό γιατί έχουν απαγορευτεί όλοι οι αγώνες του πρωταθλήματος, όπου ήταν ο νούμερο ένα λόγος που κάναμε προπόνηση άρα έχει χαθεί ο στόχος. Τα προσωπικά μου μέτρα προφύλαξης είναι η χρήση μάσκας πριν και μετά από προπονήσεις και αγώνες. Πράγμα που δεν συμφωνώ καθόλου γιατί η χρήση μάσκας δεν σε προστατεύει αν δεν είσαι σε αποστειρωμένο μέρος όπως τα χειρουργεία. Το αντισηπτικό πριν και μετά τους αγώνες με έχει ερεθίσει στα χέρια και έχω σταματήσει να το χρησιμοποιώ γιατί μου έχει πει ο δερματολόγος να αποφεύγω τη χρήση του. Προσπαθώ να τηρώ τις αποστάσεις γιατί πιστεύω ότι είναι ο μόνος τρόπος να μην κολλήσεις μια ίωση όπως είναι και η συγκεκριμένη. Κατά τη γνώμη μου τα μέτρα προφύλαξης θεωρώ ότι είναι μια κοροϊδία που θέλουν απλά να μας περιορίσουν και να μας εξαναγκάσουν να κάνουμε το εμβόλιο. Γιατί στην εκκλησία να μην επιτρέπονται τα καπέλα και να επιτρέπεται η χρήση μάσκας που και τα δυο καλύπτουν μέρος του κεφαλιού και δημιουργεί ασέβεια στο χώρο στον οποίο πας για να προσευχηθείς. Δεν μπορεί μέσα στην εκκλησία ο ιός (εάν υπάρχει) να μεταδοθεί γιατί ο χώρος είναι το σπίτι του θεού και δεν θα το άφηνε ποτέ να συμβεί αυτό στους πιστούς του. Τα μέτρα προφύλαξης κατά την γνώμη μου είναι αχρείαστα γιατί στον η1ν1 δεν είχε γίνει τόσο μεγάλος ντόρος και ξαφνικά τώρα που όλα θέλουν τα κάνουν ηλεκτρονικά ήρθε και αυτός ο ιός που τους βολεύει να μας φακελώσουν. Θεωρώ ότι είτε

τηρηθούν τα μέτρα είτε όχι είναι το ίδιο πράγμα γιατί και τη μάσκα την πιάνεις με τα χέρια, η μπάλα είναι μια που θα περάσει από όλες και οι αποστάσεις δεν μπορούν να τηρηθούν. Άρα τα μέτρα είναι μόνο και μόνο για να μας εξαναγκάσουν για το εμβόλιο.»

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι εάν βρισκόταν σε μια άλλη χώρα που δεν θα ήταν τόσο επιθετικά τα μέτρα για τους ανθρώπους που έχουν ενδοιασμό για να κάνουν εάν εμβόλιο ίσως και θα το σκεπτόταν να το κάνει. Δεν μπορεί ανεχτεί να της επιβάλουν πρόστιμο ως μοχλός πίεσης για να εξαναγκαστεί να το κάνει:

«Σε αντίθεση με το κράτος που θεωρεί ότι ο εμβολιασμός είναι αναγκαίος και υποχρεωτικός για άτομα τα οποία θέλουν να πάνε σε γυμναστήριο Αν ήμουν σε άλλη χώρα και όχι στην Ελλάδα θα ένιωθα περισσότερη εμπιστοσύνη στο εμβόλιο γιατί είμαι αντίθετη με τα μέτρα της κυβέρνησης μου φαίνεται αδιανόητο το να υποχρεώνεις κάποιον με επιβολή προστίμων και περιορισμών για να τον πείσεις να κάνει κάτι για να προστατέψει την υγεία του»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι ο εξαναγκασμός να κάνουν όλοι το εμβόλιο την προβληματίζει για τι θεωρεί ότι θα μπορούσαν απλά να γίνει η διασπορά να κάνουν καραντίνα 2 βδομάδες όσοι κολλήσανε και μετά να μπορούν να επανέλθουν στην καθημερινότητα τους. Τέλος αναφέρει ότι η μόνη διαφορά στην αντιμετώπιση έχει δει μόνο απλό το ίδιο το κράτος που τους θεωρεί πολίτες 3ης κατηγορίας χωρίς να έχουν δικαίωμα στο δικαίωμα τους να αποφασίζουν οι ίδιοι τι θα κάνουν στο σώμα τους:

«Διότι η λύση του τεστ είναι αρκετή για να αποδείξεις σε κάποιον ότι δεν έχεις τον ιό. Και μπορείς εύκολα αν βγεις θετικός να κάνεις καραντίνα δυο εβδομάδες και μετά να επανέλθεις στην ενεργό δράση. Και μου φαίνεται ότι κάτι βρωμάει σε αυτή την υπόθεση για να κάνεις σώνει και ντε το εμβόλιο Η μόνη διαφορά αντιμετώπισης που είναι πολύ έντονη είναι από το ίδιο το κράτος όπου μας αντιμετωπίζει ως πολίτες τρίτης κατηγορίας χωρίς να έχουμε κανένα δικαίωμα»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι το τι θα κάνει στο σώμα του εξαρτάται απλό

τον ίδιο και όχι απλό της αποφάσεις της κυβέρνησης:

«Επίσης θεωρώ ότι στο σώμα μου κάνω κουμάντο εγώ».

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι το τι θα κάνει στο σώμα του εξαρτάτε απλό τον ίδιο και όχι απλό της αποφάσεις της κυβέρνησης. Επιπλέον αναφέρει ότι η κυβέρνηση λέει ψέματα ότι με το εμβόλιο δεν κολλάς τον ιό, γιατί έχει πολλούς γνωστούς του που κολλήσαν ενώ ήταν ήδη εμβολιασμένοι. Αρά δεν υπάρχει κάποιος λόγος να κάνεις το εμβόλιο εάν κολλάς και με αυτό:

«Θεωρώ ότι είμαι ο κυρίως υπεύθυνος στο τι θ κάνω στο σώμα μου Και από όσο ξέρω υποτίθεται ότι κάνουμε το εμβόλιο για να μην κολλήσουμε. Υπάρχει μια ανευθυνότητα από την πλευρά της κυβέρνησης. Έχω δει διαφορές γιατί θεωρούν ότι η άποψη μου είναι λανθασμένη και προσπαθούν να μου την αλλάξουν»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι η κυβέρνηση ήθελε να αποσυμφορήσει τα νοσοκομεία διαμέσου του εμβολιαστικού προγράμματος που εφάρμοσέ. Για τον ίδιο όμως τα μετρά να μη μπορεί να μπει στα μαγαζιά ήταν κάτι τελείως άσχετο απλό τον στόχο που είχε η κυβέρνηση. Αναφέρει ότι δεν μπορεί να εμπιστευτεί εάν εμβόλιο το οποίο βγήκε σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα . Επιπλέον ότι είναι ανθρώπινη αντίδραση όταν κάτι είναι υποχρεωτικό και σε εξαναγκάζουν να το κάνεις να αντιστέκεσαι ή το λιγότερο να έχεις πολλές επιφυλάξεις για να το κάνεις:

«Διότι το κύριο μέλημα της κυβέρνησης ήταν να αποσυμφορήσει τα άτομα που θα πήγαιναν στο νοσοκομείο . Γιατί για εμένα δεν έχει νόημα μια δυο τρεις δέκα δόσεις για να έχω απλά το δικαίωμα να μπαίνω στα μαγαζιά. Δεν μπορώ να εμπιστευτώ ένα εμβόλιο το οποίο έχει βγει μέσα σε τέσσερις πέντε μήνες και σε υποχρεώνουν αναγκαστικά να το κάνεις . Είναι ανθρώπινη αντίδραση όταν κάτι είναι υποχρεωτικό να αντιδράει πόσο μάλλον να σου το επιβάλλουν με τη βία. . Οπότε για ποιο λόγο υπάρχει αυτός ο υποχρεωτικός εμβολιασμός; Μην μιλήσω για την υπουργική ανευθυνότητα»

Η θεοδώρα μας αναφέρει ότι τα μέτρα δεν την έχουν επηρεάσει γιατί δεν της αρέσουν οι

κλειστοί χώροι για να βρίσκει τους φίλους και τις φίλες της, πάρα μόνο έξω ή στα σπίτια τους:

«Επίσης τα μέτρα δεν με έχουν επηρεάσει γιατί δεν μου αρέσουν οι κλειστοί χώροι και προτιμώ τους φίλους μου να τους βρίσκω σε εξωτερικούς χώρους ή να πηγαίνω στα σπίτια τους.»

4.2.7. «Προπαγάνδα» και MME

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι υπάρχει έντονη προπαγάνδα από τα ελληνικά MME δίνοντας βήμα μόνο σε εμβολιασμένους ανθρώπους και στην καλύτερων των περιπτώσεων σε έντονες φωνές ανεμβολίαστων χωρίς επιχειρήματα να παραθέτουν την άποψη τους. Η Ειρήνη έχει επιλέξει η ενημέρωση της να γίνεται από ξένο τύπο ενώ οι υπόλοιποι απλά δεν παρακολουθούν ειδήσεις. Αυτή η κατάσταση τους έχει οδηγήσει να αρνιούνται πεισματικά να εμβολιαστούν. Επιπλέον ο Στέλιος μας αναφέρει ότι τα MME προβάλλουν συνέχεια τους ανεμβολίαστους ως η αίτια του κακού και σκηνές έντονης αντιπαράθεσης ανεμβολίαστων και εμβολιασμένων.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι έχει επιλέξει η πληροφόρηση της να γίνεται απλό το διαδίκτυο και όχι απλό τα ελληνικά MME, γιατί θεωρεί ότι κάνουν προπαγάνδα υπέρ του εμβολιασμού και προβάλλουν έντονες σκηνές από φανατικούς αντιεμβολιαστές:

«Δεν με έχει επηρεάσει κάπως αλλιώς γιατί επιλέγω την πληροφόρηση μου να την παίρνω από τον ίντερνετ και όχι από την τηλεόραση Αν ήμουν σε άλλη χώρα και όχι στην Ελλάδα θα ένιωθα περισσότερη εμπιστοσύνη στο εμβόλιο γιατί είμαι αντίθετη με τα μέτρα της κυβέρνησης αλλά και την προπαγάνδα των MME. Υπάρχει ένας μεγάλος φανατισμός στους εμβολιασμένους ανθρώπους όπου σε αυτό συμβάλουν τα MME»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι ακόμη ένας λόγος που την ωθεί στο να μη κάνει το εμβόλιο είναι η έντονη προβολή μόνο των φωνών υπέρ του εμβολιασμού:

«Ένα ακόμα παράγοντας που με κρατάει στο να κάνω το εμβόλιο είναι η έντονη προβολή του από τα MME»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι τα ΜΜΕ προβάλλουν τους ανεμβολίαστους ως ψεκασμένους και όχι ως ανθρώπους που έχουν κάποιους προβληματισμούς για την λειτουργία του εμβολίου όπως έχει και ο ίδιος. Μέσα στην καθημερινότητα του προσπαθεί με επιχειρήματα να υποστηρίξει την απόφαση του να μην κάνει το εμβόλιο και αναφέρει ότι στο σώμα του είναι ο μόνος κυρίαρχος και είναι πάνω απλό κάθε νομό μιας κυβέρνησης:

«Αυτό δημιουργήθηκε από τα ΜΜΕ και τις αποφάσεις της κυβέρνησης να παραλληλίσουν τους ανεμβολίαστους με τους ψεκασμένους. Ενώ εγώ προσπαθώ με επιχειρήματα και διάλογο να παραθέσω τα επιχειρήματά μου για να αιτιολογήσω τον μη εμβολιασμό μου. Επίσης θεωρώ ότι στο σώμα μου κάνω κουμάντο εγώ.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι η κυβέρνηση είχε επενδύσει στην καμπάνια για τον εμβολιασμό του πληθυσμού στο επιχείρημα ότι με το εμβόλιο δεν μεταδίδεται ο ιός πράγμα που δεν ίσχυε τελικά. Άρα δεν βρίσκει κάποιος λόγο να το κάνει αφού μπορεί και να κολλήσει και να μεταδώσει τον ιό. Εάν ακόμη πράγμα που τον προβληματίζει είναι ότι τα ΜΜΕ προβάλλουν συνέχεια τους ανεμβολίαστους ως η αιτία του κακού και σκληρές έντονης αντιπαράθεσης ανεμβολίαστων και εμβολιασμένων:

«Επίσης μας έλεγαν να κάνουμε το εμβόλιο για να μην μεταδοθεί ο ιός και ο ιός μεταδίδεται και σε εμβολιασμένους. Άρα εγώ για ποιο λόγο να το κάνω;. Επίσης με ενοχλούν τα ΜΜΕ τα οποία προβάλλουν μόνο τους ανεμβολίαστους ως η αιτία του κακού. Και αυτό μας το έχουν περάσει τα ΜΜΕ και η κυβέρνηση μας βάζει να μαλώνουμε εμβολιασμένοι και ανεμβολίαστοι.»

4.2.8. Ένα «κοινωνικό πείραμα»;

Οι συνεντευξιζόμενοι μας αναφέρουν ότι είναι ένα κοινωνικό πείραμα που σκοπό έχει να ελέγξουν μια μεγάλη μάζα ανθρώπων επί των πλείστων ψυχολογικά τρομοκρατώντας τους.

Η Ειρήνη αναφέρει ότι θεωρεί χωρίς καμία επιφύλαξη ότι είναι εάν κοινωνικό πείραμα η όλη κατάσταση με τον υποχρεωτικό εμβολιασμό:

«Θεωρώ επίσης ότι είναι ένα κοινωνικό πείραμα.»

Η Θεοδώρα αναφέρει ότι αυτό που γίνεται με τους εμβολιασμούς είναι να μας δίνουν έναν αριθμό και ένα barcode για να μας φακελώσουν έτσι ώστε να μπορούν να μας ελέγχουν καλύτερα:

«Τα μέτρα προφύλαξης κατά την γνώμη μου είναι αχρείαστα γιατί στον η1ν1 δεν είχε γίνει τόσο μεγάλος ντόρος και ξαφνικά τώρα που όλα θέλουν να κάνουν ηλεκτρονικά ήρθε και αυτός ο ιός που τους βολεύει να μας φακελώσουν. Και το μόνο που μένει είναι ένας αριθμός ή ένα barcode κατοχυρωμένο στα αρχεία του κράτους»

4.2.9. Διαφοροποίηση και εναλλακτικές

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι εναλλακτικές προτάσεις σε περίπτωση που χρειαζόταν να σταματήσουν τον αθλητισμό θα ήταν κυρίως το διάβασμα βιβλίων όπως είπαν οι Κωνσταντίνος και Στέλιος αλλά και η εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου, χορού και τα ταξίδια. Μερικοί απ αυτούς όπως η Ειρήνη και ο Κωνσταντίνος δεν θεωρούν κακό να σταματήσουν το βόλεϊ και να αφοσιωθούν στην δημιουργία οικογένειας και στην εύρεση καλύτερης δουλειάς αντίστοιχα. Ξεχωριστή αναφορά θα κάνουμε στον Μάνο όπου η επιλογή της καλλιέργειας της γης ήταν κάτι που το ανακάλυψε με την καραντίνα ότι του άρεσε.

Στη συνέχεια οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι εναλλακτικές προτάσεις για την αντιμετώπιση της πανδημίας, όπου οι θεατές θα μπορούσαν να παρακολουθούν τους αγώνες διαδικτυακά σε περίπτωση που επιτρεπόντουσαν ξανά οι αγώνες. Ενώ θα μπορούσε το κράτος να δίνει περισσότερο έμφαση στον υγιεινό τρόπο ζωής και στην άθληση των ατόμων, δηλαδή στην πρόληψη.

Η Ειρήνη αναφέρει ότι η εναλλακτική επιλογή της εάν δεν έκανε αθλητισμό θα ήταν να στραφεί προς στην μουσική και το θέατρο. Θα προσπαθούσε να κάνει πολλά ταξίδια πράγμα που της έχει στερήσει ο αθλητισμός όλα αυτά τα χρόνια. Σίγουρα θα έβρισκε κάτι που θα μπορούσε και να εκφραστεί μέσα απλό αυτό αλλά και να διοχετεύει την ενέργεια της , γιατί δεν περιμένει κάποια πολλή σημαντική εξέλιξη στην φυσική κατάσταση της και την τεχνική. Το να σταματήσει τον αθλητισμό πλέον δεν είναι κάτι πολύ μακρινό γι' αυτή, θα ήθελε να αφιερώσει αυτές τις ώρες στην οικογένεια της , τον σύντροφό της και στην δημιουργία οικογένειας:

«Αν δεν διοχέτευα την ενέργεια μου στον αθλητισμό σίγουρα θα ασχολούμουν με τη μουσική και το θέατρο εάν η οικογένεια μου ήταν πιο φιλότεχνη. Σίγουρα θα έβρισκα κάτι το οποίο θα εκφράζει την ψυχή μου. Δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου να είμαι ξαπλωμένη σε ένα καναπέ. Δεν θα με στεναχωρούσε τόσο πολύ πλέον γιατί πιέζομαι χρονικά και θα ήθελα να αφιερώσω περισσότερο χρόνο στην οικογένεια μου, στη σχέση μου και στη δημιουργία οικογένειας. Θα έκανα ταξίδια. Και ο λόγος είναι ότι από το συγκεκριμένο άθλημα πλέον δεν περιμένω κάποια εξέλιξη όπως τη φυσική μου κατάσταση, την τεχνική και την τακτική. Τώρα που είμαι στο Βόλο θα ασχολούμουν με αθλήματα του υγρού στίβου όπως είναι η ιστιοπλοΐα, η κωπηλασία. Ενώ το χειμώνα θα μπορούσα να κάνω κάποια πεζοπορία.»

Η Ελίνα αναφέρει ότι η εναλλακτική επιλογή που είχε θα ήταν να βρει μια δουλειά για να της εξασφαλίσει την ανεξαρτητοποίηση της. Όσο για να μπορέσει να είναι και ψυχικά υγιής θα προσπαθούσε να μάθει εάν μουσικό όργανο , έτσι ώστε να μπορεί να διοχετεύει την ενέργεια που θα είχε μέσα στη μέρα τη σε κάτι δημιουργικό:

«Εάν δεν είχα γνωρίσει τον αθλητισμό θα είχα έντονες ψυχικές διακυμάνσεις διότι εκεί πέρα πάω και ξεσπάω αλλιώς θα ήμουν πιο νευρικό σαν άτομο. ίσως θα προσπαθούσα να βρω μια δουλειά για να μπορέσω να γίνω οικονομικά ανεξάρτητη χωρίς να χρειάζεται να με βοηθάν οι γονείς μου. Μπορεί να διοχέτευα την ενέργεια μου στην εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου. Δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι. μάλλον θα προσπαθούσα να μάθω κάποιο μουσικό όργανο. Αλλά γενικά δεν έχω κάποια εναλλακτική επιλογή σε περίπτωση που χρειαζόταν να διακόψω τον αθλητισμό.»

Ο Κωσταντίνος αναφέρει ότι δύσκολα θα σταματούσε το βόλεϊ γιατί είναι κάτι που το κάνει απλό μικρός. Η εναλλακτική του είναι να κάνει κάποιο άλλο άθλημα όπως η ποδηλασία αλλά και να εκμεταλλεύεται τα σαββατοκύριακα του με εκδρομές σε συνδυασμό με κάποια πεζοπορία. Τώρα εάν δεν μπορούσε να αθληθεί θα συνέχιζε τα μαθήματα πιάνου που απλό μικρός το σταμάτησε και θα ξεκινούσε και μαθήματα υποκριτικής και να αφιέρωνε περισσότερο χρόνο στην δουλειά του. Τέλος μας αναφέρει ότι θα φρόντιζε να εξελιχθεί και ως άνθρωπος διαβάζοντας περισσότερα βιβλία και

διευρύνοντας τους πνευματικούς του ορίζοντες:

«Δεν γνωρίζω τι θα έκανα χωρίς τον αθλητισμό γιατί από πολύ μικρός είναι στη ζωή μου. Αυτό που θα έκανα τελικά θα ήταν να εκμεταλλεύομαι τα σαββατοκύριακα όπου τώρα τα θυσιάζω για να πηγαίνουμε σε αγώνες. Οι εναλλακτικές μου επιλογές εάν σταματούσα το βόλεϊ θα ήταν οι εκδρομές, οι πεζοπορίες το ποδήλατο. Ενώ εάν χρειαζόταν να διακόψω γενικά τον αθλητισμό θα συνέχιζα τα μαθήματα πιάνου και θα ασχολούμουν και με την υποκριτική που τόσο πολύ μου αρέσει αλλά δεν έχω χρόνο να την ξεκινήσω.»

Ο Στέλιος αναφέρει ότι η εναλλακτική του επιλογή θα ήταν να αφιερώσει περισσότερο χρόνο στην δουλειά του και να διαβάσει περισσότερα βιβλία για να βελτιωθεί ως άνθρωπος. Δεν μπορεί να αποκοπεί απλό τον αθλητισμό γιατί είναι κάτι πλου σημαντικό γι' αυτόν και όπως λέει θα βρίσκει πάντα χρόνο για αυτόν μέσα στην καθημερινότητα του:

«Σίγουρα δεν θα ήμουν αυτός που είμαι σήμερα. Δεν ξέρω δεν το έχω σκεφτεί θα αφιέρωνα περισσότερο χρόνο στη δουλειά μου. Στο παρόν αν χρειαζόταν να γίνει θα έβρισκα χρόνο μέσα στη μέρα μου έστω και μισή ώρα να κάνω κάτι για εμένα. Είναι ώρες που περνάω με τον εαυτό μου και είναι ανεκτίμητες. Εναλλακτική επιλογή θα ήταν να αφιερώσω παραπάνω χρόνο στη δουλειά μου και να βελτιωθώ σαν άνθρωπος διαβάζοντας βιβλία.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι η εναλλακτική του επιλογή εάν χρειάζονταν να διακόψει τον αθλητισμό θα ήταν κάτι που θα μπορούσε να δημιουργήσει όπως είναι η καλλιέργεια της γης. Κατά την διάρκεια της καραντίνας του δόθηκε αυτή η ευκαιρία και συνεχίζει μέχρι και σήμερα να φυτεύει στον κήπο του διαφορά λαχανικά. Μια ακόμη ασχολία θα ήταν να επένδυε περισσότερο χρόνο στις κοινωνικές του συναναστροφές και στο να γνωρίζει καινούρια μέρη μέσα από ταξίδια που θα έκανε. Δεν λησμονεί βεβαιώ και να αναφέρει και το βιοποριστικό κομμάτι της ζωής του , όπου θα κοιτούσε να βρει μια δουλειά που θα μπορούσε να ανταπεξέλθει στις ανάγκες του:

«Εάν δεν είχα γνωρίσει τον αθλητισμό στη ζωή μου πολύ πιθανό να ασχολούμουν με κάτι το οποίο θ μου πρόσφερε την ικανοποίηση της παραγωγικότητας όπως π.χ. το φύτεμα διάφορων λαχανικών πράγμα που το

κατάλαβα κι εγώ κατά τη διάρκεια της καραντίνας. Δεν νομίζω να ασχολούμουν με κάτι καλλιτεχνικό γιατί είμαι άσχετος με αυτά. Εάν χρειαζόταν να διακόψω τον αθλητισμό στην αρχή θα έπεφτα σε κατάθλιψη αλλά μετά όπως είπα και πριν σίγουρα θα έβρισκα κάτι που θα μπορούσε να αντικαταστήσει αυτή τη χαρά για εξέλιξη έτσι κι αλλιώς χρειάστηκε μέσα στην καραντίνα να τον διακόψω και είδα ότι γρήγορα μπόρεσα να βρω μια εναλλακτική λύση. Η εναλλακτική μου λύση είναι όπως είπα και πριν η ενασχόληση μου με τον κήπο. Θα επένδυα περισσότερο χρόνο σε κοινωνικές συναναστροφές θα έκανα περισσότερα ταξίδια και θα προσπαθούσα να βρω μια δουλειά η οποία θα μου προσέφερε μια οικονομική άνεση για να μπορώ να κάνω όλα αυτά που θέλω χωρίς να σκέφτομαι τα χρήματα.»

Η θεοδώρα μας αναφέρει ότι η εναλλακτική επιλογή της θα ήταν να συνεχίσει τους παραδοσιακούς χορούς διότι ζει σε χωριό και δεν έχει πολλές εναλλακτικές . Η επόμενη λύση που θα έβρισκε είναι να συμμετάσχει πιο ενεργά σε δραστηριότητες του κατηχητικού , ενώ τις Κυριακές όπου τώρα έχει αγώνες θα πήγαινε περισσότερο στην εκκλησία για να παρακολουθεί τα μυστήρια:

«Θα ήμουν σίγουρα πιο αδύναμος χαρακτήρας και γενικά δεν υπήρχε κάποια εναλλακτική λύση στο χωριό. Η μόνη διέξοδος ήταν ο αθλητισμός. Το μόνο που θα μπορούσα να είχα κάνει διαφορετικό ήταν να συνεχίσω τους παραδοσιακούς χορούς που έκανα από μικρή. Σε περίπτωση που χρειαζόταν αναγκαστικά να το διακόψω ίσως να αφιέρωνα περισσότερο χρόνο στον εαυτό μου και σίγουρα θα έπαιρνα μέρος σε περισσότερες δραστηριότητες του κατηχητικού αφού λόγω προπονήσεων δεν συμμετέχω σε όλες. Επίσης της Κυριακής θα αφιέρωνα περισσότερο χρόνο στο να πάω στην εκκλησία αφού είναι κάτι που δεν κάνω τα σαββατοκύριακα, τα οποία κλείνονται με τους αγώνες. Σίγουρα οι χοροί θα ήταν άλλη μια διέξοδος που θα με βοηθούσε στην κοινωνικοποίηση και θα επένδυα σε αυτό το κομμάτι περισσότερο αφού είναι κάτι που μου αρέσει και με εκτονώνει αντίστοιχα.»

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι η εναλλακτική λύση για να μπορούν και οι θεατές να παρακολουθούν τους αγώνες είναι το διαδίκτυο και ότι τα μετρά που έχουν παρθεί είναι αρκετά απλά θα έπρεπε να δίνεται και έμφαση στον υγιεινό τρόπο ζωής και στην άθληση

των απόμων:

«Η εναλλακτική λύση που έχει βρεθεί είναι η παρακολούθηση των αγώνων μέσω του διαδικτύου σε ζωντανό χρόνο. Όταν είχε κλείσει η πανδημία τον πρώτο χρόνο τον αθλητισμό κάναμε διαδικτυακές προπονήσεις με γνώμονα ότι θα ανοίγαμε σε δυο εβδομάδες. Πράγμα που κράτησε περίπου 7 μήνες. Ο προπονητής επίσης μας έδινε πρόγραμμα για να διατηρήσουμε την φυσική μας κατάσταση ατομικά ο καθένας με τρέξιμο. Μέχρι τα Χριστούγεννα συμμετείχαμε σε αυτές τις διαδικτυακές προπονήσεις αλλά μετα πειστήκαμε ότι ο αθλητισμός δεν θα άνοιγε σύντομα. Είναι επαρκή τα μέτρα προφύλαξης προς το παρόν όπως έχει αποδειχθεί, καθώς δεν υπάρχει διασπορά του ιού. Θέλω να επισημάνω ότι δεν είναι μονόδρομος μόνο τα μέτρα προφύλαξης για την διασπορά του ιού εξίσου σημαντικό είναι ο υγιεινός τρόπος ζωής και η άθληση.»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι ενώ ο προπονητής είχε δώσει μια εναλλακτική λύση δίνοντας πρόγραμμα εκγύμνασης σε κάθε μια κοπέλα αλλά και κάνοντας διαδικτυακές προπονήσεις η Ελίνα δεν είχε το κίνητρο να συνεχίσει όταν είδε ότι τα πράγματα δεν θα άνοιγαν τις πρώτες 2 εβδομάδες που είχε εξαγγείλει στην αρχή η κυβέρνηση για την καραντίνα:

«Αν και ο προπονητής μας είχε δώσει ατομικό πρόγραμμα να ακολουθούμε κάνοντας τρέξιμο σε εξωτερικό περιβάλλον εγώ δεν μπορούσα να το ακολουθήσω γιατί δεν είχα την παρακίνηση των συναθλητριών μου.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι η πανδημία δεν τον επηρέασε στο κομμάτι της φυσικής του κατάστασης γιατί ακολουθήσε πιστά το πρόγραμμα που είχε δώσει ο προπονητής του αλλά και κάνοντας και δίκες του ασκήσεις:

«Εμένα προσωπικά στον αθλητισμό η πανδημία δεν με επηρέασε πάρα πολύ γιατί ακολουθούσα το προπονητικό πρόγραμμα του προπονητή και έκανα και δικές μου ασκήσεις για να κρατηθώ σε φόρμα.»

Ο Μάνος μας αναφέρει η πανδημία έχει επηρεάσει τον αθλητισμό σε πολύ μεγάλο βαθμό, γι' αυτό η εναλλακτική του ήταν να φτιάξει το δικό του γυμναστήριο μέσα στο σπίτι για να

μπορεί να γυμνάζεται και να μπορεί να υλοποιεί πιο ευκολά το πρόγραμμα που του είχε δώσει ο προπονητής του. Το δεύτερο πράγμα που έκανε ήταν να ξεκινήσει να καλλιεργεί την γη, φυτεύοντας στον κήπο του διαφορά λαχανικά:

«Η πανδημία έχει επηρεάσει το αθλητισμό σε πολύ μεγάλο βαθμό διότι δεν μπορούσαμε να κάνουμε προπόνηση ούτε να συμμετάσχουμε σε αγώνες. Σαν ομάδα προσπαθήσαμε να ξεπεράσουμε αυτό το εμπόδιο κάνοντας διαδικτυακές προπονήσεις. Για άτομα όμως τα οποία δεν έκαναν αθλητισμό πριν την πανδημία απέκτησαν ένα νέο χόμπι όπως ήταν το περπάτημα. Οπότε βλέπουμε ότι ο αθλητισμός έχει δυο όψεις η πρώτη όψη με τον πρωταθλητισμό που επηρεάστηκε πολύ και η δεύτερη με τον μαζικό αθλητισμό η οποία σε κάποιους βοήθησε να τον ξεκινήσουν. Εγώ προσωπικά έφτιαξα ένα δικό μου γυμναστήριο μέσα στο σπίτι και μπόρεσα να ξεδίνω και να γυμνάζομαι καθ' όλη την διάρκεια που είχαμε καραντίνα. Ένα δεύτερο πράγμα που ξεκίνησα είναι η δημιουργία κήπου στο πίσω μέρος του σπιτιού μου και αυτό με βοήθησε να παραμείνω δημιουργικός. Έμαθα παραπάνω πράγματα διαβάζοντας βιβλία για την κηπουρική και τις αρρώστιες των φυτών. διότι είχα χάσει την επαφή των ασκήσεων με μπάλα και είχα επικεντρωθεί μονάχα στην φυσική κατάσταση με τα προγράμματα που μας είχε δώσει ο προπονητής αλλά και με τις τήλε-προπονήσεις.»

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι η πανδημία την επηρέασε τελικά γιατί κράτησε πλουσιότερο απλό αυτό που περίμενε η ίδια και ο προπονητής της. Παρ'όλου που είχε δώσει πρόγραμμα για να μπορέσει να κρατήσει όλες της αθλήτριες του στην καλύτερη φυσική κατάσταση:

«Ακόμη και οι προπονήσεις ένα διάστημα είχαν σταματήσει παρόλο που ο προπονητής προσπαθούσε να μας κρατήσει σε φόρμα με διαδικτυακές προπονήσεις αλλά και με πρόγραμμα φυσικής κατάστασης σε εξωτερικούς χώρους.»

4.2.10 κορονοϊός

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν τους λόγους που έχουν επιλέξει να μην κάνουν το εμβόλιο κατά του κορονοϊού. Η Ειρήνη αναφέρει ότι είναι υπέρ των εναλλακτικών θεραπειών αν και φαρμακοποιός, παραδέχεται επίσης ότι οι φαρμακευτικές έχουν ως στόχο τα κέρδη από τα διάφορα σκευάσματα που πουλάνε. Ο επόμενος λόγος είναι η σωστή διατροφή και η άθληση που θωρακίζουν τον οργανισμό από διάφορες αρρώστιες. Τέλος ο Μάνος αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν είναι επαρκώς δοκιμασμένο κι γι αυτό τον λόγο δεν το κάνει.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι αν και φαρμακοποιός δεν είναι υπέρ των σκευασμάτων αλλά υπέρ των εναλλακτικών θεραπειών. Αυτό γιατί η φαρμακευτικές βιομηχανίες δεν προβάλλουν καθόλου την πρόληψη αλλά μόνο να βγάλουν κέρδη απλό τα διάφορα σκευάσματα που πουλάνε:

«Δεν είμαι υπέρ των φαρμάκων αν και φαρμακοποιός είμαι υπέρ των εναλλακτικών θεραπειών. Η φαρμακευτική βιομηχανία προβάλλει έναν τρόπο ζωής που δεν μου αρέσει ενώ θα έπρεπε να δίνουμε περισσότερη έμφαση στην πρόληψη. Πράγματα που δεν αναφέρονται καθόλου. Και βρίσκομαι σε μια φάση που δεν θέλω με τίποτα να το κάνω»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι λόγω ότι τρέφεται σωστά και αθλείται θα μπορέσει να ανταπεξέλθει σε μια περίπτωση που έρθει σε επαφή με τον ιό κι γι' αυτό δεν βρίσκει λόγο να το κάνει:

«Νιώθω ότι είμαι υγιείς και ότι θα μπορέσω να το αντιμετωπίσω λόγω ότι τρέφομαι σωστά αθλούμαι συστηματικά.»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι σχεδόν κανένας δεν υποστηρίζει ότι ο εμβολιασμός δεν πρέπει να γίνεται, σε αυτό που διαφωνεί είναι στην τόσο γρήγορη και μαζική εμβολιαστική τακτική που προβάλλει η κυβέρνηση για εάν εμβόλιο που δεν είναι επαρκώς δοκιμασμένο:

«Εγώ δεν γνωρίζω προσωπικά κανέναν άνθρωπο ο οποίος να πιστεύει ότι ο εμβολιασμός είναι ένα άχρηστο πράγμα. Κανένας δεν είναι κατά του

εμβολιασμού αλλά κατά του συγκεκριμένου εμβολιασμού.»

4.2.11 εμβολιασμένοι και ανεμβολίαστοι

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν την άδικη αντιμετώπιση τους από το κράτος με τον πρώτο λόγο να είναι ότι οι εμβολιασμένοι δεν είναι υποχρεωμένοι να ελέγχονται με συνέπεια να μην κάνουν τεστ και τα κρούσματα βγαίνουν ψευδή λιγότερα ενώ η διασπορά να είναι πολύ μεγαλύτερη. Έτσι μόνο οι ανεμβολίαστοι βρίσκονται υπό περιορισμό . Ο επόμενος λόγος είναι ότι η κυβέρνηση δεν διασαφηνίζει ότι με το εμβόλιο κολλάνε τον ιό τα άτομα κανονικά απλά έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να το περάσουν ελαφριά.

Ελίνα μας αναφέρει ότι την ενοχλεί και νιώθει μια αδικία που οι εμβολιασμένοι δεν κάνουν τεστ και είναι μόνο υποχρεωτικό για τους ανεμβολίαστους αφού και οι δυο μπορούν να κολλήσουν και να μεταφέρουν τον ιό:

«Αλλά από την άλλη τώρα που το σκέφτομαι καλύτερα με εκνευρίζει που οι εμβολιασμένοι δεν κάνουν τεστ για να ανιχνεύεται αν έχουν τον ιό και είναι μόνο υποχρεωτικό για τους ανεμβολίαστους. Κλείνοντας θα πρότεινα σαν μια σωστή επέκταση των μέτρων να ήταν τα υποχρεωτικά τεστ και για τους εμβολιασμένους.»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι η ελλείψεις νομοθέτηση για τους εμβολιασμένους είναι το μεγαλύτερο πρόγραμμα διασποράς του ιού. Επιπλέον ο Κωσταντίνος έχει δει συμπεριφορές όπου δεν του αρέσουν γιατί απαντάει ότι δεν έχει κάνει το εμβόλιο και αιτιολογεί την απόφαση του με το επιχείρημα των εμβολιασμένων που νόσησαν βαριά και των ανεμβολίαστων γνωστών του που νόσησαν ελαφριά:

«Ένα ακόμη πρόβλημα είναι η έλλειψη μέτρων για εμβολιασμένους διότι γυρίζουν και σου λένε ότι έχω κάνει τρία εμβόλια τι άλλο θέλεις να κάνω.»

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι το να κολλήσεις απλό κάποιον ο οποίος είναι ανεμβολίαστος είναι πολύ μικρότερος απλό έναν πληροίς εμβολιασμένο, και ο λόγος είναι η συχνότητα των τεστ που υποχρεούνται βάση νομού να κάνουν και να ελέγχονται εάν είναι θετικοί στον ιό. Επιπλέον αναφέρει ότι η ερώτηση που κάνουν όλοι είναι εάν έχει κάνει κάποιος το εμβόλιο και όχι το αντίθετο αλλά και αυτή γίνεται συνήθως από εμβολιασμένους πάρα απλό ανεμβολίαστους θέλοντας να παραθέσει μια πολλοστή που δημιουργούν οι ίδιοι οι

εμβολιασμένοι σε σχέση με τους ανεμβολίαστους:

«Ο φόβος για να νοσήσεις από κάποιον μη εμβολιασμένο είναι πολύ μικρότερος λόγω των πολλών τεστ που κάνει αντίθετα με τον εμβολιασμένο ο οποίος δεν τεστάρεστε αν έχει τον ιό. Εδώ θα ήθελα να αναφέρω ότι δεν έχω ακούσει ποτέ έναν ανεμβολίαστο να λέει σε ένα εμβολιασμένο γιατί έχει κάνει το εμβόλιο παρά μόνο το αντίθετο»

Ο Στέλιος δεν μας αναφέρει ότι η μητέρα του που νόσησε απλό κορονοϊό ενώ ήταν διπλά εμβολιασμένη το πέρασε βαριά σε αντίθεση με κάποιους φίλους του όπου ήταν ανεμβολίαστοι και το πέρασαν ελαφριά. Επίσης αφού γνωρίζει ότι οι εμβολιασμένοι και κολλάνε και μεταδίδουν δεν υπάρχει λόγος να το κάνει κι αυτός. Επίσης δεν συμφωνεί με τα μέτρα όπου οι εμβολιασμένοι δεν έχουν καμία υποχρέωση να ελέγχονται εάν έχουν τον ιό ή όχι:

«Έχουν νοσήσει άτομα στο οικογενειακό μου περιβάλλον και το πέρασαν ως μια κοινή γρίπη. Εκτός από τη μητέρα μου που το πέρασε βαριά και ήταν και εμβολιασμένη διπλά, δεν άφησε κάποια επιπλοκή σε κανένα από τα άτομα που ξέρω όμως έχω ακούσει δυο περιπτώσεις φίλων μου όπου έκαναν το εμβόλιο και εμφάνισαν επιπλοκές. Επειδή μπορώ και να το μεταδώσω και να κολλήσω και να αρρωστήσω βαριά είτε είμαι εμβολιασμένος είτε ανεμβολίαστος Δεν συμφωνώ σε αυτό γιατί ο ανεμβολίαστος τεστάρεστε για να πει τον καφέ του ενώ ο εμβολιασμένος δεν υποχρεούται να κάνει κάποιο τεστ.»

Ο Μάνος δεν μας αναφέρει ότι δε θα έπρεπε να υπάρχει η υποχρεωτικότητα του εμβολίου, διότι και οι εμβολιασμένοι μεταδίδουν τον ιό και νοσούν κανονικά. Οπότε το κάνει κάποιος για προσωπική του προφύλαξη. Το σημείο που είναι αξιοσημείωτο για τον ίδιο είναι για ποιο λόγο ως ανεμβολίαστος παρουσιάζεται ως απειλή για κάποιον ο οποίος έχει κανείς το εμβόλιο. Η μεγάλη διασπορά ιού οφείλεται κατά την γνώμη του στους εμβολιασμένους συμπολίτες μας οι οποίοι δεν ελέγχονταν τακτικά με ατομικά τεστ και δεν είχαν τους περιορισμούς που είχαν οι ανεμβολίαστοι. Το επιχείρημα του είναι τοι από τότε που

ξεκίνησαν και οι εμβολιασμένοι να ελέγχονται τα κρούσματα ανέβηκαν κατακόρυφα. Οι διαφορές που έχει εντοπίσεις είναι από το κοινωνικό του περίγυρο οπού θεωρούν επανελεγμένο με τεστ ανεμβολίαστοι μεγαλύτερη απειλή από έναν εμβολιασμένο που δεν κάνει κάποιο τεστ:

«Κατά τη γνώμη μου δεν θεωρώ ότι πρέπει να είναι τίποτα αναγκαίο. για εμένα δεν έχει νόημα εάν κάποιος κάνει αθλητισμό ή όχι γιατί υπάρχουν παραδείγματα όπου φαινομενικά άνθρωποι υγιείς που ασχολούνταν με τον αθλητισμό νόσησαν βαριά ενώ ήταν εμβολιασμένοι και άνθρωποι οι οποίοι δεν ασχολούνταν με τον αθλητισμό νόσησαν ελαφριά χωρίς να είναι εμβολιασμένοι. Διότι βλέπουμε ότι το εμβόλιο το κάνεις για προσωπική προφύλαξη παραθέτοντας ένα παράδειγμα ότι οι ανεμβολίαστοι τεσταρισμένο μπορούν να μεταδώσουν τον ιό όπως και οι εμβολιασμένοι μπορούν να τον μεταδώσουν . Εγώ αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω είναι πως εγώ ως ανεμβολίαστος μπορώ να απειλώ κάποιον ο οποίος είναι εμβολιασμένος, ο οποίος έχει κάνει το εμβόλιο και έχει αντισώματα για τον ιό σε αντίθεση με εμένα που δεν έχω αυτά τα αντισώματα. Οπότε βλέπουμε ότι ο εμβολιασμός είναι καθαρά προσωπική υπόθεση και δεν επηρεάζει η επιλογή κάποιου να μην κάνει το εμβόλιο κάποιον που το έχει κάνει. Εγώ θα έπρεπε να φοβάμαι κανονικά επειδή δεν έχω κάνει το εμβόλιο και δεν έχω τα αντισώματα αυτά. Επίσης θέλω να προσθέσω ότι ελέγχομαι σχεδόν καθημερινά ως ανεμβολίαστος εάν έχω τον ιό βάση υπουργικής απόφασης ενώ ένας εμβολιασμένος δεν το κάνει ούτε ηθικά. Η μεγαλύτερη διασπορά κατά τη γνώμη μου προήλθε από τους εμβολιασμένους που δεν κάνανε τεστ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα κρούσματα τα οποία έχουν αυξηθεί κατακόρυφα τώρα που ελέγχονται και οι εμβολιασμένοι. Ευτυχώς όμως με τα άτομα της ομάδας τα πηγαίνω πολύ καλά φτάνοντας σε σημείο να μην μιλάμε καν γι' αυτό το θέμα. Το κράτος προσπαθούσε να σου επιβάλλει έναν υποχρεωτικό εμβολιασμό αντί να επιβάλλει τα μέτρα μη διασποράς του ιού. έχω δει διαφορές κυρίως από κάτι γνωστούς μου οι οποίοι θεωρούν ότι ένας ανεμβολίαστος είναι περισσότερο επικίνδυνος από έναν εμβολιασμένο και δεν μπορούν να καταλάβουν ότι το εμβόλιο το κάνεις για την προσωπική σου προστασία και όχι για την προστασία κάποιου άλλου»

4.3. Εμβόλιο

4.3.1 Επιπλοκές εμβολιασμού

Αρκετοί αφηγητές εστίασαν την κριτική τους στάση, ενάντια στον εμβολιασμό στις ενδεχόμενες επιπλοκές. Χωρίς να αναφέρονται σε έρευνες που να δημοσιεύονται σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά, συχνά αναπτύσσεται μια ρητορική με ευθεία αναφορά στις υποτιθέμενες βλαβερές συνέπειες του εμβολιασμού. Όχι στις άμεσες παρενέργειες, αλλά στις μόνιμες βλάβες. Συχνά ορισμένοι αφηγητές ή αφηγήτριες αναφέρονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις του οικείου περιβάλλοντός τους.

Έτσι, η Ειρήνη μας αναφέρει ότι έχει στο κοινωνικό της περιβάλλον άτομα όπου μετά τον εμβολιασμό τους εμφάνισαν αυτοάνοσο:

«Εμφάνισαν αυτοάνοσο νόσημα μετά τον εμβολιασμό τους». Η οικεία εμπειρία αντιπαρατίθεται έτσι στην επίσημη ρητορική περί ασφάλειας του εμβολίου (παραπομπή σε ανακοινώσεις του ΕΟΔΥ) προκειμένου να αναπτυχθεί μια επιχειρηματολογία υπέρ της «ελεύθερης επιλογής» και εμμέσως της μη διαφανούς ενημέρωσης για την πραγματική ασφάλεια του εμβολίου.»

4.3.2 λειτουργίες εμβολίου

Εκτός όμως από τον κίνδυνο από τον εμβολιασμό των διαθέσιμων την περίοδο που διεξήχθησαν οι συνεντεύξεις εμβολίων συχνά στις αφηγήσεις αμφισβητείται και η αξιοπιστία τους. Το είδος των εμβολίων θεωρείται ότι συνιστά ένα επικίνδυνο «πείραμα» που επιφέρει μόνιμες «βλάβες» στον οργανισμό.

Έτσι, η ίδια αφηγήτρια, η Ειρήνη μας αναφέρει ότι η λειτουργία του εμβολίου είναι να βάζει μια πληροφορία (πρωτεΐνη) μέσα στο σώμα μας και στη συνέχεια το σώμα μας να την αναγνωρίσει και να παράξει τους εξειδικευμένους στρατιώτες για να μπορέσει να εξουδετερώσει τον ιό. Η διαφορά με τα MRNA εμβόλια είναι ότι υπάρχει κίνδυνος να κόψουν την αλληλουχία των γονιδίων πριν ακόμη προλάβει και μεταφραστεί η πρωτεΐνη, δημιουργώντας μια λανθασμένη πληροφορία η οποία μπορεί να οδηγήσει σε μία δυσλειτουργία του οργανισμού. Η επιχειρηματολογία αυτή βασίζεται σε έναν επιστημονικό λόγο, αυτή τη φορά, και όχι στην οικεία εμπειρία. Όπως αναφέρει:

«Τα mRNA λειτουργούν πολύ διαφορετικά από ότι λειτουργούσαν τα παλιότερα τύπου εμβόλια. Το mRNA είναι μια κωδική πληροφορία γονιδίων το οποίο θέλει να μεταφραστεί και να μεταφράσει μια πληροφορία. Είναι μια διαδικασία όπου ο ίδιος ο οργανισμός τη κάνει από μόνος του. Το εμβόλιο αυτό σου βάζει μια πληροφορία την οποία δεν την έχει οργανισμός οπότε το εμβόλιο αυτό μεταφράζει αυτή την πληροφορία δηλαδή την πρωτεΐνη της αγκίδας που υπάρχει στον ιό το οποίο βοηθάει τον οργανισμό να ανιχνεύσει τον κίνδυνο για να μπορέσει να φτιάξει αντισώματα. Οπότε φτιάχνουμε αντισώματα για να προστατευτούμε απέναντι σε έναν ιό, έτσι ώστε να υπάρχει μνήμη και σε μια δεύτερη επαφή σου με τον ιό να μπορέσεις άμεσα να πράξεις τα αντισώματα που χρειάζονται για την καταπολέμηση του. Επίσης λένε τα mRNA ότι έχουν την δυνατότητα να κόψουν την αλληλουχία των γονιδίων πριν ακόμη μεταφραστεί η πρωτεΐνη όπως πρέπει μεταφράζοντας μια λάθος κωδικοποίηση»

Παρόμοιου τύπου επιχειρηματολογία αναπτύσσει η Ελίνα, η οποία υποστηρίζει ότι η λειτουργία του εμβολίου είναι να τοποθετείτε ένας νεκρός ιός μέσα στο σώμα μας και στη συνέχεια ο οργανισμός μας παράγει τα αντισώματα για να μπορέσει να τον αντιμετωπίσει. Το συγκεκριμένο εμβόλιο υποστηρίζει, αν και αναγνωρίζει ότι δεν έχει τις απαραίτητες πληροφορίες, ότι φαίνεται να επηρεάζει το DNA των ανθρώπων που το κάνουν. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει:

«Το εμβόλιο λειτουργεί ως εξής: σου βάζουν ένα νεκρό ιό και αυτό σου ενεργοποιεί την άμυνα του οργανισμού δημιουργώντας αντισώματα για να τον καταπολεμήσει και αυτό γιατί όταν σε δεύτερο χρόνο έρθεις ξανά σε επαφή με τον ίδιο ιό να μπορέσει να τον αντιμετωπίσεις άμεσα και αποτελεσματικά. Τώρα το συγκεκριμένο εμβόλιο με το mRNA δεν ξέρω πολλά έχω ακούσει ότι επηρεάζει το DNA σου και στο αλλάζει.»

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι η λειτουργία του εμβολίου είναι πολλή διαφορετική σε κάθε έναν άνθρωπο που το κάνει. Μας αναφέρει ότι λειτουργεί όπως τα προηγούμενα εμβόλια αλλά με μια μικρή ιδιαιτερότητα αντιγραφής του mRNA:

«Κατά την γνώμη μου το εμβόλιο λειτουργεί όπως τα προηγούμενα εμβόλια

αν και ο ΠΟΥ φάσκει και αντί φάσκει πολλές φορές με την αποτελεσματικότητα των εμβολίων. Απλά σε αυτά τα εμβόλια υπάρχει μια διαφορετική λειτουργία με το mRNA η οποία από όσο γνωρίζω λειτουργεί με ένα κομμάτι ιού που το σώμα το αναγνωρίζει και παράγει αντισώματα. Επίσης πιστεύω ότι το εμβόλιο λειτουργεί πολύ διαφορετικά στον κάθε ένα οργανισμό.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι η λειτουργία του εμβολίου είναι να παραχθούν αντισώματα στον οργανισμό μας , για να μπορέσει σε μία δεύτερη επαφή με το ιό να δράσει πολύ πιο γρήγορα η όλη διαδικασία:

«Το εμβόλιο λειτουργεί ως εξής: βάζουν ένα μικροοργανισμό όπου το σώμα μας το αναγνωρίζει και παράγει αντισώματα. Και μετά δημιουργεί τα μνημονικά κύτταρα έτσι ώστε σε μια δεύτερη επαφή με τον ίδιο ιό να δράσει ταχέως»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι η λειτουργία του εμβολίου είναι να δίνει μια παράταση στην διαδικασία όπου όλοι θα έρθουν σε επαφή με τον ιό. Πιο συγκεκριμένα το εμβόλιο διαθέτει έναν μικροοργανισμό ο οποίος ενεργοποιεί την άμυνα του οργανισμού και να είναι έτοιμος σε μία δεύτερη επαφή με τον ιό η όλη διαδικασία να γίνει πιο γρήγορα. Το συγκεκριμένο εμβόλιο δεν λειτουργεί διότι ένας γνωστός του πήγε να κάνει τεστ αντισωμάτων μετά τον εμβολιασμό του και δεν είχε καθόλου αντισώματα. Στην καλύτερη περίπτωση μας αναφέρει ο Μάνος ότι τα αντισώματα κρατάνε το πολύ έξι μήνες. Και αυτό είναι πολύ λογικό γιατί όπως μας αναφέρει υπάρχουν μέχρι στιγμής 9 παραλλαγές του κορονοϊού:

«Αυτό το εμβόλιο το μόνο που κάνει είναι να δίνει μια παράταση σε αυτό που είναι να γίνει πραγματικά και αυτό είναι να κολλήσουν όλοι γενικά το εμβόλιο λειτουργεί ως εξής: μπαίνει στο σώμα μας ένας νεκρός ή εξασθενημένος ιός και αυτός με την σειρά του ενεργοποιεί την άμυνα του οργανισμού για να φτιάξει τα αντισώματα που θα τον καταπολεμήσουν και έτσι την επόμενη φορά που θα κολλήσεις τον συγκεκριμένο ιό έχεις έτοιμους στρατιώτες για να τον αντιμετωπίσουν. Όταν κάνεις το εμβόλιο κατά του κορονοϊού αυτό δεν ισχύει , πάρα μόνο για πέντε-έξι μήνες όπου μετά χάνεται η επίδραση του. Επίσης ξέρω περίπτωση ατόμου ο οποίος έκανε και τις δυο

δόσεις και πήγε να κάνει τεστ αντισωμάτων μετά από ενάμιση μήνα από τον εμβολιασμό του και δεν είχε καθόλου αντισώματα. Άρα το εμβόλιο δεν δουλεύει εάν δεν έχεις αντισώματα. Το τεστ αντισωμάτων δεν μπορεί να πιάσει και τις 9 παραλλαγές του κορονοϊού. Εάν κάνει δυο δόσεις εμβολίου το ποσοστό ανοσίας είναι 70 με 80% εάν κάνεις την αναμνηστική δόση το ποσοστό πέφτει στο 50% δηλαδή είναι 50-50 και αυτά έχουν αποδειχθεί. Μετά από ενάμιση μήνα έπεφτε η ανοσία στο 30% ενώ μετά από δύομιση μήνες έπεφτε στο 15% άρα εδώ βλέπουμε ότι το ποσοστό αυτό είναι πολύ χαμηλό για ένα εμβόλιο που λειτουργεί.»

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι η λειτουργία του εμβολίου είναι να μας δίνει τα αντισώματα που χρειαζόμαστε για να μπορούμε να καταπολεμούμε τους ιούς. Το συγκεκριμένο εμβόλιο σύμφωνα με τα λεγόμενα της όχι μόνο δεν δουλεύει αλλά μας αλλάζει και το DNA μας:

«Χρειάζεται κάθε τρεις μήνες να κάνουμε εμβόλια και να τρυπιόμαστε χωρίς να λύνεται κάποιο πρόβλημα αφού όλοι νοσούν όλοι μεταδίδου Ένα εμβόλιο σου δίνει τα αντισώματα για να πολεμήσεις τον ιό όπως είναι χολέρα. Για το συγκεκριμένο εμβόλιο έχω τις εξής απόψεις για τη λειτουργία του. Η πρώτη είναι ότι αλλάζει το DNA σου και η δεύτερη είναι ότι δεν δουλεύει καθόλου για προστασία από ιούς.»

4.3.3 κίνδυνοι εμβολιασμού

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν τους κινδύνους του εμβολιασμού. Ο πρώτος είναι η μείωση των αντισωμάτων κάθε φορά που κάνουμε μία επόμενη δόση , αλλά και η αλλοίωση του DNA . Επόμενη παρενέργεια είναι η δημιουργία θρομβώσεων και η δυσκολία στις γυναίκες να τεκνοποιήσουν.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι οι κίνδυνοι που μπορεί να προκαλέσει το εμβόλιο είναι να μειώνει τα αντισώματα κάθε επόμενης δόσης εμβολίου αλλά και να δημιουργήσει μια παρενέργεια όπου ο ίδιος ο οργανισμός θα επιτίθεται στον εαυτό του:

«Ένας κίνδυνος που μπορεί να προκύψει από αυτό είναι το ριμπάουντ εφέτα το οποίο με κάθε επόμενη δόση που δίνεται αντί να αυξάνει το ανοσοποιητικό

να το μειώνει, καταβάλλοντας το. Ένα επιπλέον πρόβλημα που μπορεί να δημιουργηθεί είναι ότι η αγκίδα του ιού που μεταφράζεται μπορεί να προσκολληθεί σε άλλα κύτταρα του σώματος, όπου ο ίδιος ο οργανισμός τα αντιλαμβάνεται ως ξένο σώμα και επιτίθεται στον ίδιο του τον εαυτό.»

Η Ελίνα μας αναφέρει ότι οι κίνδυνοι που μπορεί να προκαλέσει το εμβόλιο είναι μακροπρόθεσμες χωρίς να τις γνωρίζει ακριβώς ποιες είναι αυτές, αλλά και άμεσες όπου αλλάζει DNA:

«Και τελευταίος λόγος είναι ότι το εμβόλιο βγήκε πάρα πολύ γρήγορα χωρίς να είναι επαρκώς τεσταρισμένο και μη γνωρίζοντας όλες τις παρενέργειες που μπορεί να υπάρξουν. Άμεσες και μακροπρόθεσμες. Τώρα το συγκεκριμένο εμβόλιο με το mRNA δεν ξέρω πολλά έχω ακούσει ότι επηρεάζει το DNA σου και στο αλλάζει».

Ο Κωσταντίνος μας αναφέρει ότι οι κίνδυνοι που μπορεί να προκαλέσει το εμβόλιο είναι κάποιες επιπλοκές που έχει προκαλέσει σε γνωστούς του που έχουν κάνει ήδη το εμβόλιο χωρίς να αναφέρει ποιες είναι αυτές:

«Η άποψη μου να μην εμβολιαστώ ξεκίνησε όταν στο περιβάλλον των γνωστών μου οι οποίοι ήταν και νέοι πάθαν κάποιες επιπλοκές από το εμβόλιο και αυτό μέχρι στιγμής με αποτρέπει από το να εμβολιαστώ. Και προσπαθώ να το αποφύγω όσο γίνεται. Γιατί πιστεύω ότι μπορείς να πάθεις από το εμβόλιο μπορείς να πάθεις και από τη νόσηση.»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι οι κίνδυνοι που μπορεί να προκαλέσει το εμβόλιο είναι κύριος οι θρομβώσεις που έχουν αναφερθεί σε άτομα που έχουν προβεί στον εμβολιασμό:

«Η απόφαση μου να μην το κάνω ήταν το νεαρό της ηλικίας μου ότι αθλούμαι ότι δεν ανήκω στις ευπαθείς ομάδες και φοβάμαι πάρα πολύ τις θρομβώσεις. Αλλά ο πιο σημαντικός παράγοντας ήταν οι υγειονομικοί οικογενειακοί φίλοι μας οι οποίοι μας έλεγαν να μην το κάνουμε γιατί δεν είναι επαρκώς τεσταρισμένο»

Ο Μάνος δεν μας αναφέρει κινδύνους που μπορεί να προκαλέσει το εμβόλιο γιατί υποστηρίζει ότι απλά δεν δουλεύει λόγω του σύντομου χρόνου που βγήκε στην αγορά:

«Επίσης πιστεύω ότι είναι ένα εμβόλιο που δεν δουλεύει και αυτό είναι πολύ λογικό γιατί έχει μόνο έξι μήνες που έχει βγει»

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι οι κίνδυνοι που μπορεί να προκαλέσει το εμβόλιο είναι η αλλοίωση του DNA αλλά και η δυσκολία των γυναικών να κάνουν παιδιά μετά από αυτό. Τέλος μας λέει ότι υπάρχουν πολλές παρενέργειες που δεν γνωρίζει ακόμη και θα φανούν στο μέλλον:

«Αφού όλοι νοσούν όλοι μεταδίδουν και όλοι υπάρχει πιθανότητα να πεθάνουν. Ο πιο σημαντικός λόγος βέβαια είναι μια συζήτηση που είχα κάνει με τον πνευματικό μου που με παρότρυνε να μην το κάνω γιατί αλλάζει το DNA αυτών που το κάνουν και δημιουργεί πρόβλημα στις γυναίκες να κάνουν παιδί στο μέλλον. Επίσης το εμβόλιο δημιουργεί πολλές παρενέργειες τις οποίες δεν γνωρίζουμε ακόμη γιατί έχει βγει πολύ γρήγορα»

4.3.4 παρενέργειες εμβολίου

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι παρενέργειες του εμβολίου είναι οι μυοκαρδίτιδες που δημιουργούνται και η έντονη κόπωση.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι οι παρενέργειες που μπορεί να προκαλέσει το εμβόλιο είναι οι μυοκαρδίτιδες αλλά και η έντονη κόπωση:

«Γι' αυτό έχουν εμφανιστεί πολλές ανεπιθύμητες παρενέργειες όπως οι μυοκαρδίτιδες και έντονη καταπόνηση και νιώθεις το σώμα σου με συμπτώματα έντονης και συνεχόμενης κόπωσης.»

4.3.5 Επίκληση στην Αυθεντία/Αθλητικά πρότυπα

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν αθλητές που δεν έχουν κάνει το εμβόλιο ως τεκμηρίωση των απόψεων τους να μην προβούν κι αυτοί στον εμβολιασμό. Επιπλέον κάνουν επίκληση σε ένα μέρος της ιατρικής κοινότητας που είναι αντίθετο με το κομμάτι

του εμβολιασμού. Με εξαίρεση την θεοδώρα που επικαλείται τον Θεό για την προστασία της από τον ιό. Η Ειρήνη κάνει επίκληση σε κορυφαίους αθλητές όπου και οι ίδιοι είναι κατά του εμβολίου για να αιτιολογήσει την επιλογή της να μην κάνει το εμβόλιο:

«Έχω στο μυαλό μου κάποιους κορυφαίους αθλητές οι οποίοι έχουν αρνηθεί να εμβολιαστούν διότι αυτό δεν θα τους βοηθήσει στην φυσική κατάσταση και με τους στόχους ιού έχουμε θέσει. Αντίθετα θα είναι ένα εμπόδιο για αυτούς»

Η Ελίνα κάνει επίκληση σε κορυφαίους αθλητές όπου και οι ίδιοι είναι κατά του εμβολίου:

«Πολλοί αθλητές του εξωτερικού έχω διαβάσει ότι δεν μπορούν να αποδώσουν τόσο καλά Αθλητικά»

Η Θεοδώρα κάνει επίκληση στα Θεία για να αιτιολογήσει την απόφαση της να μην κάνει το εμβόλιο, διότι ο Θεός είναι αυτός που θα την προστατέψει. Αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν δουλεύει και ότι είναι να συμβεί θα είναι θέλημα θεού:

«Γιατί στην εκκλησία να μην επιτρέπονται τα καπελά και να επιτρέπεται η χρήση μάσκας που και τα δυο καλύπτουν μέρος του κεφαλιού και δημιουργεί ασέβεια στο χώρο στον οποίο πας για να προσευχηθείς. Δεν μπορεί μέσα στην εκκλησία ο ιός (εάν υπάρχει) να μεταδοθεί γιατί ο χώρος είναι το σπίτι του θεού και δεν θα το άφηνε ποτέ να συμβεί αυτό στους πιστούς του. Θεωρώ ότι ο εμβολιασμός δεν είναι αναγκαίος γιατί αυτό το εμβόλιο δεν δουλεύει όπως τα άλλα που κάναμε μικροί και ο λόγος είναι ότι ο ιός αυτός είναι μια ίωση που είναι θέλημα θεού ποιος θα κολλήσει και θέλημα θεού ποιος θα το ξεπεράσει.»

Ο Στέλιος κάνει επίκληση στην ιατρική κοινότητα όπου κατά το παρελθόν βοήθησε το εμβόλιο για διάφορες ασθένειες ενώ τώρα πάλι με το ίδιο επιχείρημα παραθέτει την άποψη ενός μέρους της ιατρικής κοινότητας ότι δεν χρειάζεται να κάνουν όλοι το εμβόλιο πάρα μόνο οι ευπαθείς ομάδες:

«Θεωρώ ότι είναι αναγκαίος και έχει σώσει πολύ κόσμο στο παρελθόν με

άλλες ασθένειες όπως είναι η ελονοσία. Αλλά το συγκεκριμένο εμβόλιο για άτομα τα οποία δεν είναι ευπαθείς ομάδες και δεν έχουν υποκείμενο νόσημα δεν χρειάζεται να το κάνουν.»

Ο Μάνος κάνει επίκληση στην ιατρική κοινότητα όπου κατά το παρελθόν βοήθησε το εμβόλιο για διάφορες ασθένειες και συνεχίζει λέγοντας ότι η λεγόμενη πανδημία του κορονοϊού είναι πολύ πιο ήπια από την ισπανική γρίπη:

«Εγώ είμαι διατεθειμένος να το κάνω το εμβόλιο μόλις πάρει την τελική του έγκριση γιατί η άδεια που έχει τώρα είναι προσωρινή λόγω της πανδημίας. Ότι είναι πολύ νωρίς χωρίς να έχει επαρκώς δοκιμαστεί. Όπως για παράδειγμα το εμβόλιο για την πανούκλα και την ελονοσία. Το έχω ψάξει αρκετά αυτό το θέμα και με ελληνικά σαιτ και με αγγλικά που μπορώ ανά πάσα ώρα και στιγμή να σου τα δώσω να τα διαβάσεις κι εσύ γιατί έχουν γραφτεί από διακεκριμένους νομπελίστες. Έχουν γίνει πολλές μελέτες που υποστηρίζουν αυτά που σου λέω. Για να καταλήξω το εμβόλιο για εμένα θα έπρεπε να το κάνει μια φορά και να δουλεύει κάποιος. Αυτή τη στιγμή ο πληθυσμός της γης είναι 8 μισή δις. Ενώ όταν είναι γίνει η ισπανική γρίπη ο πληθυσμός της γης ήταν 3μισή δις. Και είχαν πεθάνει 40 εκατ. άτομα (πραγματικά πανδημία) ενώ τώρα έχει πεθάνει ενάμιση εκατ. άρα δεν μιλάμε για πανδημία.»

4.3.6 προετοιμασία για την επόμενη επαφή για τον ιό

Οι συνεντευξιαζόμενη Ειρήνη είναι η μόνη που μας αναφέρει ότι το εμβόλιο χρησιμεύει για προετοιμασία για την επόμενη επαφή για τον ιό και δεν είναι ενδεδειγμένο να γίνεται κατά την διάρκεια μίας πανδημίας.

Η Ειρήνη θεωρεί ότι το εμβόλιο χρησιμεύει για προετοιμασία για την επόμενη επαφή για τον ιό και δεν είναι ενδεδειγμένο να γίνεται κατά την διάρκεια μίας πανδημίας όπου μπορούν να υπάρξουν πολλές μεταλλάξεις:

«Είναι ένα όπλο το εμβόλιο για το οποίο να είναι προετοιμασμένοι σε περίπτωση που έρθουν σε επαφή με τον ιό. Χωρίς να είμαι επιδημιολόγος θεωρώ ότι σε περιόδους πανδημίας δεν γίνεται εμβολιασμός γιατί οι τόσες

μεταλλάξεις που έχουν υπάρξει οφείλονται στο γεγονός ότι ο ιός βρίσκει αντίσταση και για να επιβιώσει προσπαθεί να μεταλλαχτεί το εμβόλιο υποτίθεται προστατεύει μόνο αυτόν που το κάνει»

4.3.7 Υποχρεωτικότητα

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι δε συμφωνούν με την υποχρεωτικότητα του εμβολίου παρά μόνο σε άτομα που το έχουν πραγματικά ανάγκη. Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν θα έπρεπε να είναι υποχρεωτικό παρά μόνο για τις ευπαθείς ομάδες:

«Θεωρώ ότι ο εμβολιασμός θα έπρεπε να μην είναι υποχρεωτικός για όλους αλλά μόνο για τις ευπαθείς ομάδες.»

4.3.8 Ηλικιακή και υγειονομική διαφοροποίηση και αθλητικό υπόβαθρο

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι υπάρχουν αρκετοί παράγοντες για να χρειαστεί κάποιος να κάνει ένα εμβόλιο . Αυτές είναι η ηλικία τους , το επίπεδο φυσικής κατάστασης και η διατροφή και εάν πάσχουν από άλλα υποκείμενα νοσήματα.

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν είναι η μοναδική λύση για να μπορέσουμε να καταπολεμήσουμε τον κορονοϊό. Επιπλέον εάν δεν έχει κάποιος κάποιο υποκείμενο νόσημα δεν θεωρεί το τι θα υπάρξει κάποιο πρόβλημα γιατί έχουν νοσήσει άνθρωποι στο κοντινό τους περιβάλλον και το πέρασαν ελαφριά αλλά και άτομα με υποκείμενο νόσημα που πεθάνανε:

«Στο επάγγελμά μου είμαι φαρμακοποιός και είμαι ένας άνθρωπος νέος σε ηλικία και υγιής. Δεν θεωρώ ότι το εμβόλιο δεν είναι η μοναδική λύση για την καταπολέμηση της πανδημίας Επίσης είμαι τυχερή διότι νόσησα πολύ ελαφριά και επιβεβαιώνει την άποψή μου ότι ο ιός δεν είναι επικίνδυνος για νεαρά και υγιή άτομα αλλά για τα άτομα αυτά που έχουν υποκείμενα νοσήματα ή ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα άνω των 65. Με γνώμονα ότι έχω μάθει για άτομα τα οποία έχουν πεθάνει από covid διότι ο Βόλος είναι μια μικρή κοινωνία οι κοντινοί μου άνθρωποι που έχουν νοσήσει το έχουν περάσει πολύ ελαφριά μου δίνει την αισιοδοξία ότι δεν είναι τόσο επικίνδυνο εάν δεν έχεις κάποιο υποκείμενο νόσημα.»

Η Ειρήνη μας αναφέρει ότι αισθάνεται τυχερή γιατί οι κοντινοί της άνθρωποι αποδέχονται την επιλογή της σε αντίθεση με το κοινωνικό περιβάλλον της μητέρας της η οποία είναι και η ίδια ανεμβολίαστη να δέχεται μεγαλύτερη πίεση για να το κάνει:

«Για τους ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας και για τις ευπαθείς ομάδες Εγώ δεν το έχω βιώσει λόγω της ηλικίας μου γιατί το έχουμε πάρει λίγο πιο ελαφριά. Είμαι πολύ τυχερή γιατί οι φίλοι μου δεν θεωρούν υποχρέωση μου να κάνω το εμβόλιο. Σε αντίθεση με τη μητέρα μου όπου και εκείνη έχει επιλέξει να μην το κάνει και δέχεται μεγάλη πίεση από τον κοινωνικό της περιβάλλον για να κάνει το εμβόλιο. σε προσωπικό βαθμό δεν έχω δει διαφορές στην αντιμετώπιση από τους συνομηλίκους μου.»

Η Ελίνα μας αναφέρει ο τι ο εμβολιασμός θα έπρεπε να είναι υποχρεωτικός μόνο για τα άτομα με υποκείμενα νοσήματα αλλά και άτομα τρίτης ηλικίας. Διαφωνεί στο να κάνουν υγιή άτομα το εμβόλιο γιατί είναι σε θέση να ανταπεξέλθουν και χωρίς αυτό, κάνοντας και επίκλησή στα άτομα από το κοινωνικό της περίγυρο που το πέρασαν πολύ ελαφριά:

«Δεν θεωρώ ότι είναι αναγκαίος ο εμβολιασμός ίσως θα έπρεπε να είναι μόνο σε μεγαλύτερους ηλικιακά ανθρώπους και στα άτομα με υποκείμενα νοσήματα. Γιατί στα άτομα της ηλικίας μου ο οργανισμός είναι αρκετά δυνατός για να ανταπεξέλθει στις ιώσεις. Διότι έχουμε καλύτερο ανοσοποιητικό, έχουμε αθλητικό υπόβαθρο. Είμαι πολύ μικρή και δεν νομίζω ότι το χρειάζομαι το συγκεκριμένο εμβόλιο. Βλέποντας ακόμα και τον περίγυρο μου πόσο χαλαρά το πέρασε μου δίνει ακόμα ένα έναυσμα για να μην το κάνω.»

Ο Κωσταντίνος μα αναφέρει ότι ο εμβολιασμός θα έπρεπε να είναι υποχρεωτικός μόνο για τα άτομα με υποκείμενα νοσήματα αλλά και άτομα τρίτης ηλικίας. Σε αντίθεση με τα άτομα σαν κι αυτόν που τρέφονται σωστά , αθλούνται και είναι νέα σε ηλικία δεν θα έπρεπε να τους εξωθεί το κράτος να κάνουν το εμβόλιο. Όπως μας αναφέρει τα άτομα που γνωρίζει που ήταν νέα σε ηλικία και νοσήσαν δεν τους άφησε επιπλοκές ο κορονοϊός. Αλλά στο τέλος μας αναφέρει ότι η απόφαση του να μην εμβολιαστεί ήταν όταν άνθρωποι νέοι που εμβολιαστήκαν είχαν κάποιες μικρό επιπλοκές με την υγεία τους:

«Ο εμβολιασμός θεωρώ ότι δεν είναι αναγκαίος. Παρόλα αυτά σε ανθρώπους λίγο πιο μεγάλης ηλικίας και σε ανθρώπους και με άλλα προβλήματα υγείας. Σε διαφορετική περίπτωση δεν θεωρώ ότι ο εμβολιασμός θα έπρεπε να είναι αναγκαίος ειδικότερα στα άτομα νεαρής ηλικίας και πόσο μάλλον σε αθλητές. Διότι οποίος ασχολείται με τον αθλητισμό έχει ένα πιο δυνατό ανοσοποιητικό. Μια εξαίρεση θα έβαζα ακόμη άτομα τα οποία είναι άνω των 60 ετών και ασχολούνται με τον αθλητισμό θα έπρεπε να κάνουν το εμβόλιο. Δεν άφησε σε κανένα επιπλοκές και αυτό θεωρώ ότι παίζει ρολό η ηλικία τους, που ήταν όλοι νέοι. Η άποψη μου να μην εμβολιαστώ ξεκίνησε όταν στο περιβάλλον των γνωστών μου οι οποίοι ήταν και νέοι πάθαν κάποιες επιπλοκές από το εμβόλιο»

Ο Στέλιος μας αναφέρει ότι άτομα που δεν είναι ευπαθείς ομάδες ή άτομα μεγάλης ηλικίας δεν χρειάζεται να κάνουν το συγκεκριμένο εμβόλιο κατά του κορονοϊού. Θεωρεί ότι τα άτομα νεαρής ηλικίας ή άτομα που προσέχουν την διατροφή τους και είναι σε καλή φυσική κατάσταση. Ο δεύτερος λόγος που αποφάσισε να μην κάνει το εμβόλιο είναι ότι φοβάται πολύ την επιπλοκή με τις θρομβώσεις που αναφέρουν πολλοί άνθρωποι:

«Αλλά το συγκεκριμένο εμβόλιο για άτομα τα οποία δεν είναι ευπαθείς ομάδες και δεν έχουν υποκείμενο νόσημα δεν χρειάζεται να το κάνουν. Όπως π.χ. δεν ανάγκασαν τους ανθρώπους με τη γρίπη. Ο κόβιντ είναι μια ασθένεια όπου σε άτομα νεαρής ηλικίας κατά την ταπεινή μου άποψη μπορεί να ξεπεραστεί πιο εύκολα. Δεν θεωρώ ότι είναι αναγκαίος ο εμβολιασμός για να ασχοληθεί κάποιος με τον αθλητισμό γιατί τα συγκεκριμένα άτομα είναι υγιή και κολλάνε εξίσου με τους ανεμβολίαστους. Η απόφαση μου να μην το κάνω ήταν το νεαρό της ηλικίας μου ότι αθλούμαι ότι δεν ανήκω στις ευπαθείς ομάδες και φοβάμαι πάρα πολύ τις θρομβώσεις»

Ο Μάνος μας αναφέρει ότι δεν έχει σημασία εάν έχεις κάνει το εμβόλιο ή όχι διότι έχει παραδείγματα εμβολιασμένων γνωστών του που νοσήσαν βαριά και παραδείγματα ανεμβολίαστων φίλων του που το πέρασαν ελαφριά. Η κοπέλα του το πέρασε ελαφριά αφήνοντας ως παρενέργεια την απώλεια της όσφρησης και γεύσης για λίγο χρονικό διάστημα:

«Κατά τη γνώμη μου δεν θεωρώ ότι πρέπει να είναι τίποτα αναγκαίο. για εμένα δεν έχει νόημα εάν κάποιος κάνει αθλητισμό ή όχι γιατί υπάρχουν παραδείγματα όπου φαινομενικά άνθρωποι υγιείς που ασχολούνταν με τον αθλητισμό νόσησαν βαριά ενώ ήταν εμβολιασμένοι και άνθρωποι οι οποίοι δεν ασχολούνταν με τον αθλητισμό νόσησαν ελαφριά χωρίς να είναι εμβολιασμένοι. Από το οικογενειακό μου περιβάλλον έχει νοσήσει η κοπέλα μου. Το πέρασε με όλες τις παρενέργειες, δεν μπορούσε να μυρίσει δεν μπορούσε να γευτεί είχε πυρετό αν και ήταν αθλήτρια του στίβου χρόνια. Ένα μήνα περίπου έκανε να επανέλθει η γεύση.»

Η Θεοδώρα μας αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν δουλεύει και ότι το νεαρό της ηλικίας της μαζί με την σωστή διατροφή και την πολύ καλά φυσική κατάσταση θα την βοηθήσει να ξεπεράσει την ασθένεια χωρίς να χρειαστεί κάτι πάρα πάνω σε βοήθεια:

«Εγώ προσωπικά βλέποντας τους γύρω μου να το έχουν περάσει τόσο ελαφριά συν ότι είμαι ένα άτομο νεαρό σε ηλικία που αθλείτε καθημερινά δεν νομίζω ότι πρέπει να εμβολιαστώ με κάτι το οποίο δεν δουλεύει».

4.3.9 Μη χρήσιμο για αθλητές

Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι αθλητές είναι σε πλεονεκτικότερη θέση διότι πληρούν συνήθως πολλά από τα προαπαιτούμενα που χρειάζεται κάποιος για να χαρακτηριστεί κάποιος ως υγιής. Αυτά είναι η ηλικία τους που είναι συνήθως μικρής, ο τρόπος ζωής και διατροφής που συνήθως είναι καλός για να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις της προπόνησης. Ενώ τέλος η φυσική κατάσταση που διαθέτουν του δίνει το πλεονέκτημα της καλύτερης άμυνας απέναντι στους ιούς.

Η Ειρήνη αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν είναι αναγκαίο για άτομα που αθλούνται και έχουν καλή φυσική κατάσταση:

Η Ειρήνη αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν είναι αναγκαίο για άτομα που αθλούνται και έχουν καλή φυσική κατάσταση:

«Δεν θεωρώ ότι είναι αναγκαίο το εμβόλιο για κάποιο που ασχολείται με τον αθλητισμό»

Ελίνα αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν είναι αναγκαίο για άτομα που αθλούνται και έχουν καλή φυσική κατάσταση:

«Το εμβόλιο δεν είναι αναγκαίο για να ασχοληθεί κάποιος με αθλητισμό»

Η Θεοδώρα αναφέρει ότι το εμβόλιο δεν είναι αναγκαίο για άτομα που αθλούνται και έχουν καλή φυσική κατάσταση. Επιπλέον αναφέρει ότι δεν γνωρίζει τι περιέχει μέσα του και φοβάται μήπως ανακοπή η αθλητική της καριέρα κάνοντάς το:

«Αυτό κι αν είναι ένα άχρηστο πράγμα όπου σε άτομα που αθλούνται και έχουν την υγεία τους, τους αναγκάζεις να κάνουν ένα εμβόλιο μην ξέροντας τι περιέχει αυτό μέσα. Θεωρώ ότι μπορεί να αναστείλει την ανάπτυξη ενός αθλητή και να κάνει και κακό στον οργανισμό του.»

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συμπερασματικά είδαμε ότι οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι οι αιτίες έναρξης αθλητισμού στη ζωή τους ήταν οι γονείς τους, επηρεάστηκαν από το οικογενειακό τους περιβάλλον. Οι συνεντευξιαζόμενοι μας αναφέρουν ότι τα πρώτα βήματα στον αθλητισμό για τον καθένα ποικίλουν, κι αυτό γιατί ο καθένας ακολούθησε μια επιλογή πολύ ξεχωριστή. Τα κύρια κριτήρια για την επιλογή αθλημάτων και πρώτων βημάτων στον αθλητισμό φαίνεται να ήταν τα στερεότυπα των γονέων. Επίσης μας αναφέρουν ότι τα κριτήρια επιλογής αλλά και συνέχιση του αθλήματος σε μεγαλύτερες ηλικίες ήταν κυρίως οι φίλοι. Έτσι, φαίνεται να τεκμηριώνεται το ότι ο αθλητισμός δεν είναι σε καμία περίπτωση ένα ατομικό σωματικό φαινόμενο αλλά μια δραστηριότητα ενός οργανωμένου κοινωνικού πλαισίου.

Ρωτήθηκαν ιδιαίτερα για τις επιπτώσεις/αιτίες διακοπής του αθλητισμού, μια κοινωνική παράμετρος που επηρέασε το τι έκαναν ως αθλητές και αθλήτριες και ποιο νόημα αποκτούσε εκ νέου γι' αυτούς και αυτές. *Οι απαντήσεις επικεντρώνονται τόσο σε κριτήρια αισθητικά (όπως ο κίνδυνος των παραπανίσκιων κιλών) όσο και στις ψυχολογικές συνέπειες, με έντονες διακυμάνσεις στη καθημερινή τους διάθεση.*

Έτσι δεν μας ξενίζει που τα κίνητρα/ενασχόλησης με τον αθλητισμό για τους συνεντευξιαζόμενους είναι η διατήρηση του βάρους και μιας καλής φυσικής κατάστασης. Είναι επίσης η διοχέτευση της ενέργειας μέσα στην μέρα, αλλά και η ρύθμιση του άγχους λόγω του προγραμματισμού που είναι υποχρεωμένοι οι αθλητές να κάνουν για να μπορούν να συνδυάζουν αθλητική δραστηριότητα και καθημερινότητα.

Οι επιρροές της πανδημίας στον αθλητισμό ήταν μεγάλες καθώς όλες οι επίσημες αθλητικές δραστηριότητες περιορίστηκαν ή σταμάτησαν. Πολλοί αθλητές αναγκάστηκαν να σταματήσουν τον πρωταθλητισμό και τα όνειρα που είχαν. Μη έχοντας να κάνουν κάτι μέσα στη μέρα τους οδηγήθηκαν, όπως μας περιέγραψαν, σε μια κατάσταση εντόνου άγχους.

Πέρα από τις ερωτήσεις που αφορούν στην ατομική αθλητική σταδιοδρομία, θεματοποιήθηκε και το ζήτημα του κορονοϊού-εμβολίων και πως αυτό τους/τις επηρέασε. Οι συνεντευξιαζόμενοι, προσπαθώντας να υποστηρίξουν τις απόψεις τους και να εκφράσουν τις επιφυλάξεις τους, αναφέρονται σε οικεία γεγονότα. Συστηματικά η πλειονότητα μας αναφέρει ότι η νόσηση από Κορονοϊό ήταν σχετικά εύκολη τόσο για τους ίδιους όσο για τους περισσότερους από τους γνωστούς τους. *Το γενικότερο συμπέρασμα*

είναι ότι οι αφηγητές και οι αφηγήτριές μας υιοθετούν μια πολύ επιφυλακτική στάση τόσο έναντι της επίσημης πληροφόρησης για την πανδημία όσο και έναντι των εμβολίων.

Όπως αναφέρουν σχεδόν όλοι και όλες, ο κοινωνικός τους περίγυρος συνήθως αποδέχεται την επιλογή τους να μην εμβολιαστούν. Σε αντίθεση με άτομα στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον που όντας συνήθως εμβολισμένα επικρίνουν αυτή τους τη στάση. Υπάρχουν επίσης αναφορές που δείχνουν ότι οι φίλοι των συνεντευξιαζόμενων επηρέασαν αρκετά την απόφασή τους να μην εμβολιαστούν όντας σχεδόν όλοι ανεμβολίαστοι. Πέρα από το κοινωνικό σύνολο οι περισσότεροι αφηγητές και αφηγήτριες δηλώνουν ότι αισθάνονται αποκλεισμένοι από το ίδιο το κράτος γιατί αντιμετωπίζονται ως άτομα δεύτερης κατηγορίας, και τιμωρούνται για την επιλογή τους να μην εμβολιαστούν. Μεγάλη δυσaráεσκεια επίσης εκφράστηκε για την «προπαγάνδα», όπως αναφέρουν, που κυριάρχησε στα ελληνικά ΜΜΕ υπέρ των εμβολίων, δίνοντας βήμα μόνο σε εμβολιασμένους ανθρώπους. Όπως αναφέρουν, οι ανεμβολίαστοι στιγματίστηκαν και προβλήθηκαν ως η αίτια του κακού.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει έτσι η δικαιολόγηση της επιλογής τους να μην εμβολιασθούν. Ένας λόγος που προβάλλεται είναι ακριβώς αυτός ο στιγματισμός και η δαιμονοποίηση των ανεμβολίαστων. Ο επόμενος λόγος είναι η σωστή διατροφή και η άθληση, που θεωρούν ότι θωρακίζουν τον οργανισμό από διάφορες αρρώστιες άρα και έναν της covid-19. Τέλος αναφέρουν ότι το εμβόλιο δεν είναι επαρκώς δοκιμασμένο και γι' αυτό τον λόγο επιλέγουν να μην το κάνουν. Αρκετοί αφηγητές εστίασαν την κριτική τους στάση, ενάντια στον εμβολιασμό, στις ενδεχόμενες επιπλοκές. Χωρίς να αναφέρονται σε έρευνες που να δημοσιεύονται σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά, συχνά αναπτύσσεται μια ρητορική με ευθεία αναφορά στις υποτιθέμενες βλαβερές συνέπειες του εμβολιασμού. Όχι στις άμεσες παρενέργειες, αλλά στις μόνιμες βλάβες.

Επίσης, εκτός από τον κίνδυνο από τον εμβολιασμό των διαθέσιμων την περίοδο που διεξήχθησαν οι συνεντεύξεις εμβολίων συχνά στις αφηγήσεις αμφισβητείται και η αξιοπιστία τους. Το είδος των εμβολίων θεωρείται ότι συνιστά ένα επικίνδυνο «πείραμα» που επιφέρει μόνιμες «βλάβες» στον οργανισμό. Επιπλέον κάνουν επίκληση σε ένα μέρος της ιατρικής κοινότητας που είναι αντίθετο με τον εμβολιασμό, επιχειρώντας να τεκμηριώσουν επιστημονικά την αρνητική τους άποψη. Αναφέρονται, για παράδειγμα, στην ανάγκη διαφοροποίησης της υποχρεωτικότητας ανάλογα με την ηλικία, το επίπεδο φυσικής κατάστασης, τη διατροφή ή την ύπαρξη νοσημάτων. Ως αθλητές, θεωρούν ότι είναι σε πλεονεκτικότερη θέση διότι πληρούν συνήθως πολλά από τα προ απαιτούμενα που

χρειάζεται κάποιος/α για να χαρακτηριστεί ως υγιής, όπως η ηλικία, ο τρόπος ζωής και η καλή διατροφή.

Αυτή η επιχειρηματολογία διαπνέει το σύνολο των αφηγήσεων, με την έμφαση να ποικίλει προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση, αλλά σε κάθε περίπτωση να βασίζεται σε μια ανάγκη τεκμηρίωσης των απόψεών τους. Κάτι που φανερώνει, εμμέσως, την ένταση της πίεσης που έχει ασκηθεί σε όλο το «κοινωνικό σώμα» από τις βιοπολιτικές διαχείρισης της πανδημίας, και στο πεδίο του αθλητισμού.

.

Βιβλιογραφία

- Aschburner, S. (2020). Coronavirus pandemic causes NBA to suspend season after player tests positive. <https://www.nba.com/article/2020/03/11/coronavirus-pandemic-causes-nba-suspend-season>. Accessed 12 September 2020.
- Behnoosh, S., Naylor, M., & Dickson, G. (2017). Promoting sport and physical activity participation: the impact of endorser expertise and recognisability. *Managing Sport and Leisure*, 22(3), 214–233.
- Boonyarom, O., & Inui, K. (2006). Atrophy and hypertrophy of skeletal muscles: structural and functional aspects. *Scandinavian Physiological Society*, 188, 77–89.
- Bourdie, P. (1994). Κείμενα Κοινωνιολογίας. Αθήνα: Δελφίνι.
- Carmody, S., Murray, A., Borodina, M., Gouttebarger, V., & Massey, A. (2020). When can professional sport recommence safely during the COVID-19 pandemic? Risk assessment and factors to consider. *British Journal of Sports Medicine*, 54(16), 946–948.
- Chen, N., Zhou, M., Dong, X., et al. (2020b). Epidemiological and clinical characteristics of 99 cases of 2019 novel coronavirus pneumonia in Wuhan, China: a descriptive study. *The Lancet*, 395, 507–513.
- Chen, P., Mao, L., Nassis, G. P., Harmer, P., Ainsworth, B. E., & Li, F. (2020a). Coronavirus disease (COVID-19): the need to maintain regular physical activity while taking precautions. *Journal of Sport Health Science*, 9, 103–104.
- Corsini, A., Bisciotti, G. N., Eirale, C., et al. (2020). Football cannot restart soon during the COVID-19 emergency! A critical perspective from the Italian experience and a call for action. *British Journal of Sports Medicine*.
- Depoux, A., Martin, S., Karafillakis, E., Preet, R., Wilder-Smith, A., & Larson, H. (2020). The pandemic of social media panic travels faster than the COVID-19 outbreak. *Journal of Travel Medicine*.
- Deutsch, M., & Gerard, H. B. (1955). A study of normative and informational social influences upon individual judgment. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 51(3), 629–636.
- Engelbrechtsen, L., Bahr, R., Cook, J. L., et al. (2014). The IOC centres of excellence bring prevention to sports medicine. *British Journal of Sports Medicine*, 48, 1270–1275.
- Giddens, A. (2009). « Μέθοδοι κοινωνιολογικής έρευνας». Στο Κοινωνιολογία. (μτφ. Δ. Γ. Τσαούσης), Gutenberg.

- Kalkhoven, J. T., Watsford, M. L., & Impellizzeri, F. M. (2020). A conceptual model and detailed framework for stress-related, strain-related, and overuse athletic injury. *Journal of Science Medicine and Sport*.
- Kim, B. (2020). Effects of social grooming on incivility in COVID-19. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*.
- Leng, H. K. (2013). Methodological issues in using data from social networking sites. *Cyberpsychology Behavior and Social Networking*, 16(9), 686–689.
- Lines, G. (2002). Villains, fools or heroes? Sports stars as role models for young people. *Leisure Studies*, 20(4), 285–303.
- Mann, R., Clift, B., Boykoff, J., & Bekker, S. (2020). Athletes as community; athletes in community: covid-19, sporting mega-events and athlete health protection. *British Journal of Sports Medicine*, 54(18), 1071–1072.
- Mauss, M. (2004). « Οι τεχνικές του σώματος». Στο Μ. Mauss. Κοινωνιολογία και ανθρωπολογία. Αθήνα: Εκδόσεις του Εικοστού πρώτου, σ.σ.. 185-223.
- McCloskey, B., Endericks, T., Catchpole, M., Zambon, M., MacLauchlin, J., Shetty, N., et al. (2014). London 2012 Olympic and Paralympic Games: public health surveillance and epidemiology. *The Lancet*, 383(9934), 2083–2089.
- McCloskey, B., Zumla, A., Ippolito, G., Blumberg, L., Arbon, P., Cicero, A., Endericks, T., Lim, P. L., & Borodina, M. (2020). Mass gathering events and reducing further global spread of COVID-19: a political and public health dilemma. *The Lancet*.
- Memish, Z. A., Steffen, R., White, P., Dar, O., Azhar, E. I., Sharma, A., & Zumla, A. (2019). Mass gatherings medicine: public health issues arising from mass gathering religious and sporting events. *The Lancet*, 393(10185), 2073–2084.
- Phua, J., & Ahn, S. J. (2016). Explicating the ‘like’ on Facebook brand pages: the effect of intensity of Facebook use, number of overall ‘likes’, and number of friends’ ‘likes’ on consumers’ brand outcomes. *Journal of Marketing Communications*, 22(5), 544–559.
- Raskin, A. (2020). Jazz star Donovan Mitchell ‘contracts coronavirus after infected teammate Rudy Gobert was careless in the locker room, touching other players and their belongings’ days before playfully tapping reporters’ recorders. <https://www.dailymail.co.uk/news/article-8105267/Jazz-star-Donovan-Mitchell-contracts-coronavirus-infected-teammate-Rudy-Gobert-careless.html>. Accessed on 14 September 2020.

- Schinke, R., Papaioannou, A., Henriksen, K., Si, G., Zhang, L., & Haberl, H. (2020). Sport psychology services to high performance athletes during COVID-19. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 18(3), 269–272.
- Segrin, C., & Rynes, K. N. (2009). The mediating role of positive relations with others in associations between depressive symptoms, social skills, and perceived stress. *Journal of Research in Personality*, 43(6), 962–971.
- Smith, L. R., & Sanderson, J. (2015). I’m going to Instagram it! An analysis of athlete self-presentation on Instagram. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 59(2), 342–358.
- Teigen, K. H., Normann, H. T. E., Bjorkheim, J. O., & Helland, S. (2020). Who would you most like to like? Adolescents’ ideals at the beginning and the end of the century. *Scandinavian Journal of Education Research*, 44(1), 5–26.
- Τζανάκης, Μ (2020). Η έννοια του πεδίου και της έξης στην Κοινωνιολογία του αθλητισμού. Σημειώσεις για την Κοινωνιολογία του Pierre Bourdieu. Διδακτικό Υλικό Θεματικής Ενότητας ΑΣΚ 62.Μεταπτυχιακού Πρόγραμμα Αθλητικές Σπουδές: Κοινωνιολογία, Ιστορία, Ανθρωπολογία.
- Wang, T., Du, Z., & Zhu, F. (2020). Comorbidities and multi-organ injuries in the treatment of COVID-19. *The Lancet*, 6736, 52–54.
- Weinberg, A., & Cooper, C. (2012). The nature of stress during turbulent times. In *Stress in turbulent times*. London: Palgrave MacMillan.
- World Health Organization (2020). Coronavirus disease 2019 (COVID-19). Situation report. https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200303-sitrep-43-covid-19.pdf?sfvrsn=2c21c09c_2. Accessed 13 September 2020.
- Zheng, Y. Y., Ma, Y. T., Zhang, J. Y., et al. (2020). COVID-19 and the cardiovascular system. *Nature Reviews Cardiology*.
- Ζαϊμάκης, Γ. (2008). Σημειώσεις μαθήματος: Κοινωνιολογία του . Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο.
- Ζαϊμάκης, Γ. (2015). «Θεωρητικά ρεύματα και προσεγγίσεις στην κοινωνιολογία του αθλητισμού». Στο Γ. Ζαϊμάκης και Ε. Φουρναράκη (επιμ.). Κοινωνία και αθλητισμός στην Ελλάδα. Κοινωνιολογικές και ιστορικές προσεγγίσεις. σ.σ. 89-130. Αθήνα: Αλεξάνδρεια.
- Ζαϊμάκης, Γ. (2020) Ζητήματα της μεθοδολογίας και έρευνας στις μελέτες των σπορ. Διδακτικό Υλικό Θεματικής Ενότητας ΑΣΚ 51.Μεταπτυχιακού Πρόγραμμα Αθλητικές Σπουδές : Κοινωνιολογία, Ιστορία, Ανθρωπολογία.

- Παρασκευοπούλου-Κόλλια, Ε. (2008). Μεθοδολογία ποιοτικής έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες και συνεντεύξεις. *Ανοικτή Εκπαίδευση: το περιοδικό για την Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση και την Εκπαιδευτική Τεχνολογία*, 4(1), 72-81.
- Σπύρος, Θ. Α. (2017). «Ποσοτικές και ποιοτικές μέθοδοι κοινωνικής έρευνας: Εφαρμογές στη μελέτη του αθλητισμού και των σπορ». (σ.σ. 1-16). Ηράκλειο: Δημοσίευτο κείμενο εργασίας.
- Τσιώλης, Γ. (2018). «Η θεματική ανάλυση ποιοτικών δεδομένων», Στο Γ. Ζαϊμάκης (Επιμ.) *Ερευνητικές Διαδρομές στις Κοινωνικές Επιστήμες, Θεωρητικές – Μεθοδολογικές Συμβολές και Μελέτες Περίπτωσης*, (σελ. 97-125), Πανεπιστήμιο Κρήτης, Εργαστήριο Κοινωνικής Ανάλυσης & Εφαρμοσμένης Κοινωνικής Έρευνας.

5. Παράρτημα: « ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ »

A. Ατομικό ιστορικό αθλητή.

1. Από ποια ηλικία ξεκινήσατε τον αθλητισμό και γιατί σε αυτή την ηλικία;
2. Από ποια άλλα αθλήματα έχετε περάσει και ποιος ήταν ο λόγος που τα επιλέγατε;
3. Με ποια κριτήρια επιλέξατε το συγκεκριμένο άθλημα;
4. Τι προσφέρει σε εσάς η ενασχόληση με τον αθλητισμό;
5. Πόσες διακρίσεις έχετε πετύχει στο συγκεκριμένο άθλημα και ποιες είναι αυτές ;
6. Ποια ήταν η πιο χαρούμενη εμπειρία στο άθλημα σας;
7. Ποια ήταν η πιο στενάχωρη εμπειρία στο άθλημα σας;
8. Πως επηρεάζει την ζωή σας η ενασχόληση με τον αθλητισμό;
9. Τι θα κάνατε αν δεν είχατε γνωρίσει τον αθλητισμό στη ζωή σας;
10. Πως θα αντιδρούσατε αν χρειαζόταν να διακόψετε τον αθλητισμό;
11. Έχετε κάποια εναλλακτική επιλογή σε περίπτωση που χρειάζονταν να τον διακόψετε;

B. Πανδημία και αθλητική δραστηριότητα

12. Πως κατά την γνώμη σας έχει επηρεάσει η πανδημία τον αθλητισμό;
13. Πως έχει επηρεάσει η πανδημία εσάς προσωπικά στη ζωή σας;
14. Πως έχει επηρεάσει η πανδημία εσάς προσωπικά στον αθλητισμό;
15. Ποια τα ατομικά σου μέτρα προφύλαξης στον χώρο της προπόνησης και του αγώνα αντίστοιχα;
16. Είναι επαρκεί τα μέτρα προφύλαξης για την διασπορά του ιού στους αθλητικούς χώρους κατά την γνώμη σου;
17. Θεωρείς ότι εάν τηρηθούν τα μέτρα δεν θα υπάρξει πρόβλημα διασποράς ;

Γ. Εμβόλιο και αθλητισμός

18. Θεωρείς ότι ο εμβολιασμός είναι αναγκαίος;
19. Το εμβόλιο θεωρείτε ότι είναι αναγκαίο για την ενασχόληση κάποιου με τον αθλητισμό;
20. Νόσησαν άτομα στο οικογενειακό σου περιβάλλον;
21. Πως το πέρασαν και πως το αντιμετώπισαν Νόσησαν άτομα από την ομάδα;

22. Άφησε σε κάποιο άτομο από αυτά επιπλοκές ;
23. Τι σε έκανε να πάρεις την απόφαση να μην εμβολιαστείς;
24. Θεωρείς ότι ο μη εμβολιασμός μπορεί να σε αποκλείσει από το κοινωνικό σου σύνολο;
25. Έχεις δει διάφορες στην αντιμετώπιση προς εσένα ως προς το γενικό σύνολο και αν ναι ποιες ήταν αυτές;
26. Έχεις δει ανάλογες συμπεριφορές από άτομα της Ομάδας;
27. Πως κατα την γνώμη σ λειτουργεί ένα εμβολιο στο σώμα μας;

Υπεύθυνη Δήλωση Συγγραφέα:

Δηλώνω ρητά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν.1599/1986, η παρούσα εργασία αποτελεί αποκλειστικά προϊόν προσωπικής μου εργασίας, δεν προσβάλλει κάθε μορφής δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, προσωπικότητας και προσωπικών δεδομένων τρίτων, δεν περιέχει έργα/εισφορές τρίτων για τα οποία απαιτείται άδεια των δημιουργών/δικαιούχων και δεν είναι προϊόν μερικής ή ολικής αντιγραφής, οι πηγές δε που χρησιμοποιήθηκαν περιορίζονται στις βιβλιογραφικές αναφορές και μόνον και πληρούν τους κανόνες της επιστημονικής παράθεσης.